

1426-1928

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Διευθυντής : Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΝΙΚΗΣ 11.

ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΥΛΙΟΥ 1926

[ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ή αναδημοσίευσις τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει δημοσιευμάτων ἐὰν δὲν ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἐλήφθη ἐκ τῆς ἐκδόσεως μας. Τὰ χειρόγραφα δὲν νὰ περιέχουν ὕλην προσκοπικὴν ἄλλως ἀπορριπτόμενα δὲν ἐπιστρέφονται. Ἐξαιρετικῶς, καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει χώρος, γίνονται δεκτὰ δημοσιεύματα ἀφορώντα γενικώτερον τὸν ἀθλητισμὸν δεκτὰ εἶναι ἐπίσης χρήσιμοι γνώσεις ἢ ἠθικαὶ σύντομοι ἱστορίαι, μέλλουσαι νὰ ἐπιδράσωσι ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ προσκόπου].

Ο Α΄ ΤΟΠΙΚΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΝ

Ὅταν κατ' ἐπίτρεψιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος ἀνελαμβάνομεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκεντρώσεως, εἰ δυνατὸν πάντων τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο κέντρον τοῦ Προσκοπισμοῦ εἰς τὴν ὠραίαν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ ἀνθρωπίνῃ ἀδυναμίᾳ ἐκυριάρχει ἐν ἡμῖν καὶ παρ' ὄλον τὸ προσκοπικὸν θάρρος ποιά τις δειλία ἐνεφώλευεν εἰς τὸ βάθος τῆς προδοτικῆς μας ψυχῆς. Ἄλλ' οἱ πρῶτοι τὴν ἰδέαν συλλαβόντες αἰσιόδοξοι ὡς πᾶς νέος Πρόσκοπος, δὲν ἀφῆκαν ἐπὶ πολὺ νὰ κυριαρχήσῃ ὁ ἐκ τοῦ ἀναλογισμοῦ τῶν εὐθυνῶν φόβος καὶ ὀλόψυχοι ἀπεφασίζομεν νὰ διαβῶμεν τὸν Ρουβίκωνα τοῦτον στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς προσκοπικῆς ἀλληλεγγύης, ἣτις ἐκδηλουμένη καὶ ἐν τῷ ἐγχειρήματι τούτῳ θὰ συνεπλήρου πᾶσαν παρ' ἡμῶν ἀδυναμίαν καὶ πᾶσαν ἐξ οἰωνδήποτε ἄλλων ἀντίδρασιν.

Πόσα καὶ πόσα δὲν ἐδοκιμάσαμεν μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐλάμβανε χώραν ἡ ὠραία, ἡ τελεία, ἡ ἀμίμητος παρέλασις νῶν ἀγαπημένων μας προσκόπων διὰ μέσου τῶν κεντρῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν μέσῳ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν τοῦ κοινοῦ ὑποδεχομένου καὶ ἐπιδοκιμάζοντος τὴν ἐθνικὴν ἀπόφασιν, ἦν δειλὰ δειλὰ ἐλάμβανεν ὁ Α' Προσκοπικὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἦτο πλέον φανερὸν τὸ πᾶν. Ὁ προσκοπισμὸς ἐθριάμβευε, ἡ παμπροσκοπικὴ συγκέντρωσις τελείως ἐπετύγγανεν. Διότι δὲν ἦτο σκοπὸς αὐτῆς ἢ ἐπίδειξις στρατιωτικοῦ κηταρισμοῦ, ἀλλ' ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἑλληνικῆς προσκοπικῆς

νεολαίας, άπεσπασμένης τῶν έπιπολαίων έπιδόσεων τῆς παιδικῆς και έφηβικῆς ηλικίας και καταγινομένης εις τὴν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς και τοῦ σώματος κατὰ τοσοῦτον ὥστε νὰ προοιωνίζεται νίξηται ασφαλές και αἰσιον τὸ μέλλον τῆς γλυκείας ἡμῶν Πατρίδος.

Ἦτο εμφάνισις ενός ὑποδείγματος τοῦ ὑγιουῦς νεαροῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι και τοῦ ἐν διασπορᾷ, ὅπως χρησιμεύσῃ πρότυπον πρὸς μίμησιν ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες δὲν μετέχουσιν ἀκόμη τῆς προσκοπικῆς οἰκογενείας και ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες εἰσὶν ἐντεταλμένοι νὰ κατευθύνωσι τὰς υἱοὺς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς σωτηρίαν τῆς χειμαζομένης πατρίδος ἡμῶν. Ἦτο ὑπόδειγμα τῆς ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συνεργασίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἄφινεν ἀβίαστον νὰ ἐξαχθῆ τὸ συμπέρασμα, ὅποσον θὰ ἦτο τὸ ἐθνικὸν ὄφελος, ἂν ὅλοι αἱ κοινωνικαὶ και πολιτειακαὶ τάξεις, ἐπὶ τὴν παραγωγήν τοῦ ἀγαθοῦ τῆς πατρίδος, συναδελφοῦντο και συνειργάζοντο, ἀπομακρύνωντες ὅτι ἐγωῖστικὸν και χωριστικὸν και ἕνα και μόνον σκοπὸν ἔχουσαι, νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων και τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος ὅτι ὁ Ἕλληνας ὡς ὁ Φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας του ἀναγεννώμενος, καλῶς διαγιγνώσκει τοὺς καιροὺς και συσπειροῦται και συγκροτεῖται κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν κινδύνων διὰ νὰ ἀποκρούσῃ πάντα ἀπειλούμενον ὄλεθρον διὰ νὰ ζυμώσῃ ἕνα πραγματικὸν πολιτισμὸν και μίαν πραγματικὴν δόξαν. Ὑστερον μέσα εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ὡς ἐργατικαὶ μέλισσαι, ἐπιδεικνύοντες οἱ εὐσταλεῖς και ὑπερήφανοι διὰ τὸ ἠθικὸν κῦρος των οἱ πρόσκοποι μας, δὲν ἀφῆκαν στιγμὴν χωρὶς και ἕνα θαυμασμὸν χωρὶς μίαν ἐπευφημίαν. Ἐπεδείκνυον τὰς ὠραίας ἐνασχολήσεις τὰς ἠθοπλαστικάς, τοῦ Προσκοπισμοῦ τὰς παρασκευαζούσας τὴν κοινωνικὴν και πολιτειακὴν πειθαρχίαν, τὴν ἀλληλεγγύην, τὸ θάρρος, τὸ σθένος, και τὴν αὐτοπεποίθησιν. Καὶ ἀπουσιάζον. Ἀπουσιάζον πολλοί, ἐκ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μας, διότι λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεως των δὲν τοῖς ἐπέτρεψε νὰ συμπαραστώσῃ και συνορτάσωσιν. Ἀλλὰ και ὅσοι προσῆλθον ἦσαν ἱκανοὶ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων ἀθορύβως ἀπὸ ἐτῶν ἐργαζόμενον, ἐκ τῶν ἐνόντων και ἀνευ τῆς ἀξιουμένης διὰ τὸν σκοπὸν ὑλικῆς και ἠθικῆς ἐπικουρίας κατώρθωσε ὥστε ἀληθῆ θαύματα νὰ ἐπιτελέσῃ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ του. Καὶ ἤδη ἡ μήτηρ Πατρίς μελετήσασα και καλῶς παρακολούθησασα τοῦ Προσκοπισμοῦ τὴν ἀποστολήν διὰ τὴν ἀνάπλασιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, συγκινηθεῖσα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὑπεσχέθη πᾶσαν αὐτῆς τὴν δυνατὴν ἀρωγὴν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Προσκοπικῆς ἰδεολογίας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ Προσκοπισμὸς κραταιοῦται και ἡ Πολιτεία δικαιοῦται και πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τὴν ἀνάπλασιν τῆς κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Ὅσα κατὰ τὸ Συνέδριον ἐνεκοινώθησαν ἦσαν ἱκανὰ νὰ πείσωσι και τὸν μᾶλλον διστακτικὸν ὅτι ἡ ἠθικὴ Ἑλλάς παλαίει κατὰ τῆς ὑλιστικῆς κοινωνίας και εὔρει τὸ μέσον και τὸν ἰσχυρότερον παράγοντα διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ ἀγῶνι.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ μετ' οὐ πολὺ Πανελληνίος Προσκοπικὴ συγκέντρωσις παρατάσσουσα τὰς φάλλαγὰς τῆς ὑπὸ τὸν Ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς θ' ἀποδείξῃ ὅτι εἰς τὸν Ἕλληνα παρέμεινεν ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη τῆς σοφῆς Θεᾶς τὸ ἰδιάζον χαρακτηριστικόν. Καὶ προπαρασκευασθῆτε εὐθύς ἀπὸ τῆς αὔριου και προπαρασκευάσατε τὰς κοινωνίας σας, σεῖς οἱ πρωτεργάται τοῦ Προσκοπισμοῦ, διὰ τοὺς εὐγενεῖς τοῦ μέλλοντος ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς και τῆς σωματικῆς ἀνάπλασεως τῶν Νεοελλήνων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Α'. Τ.Π.Σ. Ἀθηνῶν
ΙΩ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

ΟΤΑΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΟΜΙΛΟΥΝ

Τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ὡραίων Προσκοπικῶν ἡμερῶν εἶναι τόσον ραγδαῖα καὶ τόσον ἀρρηκτως συνδεδεμένα μετὰ τὴν σύγχρονον Προσκοπικὴν ἱστορίαν ὥστε ἡ πέννα ἀδυνατεῖ νὰ προσθέσῃ ἕστω καὶ μίαν λέξιν εἰς ὅ,τι ἐγένετο. Ἡ καρδιά μας πάλλει ἐξ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ ὄνειρῶδες θέαμα τοῦ Σταδίου, αἱ ἐκλαμπροὶ ἐκεῖναι παρελάσεις διὰ μέσου τῶν ἠλεκτροφωτιστῶν ὁδῶν τῆς ἑορταζούσης πρωτευούσης, αἱ βαρυσήμαντοι δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, ὅπου τὸ Συνέδριον τῶν Προσκόπων, ἀπετέλεσαν διὰ τὸν προσκοπισμὸν μνημειώδεις ἐπιτυχίας. Κλίνομεν τὸ γόνυ ἐνώπιον τῶν πρωτεργατῶν τῆς φωτεινῆς αὐτῆς Ἐργασίας. Αἱ Ἀθηναί, εἶδον εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὴν δροσερὰν Ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τῶν κορυφῶν τῆς Ροδόπης μέχρι τῶν νοτίων κυμάτων τῆς Αἰματοβρέκτου Κρήτης, εἶδον Ἑλληνόπαιδας οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν ἀπὸ μακρυνᾶς ξένας χώρας εἰς τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς τῶν Ἑλλάδος καὶ τὸ θέαμα τῶν παρελάσεων τῆς ἀκρίμου νεολαίας μας ἐπροκάλει ὀλίγη συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ παλμοὺς χαρᾶς καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ. Ἄλλ' ὅπου ὁμιλοῦν τὰ πράγματα ἡ πέννα ἀδυνατεῖ νὰ προχωρήσῃ. Χαιρετίζοντες μετὰ ἐνθουσιασμὸν τὴν πρώτην ταύτην ὑπὸ τὸν ἀγνὰ κυανοῦν Ἀπτικὸν οὐρανὸν συγκέντρωσιν μας, σφιγγομεν τὸ χερί ὄλων διὰ τὰς δάφνας τὰς ὁποίας ὅλοι ἔδρεψαν εἰς τὴν πρώτην ταύτην ἐμφάνισιν τῷ ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων προσκόπων εὐχόμεθα ὅπως ἡ δευτέρα μάς ἔλθῃ τὸ ταχύτερον ἀραιοτέρα καὶ πολυπληθεστέρα.

Ε. ΠΕΡΙΚΕΑΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

30 Ἰουνίου 1926

— Αἱ πρῶται ἀποστολαί

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀφίχθησαν εἰς Πειραιᾶ ἡ προσκοπικὴ δμάς τῆς Χίου ἀποτελουμένη ἐκ 30 προσκόπων περίπου μετὰ τοὺς ἀρχηγούς των, τὸν ἑφορὸν των καὶ τοὺς λοιποὺς βαθμοφόρους των. Διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου ἀφίχθησαν δέκα πέντε περίπου πρόσκοποι ἐκ Λήμνου μετὰ τοὺς ἀρχηγούς των, ἀπεβιβάσθησαν δὲ ἅπαντες εἰς τὴν προβλήτα τῆς Τρούμπας, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν ἐκ μέρους τοῦ τοπικοῦ προσκοπικοῦ συνδέσμου διάφοροι ἀρχηγοὶ καθὼς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ Πειραιῶς.

Τὰς ἀποσκευὰς τῶν προσκόπων παραλαμβάνει στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον, ὅπερ τὰς μεταφέρει εἰς τὸ Μαράσλειον. Οἱ πρόσκοποι ἀνήλθον σιδηροδρομικῶς εἰς Ἀθήνας παρήλασαν δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ Κηφισίας στρατωνισθέντες εἰς τὸ Μαράσλειον.

Τὸ ἀπόγευμα ἔφθασαν ἐκ Καβάλλας ὑπὸ τὸν διοργανωτὴν Κουκοδέον ἑκατὸν πενήκοντα πρόσκοποι, τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθησαν ἀρχηγοὶ παλαιοὶ καὶ νέοι, ἡ ἐν Πειραιεὶ ἐπιτροπὴ καὶ οἵτινες παρελάσαντες διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μετέβησαν εἰς τὸ Μαράσλειον.

Διὰ διαταγῆς τῆς ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας, προειδοποιηθείσης νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐθνικὴν ταύτην προσκοπικὴν συγκέντρωσιν ἀγάλαβε ἐν τῷ Μαράσλειῳ τὸ

γενικὸν πρόσταγμα ὁ ταγματάρχης κ. Δημοτάκης ἔχον ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ἀρχηγούς τῶν προσκόπων.

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Σῶμα ἀνεχώρησαν οἱ πρόσκοποι Σερρῶν ἐρχόμενοι μεσῶ Θεσσαλονίκης. Ἐπίσης ἐκ Σύρου τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀναχωροῦν αὐριοι τὴν ἑσπέραν μετὰ τὴν «Ἐλευθερίαν» 40 πρόσκοποι ὑπὸ τὸν ἐκεῖ ἑφορὸν κ. Ἀλβανόν. Ἐπίσης τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλει ὅτι αὐριοι πρωΐαν ἀναχωροῦν σιδηροδρομικῶς 300 περίπου πρόσκοποι ἐρχόμενοι ἐδῶ. Ἀρχηγὸς τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ἀποστολῆς ὠρίσθη ὁ ἀρχηγὸς πρώτης τάξεως κ. Χατζηκωνσταντίνου.

Τὴν πρωΐαν τῆς αὐριοῦ Μέμπτης φθάνουν καὶ οἱ πρόσκοποι Ἀλεξανδρείας μετὰ τὴν «Ἀρκαδίαν» σήμερον δὲ ἀφικνοῦνται οἱ πρόσκοποι τῶν Παρισίων μετὰ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἄνδρος». Εἰς τὸν Πειραιᾶ θὰ κατέλθῃ ἐπιτροπὴ ἀρχηγῶν.

Εἰς τὸ Μαράσλειον τοὺς πρώτους ἀφικθέντας προεχαιρέτισεν ὁ ἑφορὸς τῶν προσκόπων Ἀθηνῶν κ. Ἡσαΐας εὐχηθεὶς τὸ καλῶς ἦλθατε.

1 Ἰουλίου 1926

Τὴν πρωΐαν μετὰ τὸ ἀτμόπλοιον ἀφίχθησαν ἐκ Μασσαλίας 20 πρόσκοποι, ἀνήκοντες εἰς τὴν προσκοπικὴν δμάδα τῶν Παρισίων, ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Σουρῆν, τοὺτους δὲ ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ

μέρους τοῦ προσκοπικοῦ συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐπιτροπὴ ἀρχηγόν ὑπὸ τὸν ἔφορον κ. Ἡσαΐαν. Τοὺς προσκόπους παρέλαβον ἀτάκτοι τοῦ λιμεναρχείου ὑπὸ τὸν κ. λιμεναρχὴν, ἀπεβίβασθησαν δὲ παιανίζουσης τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς. Εἰς τὴν ὑποδοχὴν παρέστησαν ὁ δήμαρχος, ὁ τελώνης καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί. Οἱ πρόσκοποι οὗτοι ἐστρατωνίσθησαν μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸ Μαράσλειον.

2 Ἰουλίου 1926.

Χθὲς τὴν πρωΐαν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ἐφθασαν προερχόμενοι ἐκ Θεσβνίκης 560 πρόσκοποι ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς ἀνήκοντες εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Μακεδονίας καὶ συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς περιφερειακοὺς τῶν ἐφόρων καὶ διαφόρους ἀρχηγούς. Εἰς τὸν σταθμὸν Λαρίσσης κατὰ τὴν ἄφιξίν των ἐπαιάνιζεν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον ἢ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς, πρόσκοποι δὲ ἐκ Καβάλλας καὶ Χίου παρατεταγμένοι ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Κουκουδέαν ἀπέδωκαν τὰς τιμὰς καὶ τὸ θέαμα τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς παρατάξεως ἦτο πολὺ συγκινητικόν.

Ἐκ μέρους τοῦ Τ. Π. Σ. παρίσταντο διάφοροι ἀρχηγοί, ὁ δὲ κ. Πεδικέας ἐκ τῶν συμβουλῶν τοῦ συνδέσμου προσεφώνησεν ὡς ἐξῆς: «Κύριοι ἔφοροι, ἀρχηγοὶ καὶ πρόσκοποι ἐξ ὀνόματος τοῦ Τ. Π. Σ Ἀθηνῶν σᾶς χαιρετίζω καὶ σᾶς εὐχομαὶ τὸ καλῶς ἦλθατε εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ μεγάλου ἑλληνισμοῦ. Εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἀρχηγούς σᾶς διότι ἠκούσατε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ κέντρου καὶ συγκεντρωθήκατε ὅλμι ἐδῶ ὅπως ἀπὸ κοινοῦ θέσωμεν τὰς βάσεις μιᾶς πολὺ εὐρυτέρας καὶ πολὺ θετικότερας ἐργασίας. Εὐχομαὶ καλῶς ἦλθατε καὶ σᾶς παρέχω ἐπισήμως τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη θ' ἀποτελέσῃ σταθμὸν νέας προσκοπικῆς περιόδου καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὄνειρον ὅλων τῶν μεγάλων προσκόπων θὰ γίνωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι διότι ὁ προσκοπισμὸς ἐγεννήθη ἐδῶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδι.

«Ζήτω ὁ ἑλληνικὸς προσκοπισμὸς.»

Ἐπικολούθησαν ζωηραὶ ζητοκραυγαὶ ἢ δὲ μουσικὴ ἐπαιάνισεν ἐνθουσιωδῶς μᾶς. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀπὴν-

τήσεν ὁ περίφημος ἔφορος Θεσβνίκης κ. Πανταζίδης εὐχαριστήσας καὶ εὐχρηθεὶς ὅπως πραγματοποιηθῇ τὸ ὄνειρον ὅλων τῶν Ἑλλήνων περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ προσκοπισμοῦ. Ἀκολούθως ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ Καβάλλας κ. Κουκουδέα. Σχηματισθείσης δὲ μεγάλης φάλαγγος με ἐπὶ κεφαλῆς τρεῖς μουσικὰς ἐγένετο παρέλασις ὅλων τῶν προσκόπων διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων καὶ τῶν ζητοκραυ-

γῶν τοῦ λαοῦ. Ἡ φάλαγγε κατηυθύνθη εἰς τὸ Μαράσλειον, ὅπου καὶ ἐστρατωνίσθησαν οἱ πρόσκοποι.

Ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὸν Πειραιᾶ κατέφθασαν με διάφορα ἀτιμόπλοια πρόσκοποι ἐκ Σύρου ὑπὸ τὸν κ. Ἀλβανὸν, Πατρῶν ὑπὸ τὸν κ. Νέρην καὶ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὸν κ. Εὐσταθόγλου. Τούτους δὲ ὑπεδέχθησαν ἐπιτροπαὶ ἀρχηγῶν καὶ ὁ ἔφορος κ. Ἡσαΐας.

Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν προσκόπων Ἀλεξανδρείας

παρέστησαν ὁ κ. λιμενάρχης κ. Μιχόπουλος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας λιμένος κ. Σινοδινός.

Ἐπὶ τοῦ προαίου ἴστοῦ τῆς «Ἀρκαδίας» ἐκυμάτιζεν ἡ προσκόπικὴ σημαία ἡ ὁποία ἄμα τῇ ἀγκυροβολίᾳ τοῦ πλοίου ὑπεστάλη παιανίζουσης τῆς μουσικῆς, μεθ' ἧς οἱ πρόσκοποι ἐξῆλθον δι' ἀτμακάτου τοῦ λιμεναρχείου.

Ἀπ' ἡμέτερον ἀρχεται τὸ στρατόπεδον τῶν προσκόπων συμφώνως πρὸς τὰ προγράμματα τῶν ἐορτῶν. Ἡ γενικὴ δοκιμὴ εἰς τὸ στάδιον θὰ γίνῃ αὐριον τὴν πρωίαν καὶ τὸ ἀπόγευμα. Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ σώματος θὰ ἐκτεθοῦν διάφορα χειροτεχνήματα προσκοπικά. Αἱ ἐορταὶ στέφονται ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας

3 Ἰουλίου 1926

Χθὲς τὴν πρωίαν ὀλόκληρον τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων ἐπεσκέφθη τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον καθὼς καὶ τὸ ἐθνολογικὸν ἐξηγούντων δὲ διαφόρων ἀρμοδίων οἱ Πρόσκοποι ἀπεθαύμασαν τὰς ἀρχαιότητας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἀκολούθως παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν.

Ἐτερον τμήμα τῶν προσκόπων μετέβη εἰς τὰ ἐργαστήρια ζυθοποιίας Φίξ, ὅπου οἱ διευθύνται μετὰ

πολλῆς προθυμίας τοὺς ἀδήγησαν εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα τῶν ἐργοστασίων. Τοὺς προσεφέρθησαν ζύθος καὶ ἀναψυκτικά. Τὸ ἀπόγευμα ἐφθασαν ὅσοι πρόσκοποι Αἰγίου ὑπὸ τὸν τοπικὸν ἔφορον κ. Ρισσάρ καὶ ἀρχηγὸν κ. Βασιλειάδης. Ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν ἡν Σχολὴν Θηλέων.

— Ὁ πρόεδρος τοῦ σώματος κ. Ἡλιάκης ἐκάλεσε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας νὰ τιμήσῃ τὴν ἐορτὴν διὰ τῆς παρουσίας του ἐπιθεωρῶν τοὺς προσκόπους εἰς τὸ Στάδιον. Ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ἡ παρέλασις θὰ γίνῃ τὴν 5 1)2 μ.μ. ἀκριβῶς. Ὁ λαὸς παρακαλεῖται νὰ καταλάβῃ τὰς θέσεις του εἰς τὸ Στάδιον εἰ δυνατόν 5 λεπτὰ πρὸ τῆς 5ης ὥρας, ἵνα ἐκκενωθῇ ὁ πρὸ τοῦ Σταδίου χώρος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς παρελάσεως καθ' ὅσον πρόκειται περὶ 3,000 προσκόπων καὶ ἡ παρέλασις ἂν πρέπει νὰ διευκολυνθῇ ὅπωςδήποτε. Ἐπίσης συνιστᾶται εἰς τὸ κοινὸν νὰ προμηθευθῇ τὰ εἰσητήριά του εἴτε ἀπὸ τὸ Σῶμα εἴτε ἀπὸ τὰ κλύσκια σήμερον ὥστε νὰ μὴ περιμένῃ τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἰς τὸ Στάδιον.

— Σήμερον θὰ γίνῃ μ.μ. γενικὴ δοκιμὴ, μεθ' ἧς τὴν 7 1)2 μ. μ. θὰ παρελάσῃ ὅλο τὸ Σῶμα διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ ἀπὸ χθὲς ἐσημαιοστολισθησαν. Ἡ πόλις θὰ φωταγωγηθῇ σήμερον καὶ αὐριον.

— Τὸ Συνέδριον τῶν Προσκόπων θὰ γίνῃ τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν θὰ προεδρεύσῃ δὲ αὐτοῦ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Σαρρηγιάννης.

— Οἱ Πρόσκοποι Ἀλεξανδρείας πρόκειται νὰ κάμουν εἰς τὸ Στάδιον τὸν ὠραῖον χορὸν τῶν ἀγρίων τὸν ὁποῖον εἶχον δώσει τόσο ἐπιτυχῶς εἰς τὸ Λονδίνον.

— Σήμερον μετὰ τὸ ἀτμόπλοιο «Ἑλλή» φθάνουν οἱ πρόσκοποι Ζακύνθου.

— Ὁ Δημαρχεὺς κ. Ἀθανασιάδης διέταξε τὸν σημαιοστολισμὸν καὶ φωταγωγῆσιν τῆς πόλεως.

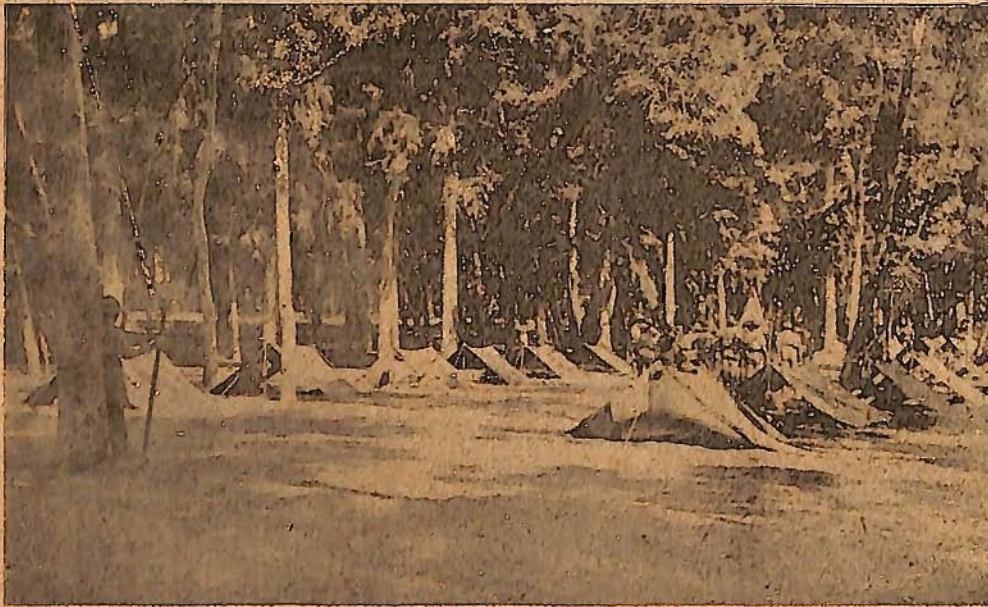
— Σήμερον τὴν ἑσπέραν μετὰ τὰς δοκιμὰς τοῦ Σταδίου οἱ πρόσκοποι θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὸ Στάδιον διὰ τοῦ Ζαπτείου, ὁδοῦ Πανεπιστημίου, Ὁμονοίας, ὁδοῦ Σταδίου, Κηφισίας καὶ θὰ κατευθυνθοῦν εἰς τὸ Μαράσλειον.

3 Ἰουλίου 1926

Χάρις εἰς τὴν πρώτην ἐθνικὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἑλλήνων προσκόπων, αἱ Ἀθῆναι καὶ ἰδιαιτέρως οἱ περὶ τὸ Βαρθάκειον καὶ τὴν ὁδὸν Νίκης δρόμοι ἀπέκτησαν ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μία ἐξαιρετικὴ καὶ ἰδιόρρυθμοι κίνησι. Ἡ κίνησις αὕτη ἐνετάθη ἰδιαιτέρως χθὲς πρὸς ἀφ' ἑνὸς συνεπληρώθη ἡ συγκέντρωσις τῶν καθυστερησασῶν ομάδων τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς τοῦ Ἡρακλείου, τῆς Ζακύνθου κ.λ.π. καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔγινε ἡ πρώτη δημοσίαι ἐπίδειξις αὐτῶν διὰ τῆς παρε-

λάσεως διὰ τῶν κεντροικωτέρων ὁδῶν τῆς πρωτευούσης. Ὁ κόσμος μὲ συγκίνησι μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς, παρηκολούθησε καὶ ἔχειροκρότησε τὴν χθεσινὴ παρέλασι, ποὺ ἦταν ἀναμφισβήτητα μιὰ ἔνθεσι τονωτικὴ τοῦ ἠθικοῦ του καὶ τῶν ἐλπίδων ποὺ στηρίζει στὴ νέα γενεά.

Τοὺς κατοικοῦντας πέριξ τοῦ Βαρβακείου ὅπου εἶνε τὸ στρατόπεδο τῶν προσκόπων μᾶς ἐξύπνησε καὶ χθὲς ἀπὸ τὰς 5 1)2 τὸ πρωὶ τὸ γενικὸ ἐγερτήριο τους, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, ἡ καθαριότης ἡ ἀτομικὴ καὶ τῆς κατασκηνώσεως, τὰ προσκλητήρια, αἱ ἀναφοραί, ἡ γενικὴ προσευχὴ κ.λ.π.

Στρατοπέδευσις Προσκόπων Καΐρου

χεται ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ὁμᾶς προσκόπων μὲ τὴν μουσικὴν τῆς δίτροχον κάρου ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ε. Λιώση ἐξ ἀίφνης ἀφηνιάσεως τοῦ ἵππου του ἐπέπεσε ἐπὶ τῶν διερχομένων προσκόπων παρασῦραν καὶ φονεῦσαν τὸν προσκόπον Ἰωακείμ Γρηγορίου ἐκ Δράμας, ἡλικίας 17 ἐτῶν. Ἐπίσης ἐτραυματίσε σοβαρῶς τοὺς προσκόπους Χ. Θεοχαρίδην, 13 ἐτῶν, Μ. Παπαθεοδώρου, 14 ἐτῶν καὶ τὸν Δ. Χατζηάντωνίου ἐλαφρῶς. Οἱ τραυματισθέντες προσκόποι μετεφέρθησαν εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, τὸ δὲ πτώμα εἰς τὸ Α' νεκροταφεῖον.

Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς δοκιμὰς ἐθανυμάσθησαν καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς παρακολουθήσαντας αὐτὰς τὸ παράστημα τῶν προσκόπων, ἡ ταχύτης τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων παραγγελμάτων, ὡς καὶ αἱ ἱππευτικαὶ ἐπιδείξεις τῆς 7ης ἱππευτικῆς προσκοπικῆς ὁμάδος τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τὰς 8—11 ἔγιναν χθὲς τὸ πρωὶ στὸ Στάδιο γενικαὶ δοκιμαὶ τῶν ἐπιδείξεων, τὰς ὁποίας θύ θανμάσουν σήμερον οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ στήσιμο τῶν ἀντισκήνων, ἡ παροχὴ τῶν πρώτων βοηθειῶν καὶ τὰ λοιπὰ προσκοπικὰ ἀγωνίσματα, ἐξετελέσθησαν μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν ὁμάδων διὰ τοῦ στίβου ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τῶν σαλπίγγων, μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ προσκόποι ἐπέστρεψαν εἰς τὰς κατασκηνώσεις των, ὅπου ἔφαγαν τὸ συσσίτιό τους.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπανελήφθησαν στὸ Στάδιο αἱ δοκιμαί. Κατὰ τὴν μετάβασιν τῶν διαφόρων ὁμάδων ἐσημειώθη καὶ ἓνα σοβαρὸν δυστύχημα. Ἐνῶ διήρ-

Αἱ δοκιμαὶ παρετάθησαν μέχρι τῆς 7 1)2 ἔσπερινῆς. Ὑστερα ἀπὸ ὀλιγόλεπτα ἀνάπαισι οἱ προσκόποι κατὰ ὁμάδας μὲ τὰς μουσικὰς των, τοὺς ἀρχηγούς των καὶ τὰς σημαίας των παρήλασαν διὰ τοῦ Ζαπτείου, τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας καὶ Πανεπιστημίου, τῆς πλατείας Ὀμονοίας, τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, κατενθύνθεντες κατόπιν εἰς τὸ στρατόπεδόν των.

Πρῶτοι καὶ καλύτεροι κατὰ τὴν παρέλασιν οἱ προσκόποι τῆς Καβάλλας μὲ τὰ βραβύκαννά των μάνλιχεο, καὶ τὴν στρατιωτικὴν τους στολὴν μὲ τὸ λευκὸ πηλίκιο. Ἀκολουθοῦν οἱ ὁμάδες τῶν Παρισίων καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, ποὺ δὲν ἐλογόριασαν τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔξοδα καὶ ἔσπευσαν ἀπὸ τοὺς πρώτους νὰ μετᾶσχουν σ' αὐτὴ τὴν παντεθνικὴ συγκέντρωσι. Ὑστερα ἔρχονται οἱ προσκόποι τῆς Σύρου, μὲ τὰ ναυτικά τους, τῆς Χίου τῆς Λήμνου, τῶν Πατρῶν,

τῆς Κορίνθου, τῶν Καλαμῶν, τοῦ Αἰγίου, τῶν Τριζωνίων, τῆς Κερκύρας, τὰ Ναυτοπαιδιάμια τῆς Ζακύνθου καὶ ἡ ομάδα τοῦ Βόλου. Ἀκολουθεῖ τὸ βαρὺ πυροβολικόν... Εἶναι οἱ πρόσκοποι τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὴν μουσική τους, τὴν ομάδα τῶν ποδηλατιστῶν τους τοὺς ἄρχηγούς των καὶ τὸν ἑφορὸ τους. Καὶ

ἔπεται ἡ σειρά τῶν διαλεκτῶν Μακεδόνων προσκόπων. Ἡ Ἑδεσσα, τὰ Καϊλάρια, ἡ Φλώρινα, αἱ Σέρραι, ἡ Νιάουσα καὶ ἡ Ἡγουενίτσα ἀντιπροσωπεύονται ἀξιόζηλα. Κατόπιν ἄρχεται ἡ ἀτελείωτη σειρά τῶν Ἀθηναϊκῶν ομάδων μὲ τοὺς λιλιποντεῖους προσκόπιστους.

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

ΑΠΟΘΕΩΤΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ — ΠΛΗΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς 8ης πρωΐνης τῆς χθὲς ἤρχισαν εἰς τὸ Στάδιον αἱ μεγάλαι ἐορταὶ τῆς Α' ἐθνικῆς παμπροσκοπικῆς συγκεντρώσεως. Ἡ πρωτὰ ὀλόκληρος καταναλώθη εἰς ἐκτέλεσιν διαφόρων προσκοπικῶν ἀγωνισμάτων παρουσίᾳ εὐαρίθμου φιλάθλου κόσμου. Περὶ τὰς 2 χιλιάδας προσκόπων ἔλαβον μέρος ἐξ ὧν

Πρόσκοποι Παρισίων εἰς τὸ Val-André

400 Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, 50 Ἀλεξανδρείας, 20 Παρισίων, 150 Καβάλλας, 48 Βόλου, 25 Αἰγίου, 16 Δοξάτου, 100 Ἡρακλείου, 20 Ζακύνθου, 20 Κερκύρας, 25 Καλαμῶν, 13 Κορίνθου, 45 Πατρῶν, 20 Σύρου, 35 Χίου, 40 Μυτιλήνης καὶ 22 Λήμνου.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ 600 πρόσκοποι τῆς Μακεδονίας καὶ Θρακῆς οἵτινες πράγματι ἀποτελοῦν τὸ βαρὺ πυροβολικόν τῆς Α' ταύτης ἐν Ἀθήναις προσκοπικῆς συγκεντρώσεως. Εἶνε πράγματι ὀγκώδης ὁ ἀριθμὸς τῶν Μακεδόνων καὶ Θρακῶν προσκόπων καὶ ἀληθῆς ἡ ἐπιβλητικὴ αὐτῆ ἀντιπροσωπεία τιμᾷ τὸν Ἑλληνισμόν.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω συνεκεντρώθησαν καθ' ὁμάδας εἰς τὸ Στάδιον καὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Μπρυσιμιτζάκη ἐξετέλεσαν δοκιμαστικῶς τὰ ἀγωνίσματα τοῦ προγράμματος.

— Τὰ ἀγωνίσματα

Ἐν ἀρχῇ ἐξετελέσθη ὁ ἀγὼν διαβίβασεως καὶ λήψεως σημάτων Μόρς. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἔλαβον

μέρος ὁκτὼ ἐν ὄλῳ προσκοπικαὶ ομάδες, ἐβραβεύθησαν ἐπειδὴ ἔλαβον ταχύτερον καὶ σαφέστερον τὸ διαβασθὲν ἔγγραφον αἱ ομάδες, προσκόπων Πατρῶν, πρῶτον βραβεῖον, Ἀλεξανδρείας, δεύτερον καὶ Χίου τρίτον. Ἐπηκολούθησε τὸ ἀγώνισμα ἐξασκήσεως εἰς ὑπηρεσίαν παροχῆς πρώτων βοηθειῶν τοῦ ἀγωνίσματος τοῦτου μετέσχον 9 ἐν συνόλῳ ομάδες ἐκάστη ἐξ αὐτῶν κατήρτισε συνεργειῶν νοσοκομειακῶν ἐκ 4 ἐφήβων.

Τὰ συνεργεῖα ταῦτα παρετάχθησαν εἰς μίαν γραμμὴν ἔχοντα πρὸ αὐτῶν ἓνα φορεῖον μὲ τὰ ἀναγκαιούντα φάρμακα πρὸς ἐπίδρασιν πληγῶν, καὶ περιθάλψιν γενικῶς τῶν τραυματιῶν.

Ἀκολουθῶς τινὲς τῶν προσκόπων προσεποιήθησαν τὸν τραυματίαν τὰ συνεργεῖα ἐπέδεσαν τὰ τραύματα προσέφεραν τὰς πρώτας βοηθείας καὶ ἔλαβον ἅμα τὰ ἐνδεικνύμενα ἀντισηπτικὰ μέτρα.

Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο τὸ πρῶτον βραβεῖον ἔλαβεν ἡ ὁμὰς Ναυτοπροσκόπων Σύρου, τὸ δὲ δευτέρον ἡ ὁμὰς ναυτοπροσκόπων Θεσσαλονίκης.

Ἀκολουθῶς οἱ πρόσκοποι ἠσκήθησαν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀσυρμάτου, ἐλθόντες εἰς συνεννόησιν μὲ τοὺς διαφόρους ραδιοτηλεγραφικούς σταθμούς τοῦ Γ. Σώματος Στρατοῦ.

Αἱ ἀσκήσεις ἐπερατώθησαν τὴν 10 1)2 πρωΐνῃ. Ἀκολουθῶς πάντες οἱ πρόσκοποι ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Μαράσλειον τὸ ὁποῖον δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς ἀπεράντου στρατοπέδου. Καὶ εἰς τὰς πλέον ἀποκέντρους γωνίας τοῦ κήπου ἔχουν στηθῆ ποικίλαι σκηναί.

Οἱ πρόσκοποι μετὰ τὸ συσσίτιον ἀναπαύονται διὰ νὰ εἶνε ἑτοιμοὶ διὰ τὴν ἀπογευματινὴν μεγάλην ἐπίδειξιν.

— Ἡ ἀπογευματινὴ ἐπίδειξις

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου πρὸς τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐπίδειξιν ἐφάνη ἐκ τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν, οἵτινες ἀπὸ τῆς 4 μ.μ. προσήρχοντο κατὰ μάζας εἰς τὸ Στάδιον καὶ κατελάμβανον τὰς θέσεις των.

Περὶ τὴν 5 μ. μ. ἄνω τῶν 30 χιλιάδων κόσμου εἶχον καταλάβει τὰς κερκίδας τοῦ Σταδίου.

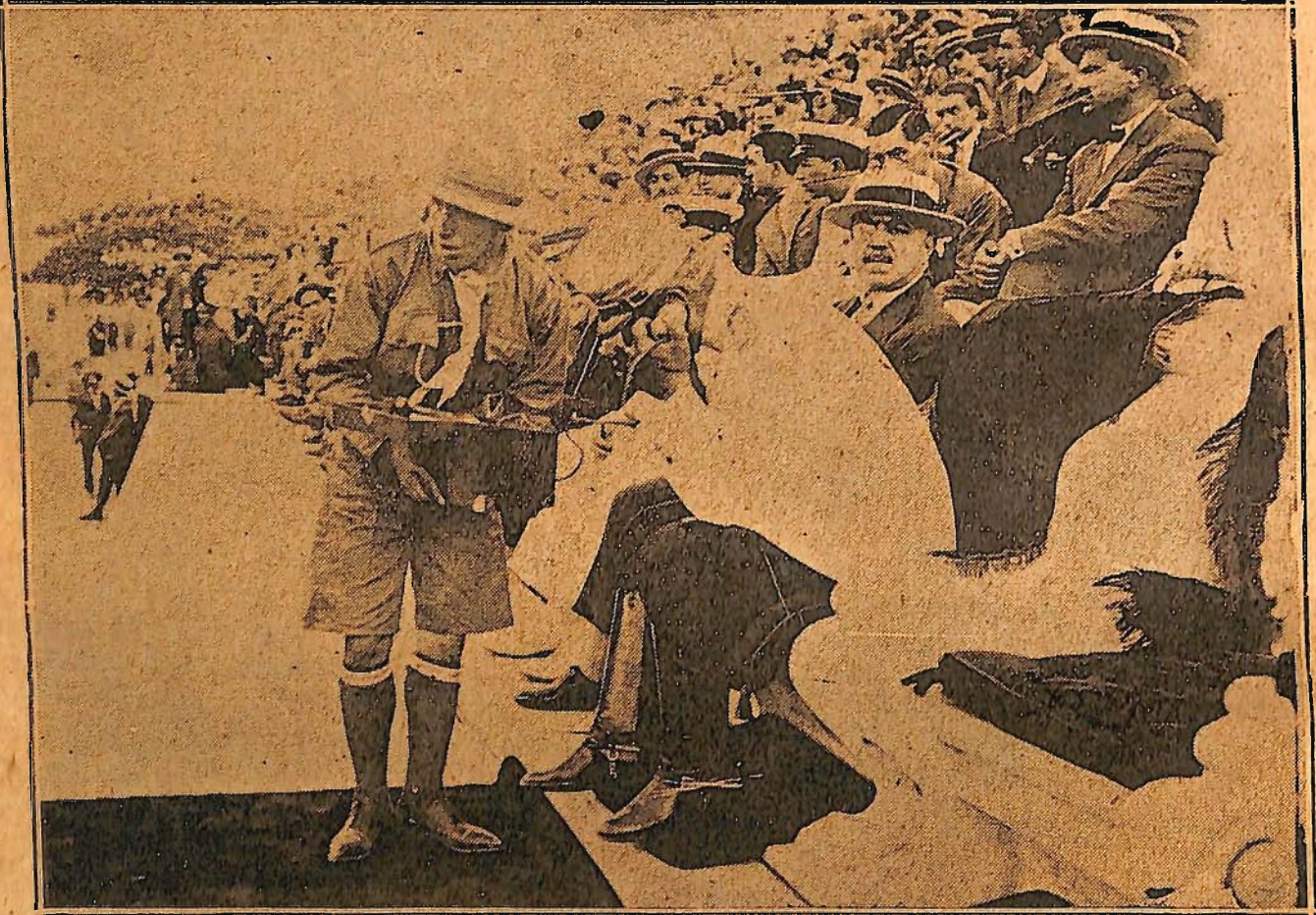
Ἄπο τῆς 4 μ. μ. ἀρχίζουν νὰ καταφθάνουν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ προσκοπικαὶ ομάδες γενόμεναι δεχταὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους διὰ χειροκροτημάτων.

Ἐξ ὅλων διακρίνονται οἱ πρόσκοποι Καβάλλας φέροντες ὄπλα μάνλιγγρο ἐξασκηθέντες εἰδικῶς ὑπ' ἀξιωματικῶν καθὼς καὶ ἡ ὁμάς τῶν πρόσκοπων μουσικῶν Φλωρίνης—Ἐδέσσης, τὴν ὁποίαν διοργάνωσεν ὁ ἀκάματος κ. Ν. Ταυρίδης πρῶην διοργανω-

τῆς τῆς τεραστίας προσκοπικῆς κινήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τῷ μεταξύ ἀρχίζουν καταφθάνοντες καὶ οἱ ἐπίσημοι. Πρῶτος καταφθάνει ὁ στρατηγὸς Μάρκου Ἐπίσης ἐκ τῶν πρώτων καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότασης.

Τὴν 5 καὶ 35' καταφθάνει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Πάγκαλος, φέρον ἑπισημὴν στρατιωτικὴν στολὴν

Ὁ κ. Πάγκαλος εἰς τὸ Στάδιον συνεννοούμενος τηλεφωνικῶς

καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας
— Ἡ παρελασις

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Παγκάλου ἀρχίζει ἡ παρελασις τῶν προσκοπικῶν ομάδων. Προηγεῖται ἡ ὁμάς τῶν Ἰππέων, ἀκολουθοῦν δὲ αἱ ομάδες Παρισίων, Ἀλεξανδρείας, Σύρου, Βόλου, Πατρῶν, Αἰγίου, Καλαμῶν, Κορίνθου, Τρικιάλων, Ζακύνθου, Κερκύρας, Ἐδέσσης, Θεσσαλονίκης, Φλωρίνης, Σεργῶν, Ναύσης Γρεβενῶν, Ζηλιαχόβης, Γουμενίτης, Δράμας, Πειραιῶς καὶ τέλος Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ἀποχωροῦν τοῦ στίβου πάντες οἱ πρόσκοποι, μένου δὲ ἐκεῖνοι οἵτινες πρόκειται νὰ κάμουν τὰς διαφόρους ἐπιδείξεις.

— Ἡ Ὁμάς τῶν ἰππέων.

Πρώτη ἀρχεται τῆς ἐπιδείξεως ἡ ὁμάς τῶν ἰππέων

ἧτις πρῶγματι ἐξετέλεσε ἀγωνίσματα τιμῶντα τὸν Ἑλληνικὸν προσκοπισμὸν. Κατ' ἀρχὰς ἡ ὁμάς παρήλασε τροχάδην ἀνὰ μέσον τοῦ στίβου τοῦ Σταδίου ταχθεῖσα εἰς οὐρὰν τῆς ὄψης φάλαγγος τῶν πρόσκοπων καὶ εἰς σχηματισμὸν παρατάξεως, παρελαύνουσα καὶ αὐτὴς βάδην.

Ἀκαλούθως ἡ ὁμάς ἔκαμε διάφορα ἐπιδεικτικὰ ἀγωνίσματα, ἅτινα καὶ κατεχειροκροτήθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Ἐν τέλει ἐγένετο τὸ ὠραιότερον μέρος τῆς ἰπικῆς ἐπιδείξεως: τοῦτο ἦτο ἡ πεζομαχία διὰ βραχικάνων ὄπλων.

Πέντε βολαὶ ἐρρίφθησαν ὑφ' ἐκάστου ἰππέως προσκόπου δι' ἀβολιδάτων φυσιγγίων, ἐπηκολούθησεν ἀτομικὸς ἀγὼν, ἐμπλοκή. Αἱ δύο ἐνωματῖαι ἀντιμέ-

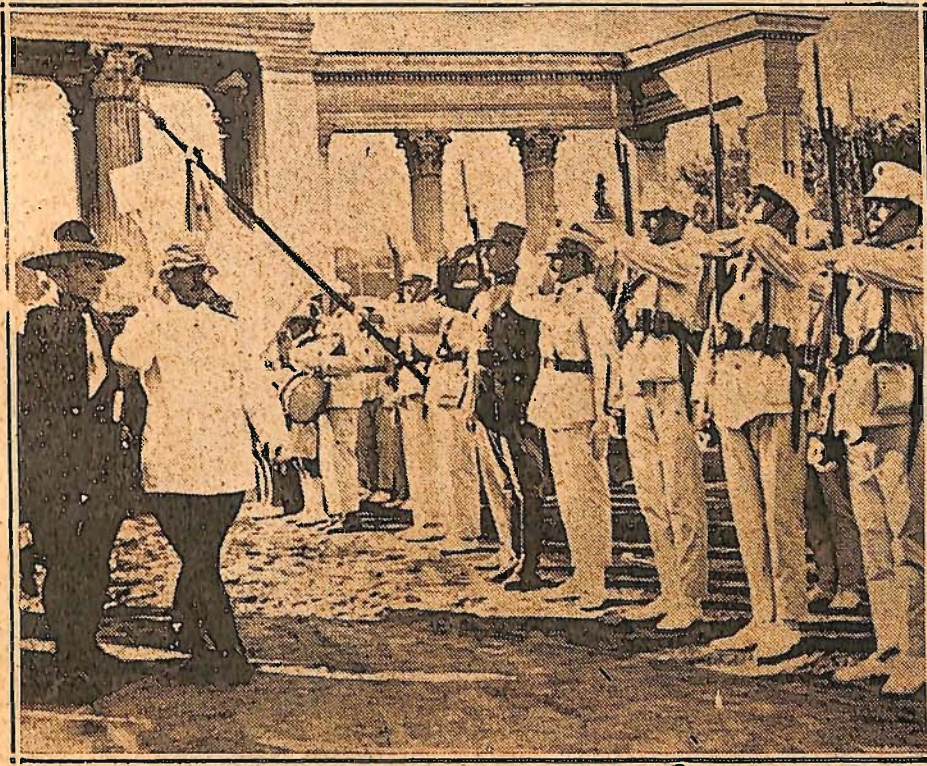
τωποι ἀλλήλων διεξήγαγον ἀγώνα διὰ σπάθης εἰκονικῆς. Ἀκολούθως οἱ ἱππεῖς φέροντες σπάθην ἀσκήσεων καὶ ἐν καλπασιμῶ διαπερῶσι τέσσαρας κρεμασμένους δακτυλίους.

— Αἱ ἄλλαι ὁμάδες.

Εἰς τὸ διάστημα ὅμως αὐτὸ οἱ λοιποὶ πρόσκοποι δὲν μένουσι ἀδρανεῖς ἐργάζονται πυρετωδῶς. Ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν ἐργάζονται εἶνε πράγματι ἀξιοθαύμαστος καὶ ἀξία συγχαρητηρίων.

Εἰς διάστημα 10 λεπτῶν ἔχουν στήσει περὶ τὰς 50 σκηναὶς ἐν ᾗ ἄλλοι κατασκευάζουν στρατώνας, τρίτοι κατασκευάζουν παρατηρητήριον, ἄλλοι τέλος ἐγκαθίστουσιν τὸν ἀσύρματον τηλεγράφων. Πρέπει νὰ λάβῃ ὅμως ὁ καθείς ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅλα αὐτὰ γίνονται μετὰ

τοιαύτης ταχύτητος καὶ τόσον τεχνικῶς, ὥστε νομίζει τις ὅτι εὐρίσκεται πρὸ θαύματος. Δὲν παρέρχονται εἰμὴ 25 λεπτά καὶ τὸ Στάδιον μεταβάλλεται εἰς στρατόπεδον. Τί θέλετε καὶ δὲν ὑπάρχει; Ἐδῶ τὸ παρατηρητήριον, ἐκεῖ οἱ στατῶνες, δεξιᾷ αἱ σκηναὶ, ἀποτέρω τὸ ἱπποστάσιον. Γενικὴ κίνησις. Οἱ πρόσκοποι μὲ τὴν καραβάνες πηγαίνουν διὰ συσίτιον, ἀλλὰ ἀντὶ τούτου τοὺς δίδεται ἀλεύρι μὲ τὸ ὁποῖον ἐπαλείφονται προκαλοῦντες τῶν γέλωτα τῶν θεατῶν. Ἐνῶ οἱ μὲν παίζουν, ἄλλοι τελειώνουν δύο κρεμαστάς γεφύρας καὶ τὰς διέρχονται μετὰ τοσαύτης τέχνης ὥστε προκαλοῦν τὰ ἀτελεύτητα χειροκροτήματα τοῦ πλήθους τὸ ὁποῖον ἐφ' ὅσον παρέρχεται ἡ ὥρα ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἐνθουσιάζεται.

Μετ' ὀλίγον ἀρχίζει ἡ συνεννόησις διὰ τοῦ ἀσύρματου. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Εἰς τὴν μέσην τοῦ Σταδίου ἔχει ἀνεωχθῆ μικρὰ λίμνη ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχει βυθισθῆ ἡ μᾶλλον βυθίζεται ἓνα ἀτμόπλοιον. Οἱ κινδυνεύοντες ζητοῦν βοήθειαν ἀλλὰ λέμβοι δὲν ὑπάρχουν. Τί πρέπει νὰ γίνῃ; νὰ ἀφήσωμεν τοὺς δυστυχεῖς νὰ πνιγοῦν; Ὁχι...ποτέ, οἱ πρόσκοποι πίπτουν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς ἐκ τούτων κατορθώνει νὰ πλησιάσῃ τὸ κινδυνεῖον ἀτμόπλοιον...καὶ μετ' ὀλίγον ἰδοῦ πάντες ἔχουν σωθῆ. Αὐτὸ εἶναι τὸ περίεργον καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἀληθέστατον. Προσέξατε τί συνέβη Ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου πρόσκοπος κατορθώνει νὰ ἀνακαλύψῃ ἓνα σχοινὶ τὸ δένει εἰς τὸ κατάρτι τοῦ ἀτμοπλοίου κατόπιν τὸ ρίπτει εἰς τὴν θάλασσαν. Σημειώσατέ ὅμως ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ξηρὰν. Μετ' ὀλίγον τὸ σχοινὶ

ἔχει προσδεθῆ εἰς ἓνα βράχον καὶ ἐπακολουθοῦν μερικὰ ἄλλα γεγονότα.

— Ἡ πυρκαϊά

Δὲν ἔχουν παρέλθει αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ὅποτε κάποιος παράδοξος καὶ ρυθμικὸς κρότος μᾶς κάνει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Σταδίου· δὲν παρέρχονται παρὰ μερικὰ δευτερόλεπτα καὶ βλέπομεν τὸν...πυροσβεστικὸν λόχον μὲ σωφῆρ καὶ πυροσβέστας προσκόπους. Τί εἶχε συμβῆ; τί ἄλλο ἀπὸ πυρκαϊά. Οἱ στρατῶνες εἶχον ἀρχίσει νὰ καίωνται. Περίεργον... καὶ ποῖος εἰδοποίησε τὸν πυροσβεστικὸν λόχον; Ποῖος ἄλλος ἀπὸ ἓνα ποδηλατιστὴ ἀγγελιοφόρο πρόσκοπον!

Ἡ πυρκαϊά ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει λάβει, ἀγρίας διατάσεις ἀπειλούσα νὰ ἀποτεφρώσῃ ὄχι μόνον τοὺς στρατῶνας ἀλλὰ καὶ μερικοὺς δυστυχεῖς προσκόπους οἵτινες δὲν ἐπρόλαβον νὰ ἐξέλθουν· οἱ νεαροὶ πυρο-

σβέσται ἀγωνίζονται διὰ νὰ σώσουν τοὺς συναδέλφους των καὶ μετ' ὀλίγων ἢ πυρκαϊὰ ἔχει κατασβεσθῆ, καὶ οἱ νοσοκόμοι πρόσκοποι πάντοτε ἀναλαμβάνουν τὰ περαιτέρω. Οἱ τραυματῖαι πέντε τὸν ἀριθμὸν μεταφέρονται εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅπου τοὺς παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι· τοιοῦτοτρόπως λήγει καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐπιδείξεως. Ἄς σημειωθῆ ὅμως, διότι πιθανὸν πολλοὶ νὰ ἀνησυχῆσουν διὰ τὴν τύχην τῶν τραυματιῶν, ὅτι ὅλα αὐτὰ ἦσαν σκηνοθετημένα. Ἐρχόμεθα εἰς τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον μέρος τῆς ἐπιδείξεως.

—Οἱ Πρόσκοποι Χίου.

Πρῶτοι ἐμφανίζονται οἱ πρόσκοποι τῆς Χίου με ἐθνικὰς στολὰς καὶ ἐκτελοῦν διαφόρους τοπικοὺς χοροὺς οἱ ὅποιοι καταχειροκροτοῦνται ἀπὸ τὸ πλῆθος

τὸ ὁποῖον ἐν ἀκρατῆτῳ ἐνθουσιασμῳ συγχαίρει τοὺς προσκόπους.

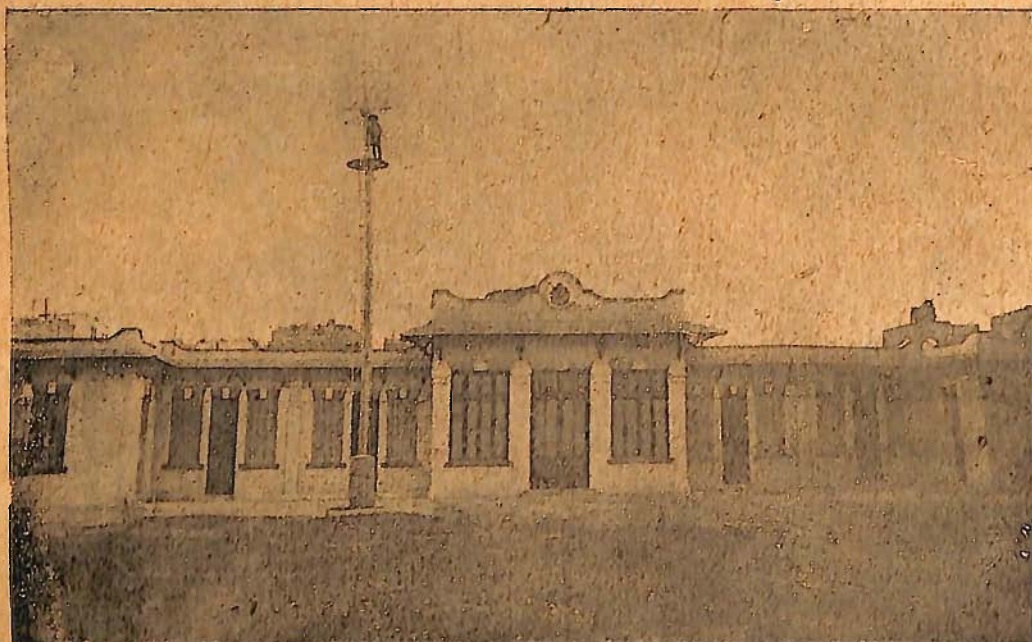
Μετὰ τὸν χορὸν τῶν Χίων ἐξετελέσθησαν μερικὰ ἀκόμη παιγνίδια ὑπὸ τῶν 14 ἕως 17 ομάδων τῶν Ἀθηνῶν.

—Ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων.

Μετὰ τὸ τέρας τῆς ἐπιδείξεως ὁ κ. Πρόεδρος ἀπένευμε τὰ ἔπαθλα εἰς τὰς διαφόρους προσκοπ'κὰς ομάδας.

Τὸ πρῶτον ἔπαθλον ἐδόθη εἰς τὴν ομάδα ἀσυμματιστῶν προσκόπων Ἀθηνῶν τὸ δὲ δεύτερον εἰς τοὺς ναυτοπροσκόπους Ἀλεξανδρείας. Ἐπίσης ἀπενεμήθησαν ἔπαθλα εἰς τὰς ομάδας Καβάλλας, Δράμας καὶ Σύρου.

Ὁ κ. Πάγκαλος ἐπιδίδων τὰ ἔπαθλα συγχαίρει

Τὸ Κέντρον τῶν ἐν Καίρῳ Πρόσκόπων

τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ομάδων. Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐπάθλων ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁμίλησε δι' ὀλίγων συγχαρεῖς τοῖς προσκόπους διὰ τὰς τεραστίαις αὐτῶν προόδους, διαβεβαιώσας δ' ὅτι θέλουν τύχη τῆς θεομῆς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας υποστηρίξεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ κόσμος ἤρριξεν ἀποχωρῶν ὑπὸ τὰς καλύτερας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τοὺς ἀλκίμους νεανίας ζωντανῆς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος τῆς Φυλῆς. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προῦκάλεσεν ἡ ὁμάς τῶν πρόσκόπων Καβάλλας, ἡ ὁποία στρατιωτικῶς γυμνασμένη καὶ ἐνόπλιος παρήλασεν ἀποσπάσασα θεομὰ χειροκροτήματα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδείξεως προσεκομίσθη καὶ εἰς τῶν τραυματιῶν πρόσκόπων, κατὰ τὸ χιθεσινὸν δυστύχημα, γενόμενος ἀντικειμένον θερμοτῶν ἐκδηλώσεων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιδείξεως αἱ ομάδες τῶν

πρόσκόπων ἡγουμένης τῆς μουσικῆς παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Φιλελλήνων μεθ' ὃ συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ κέντρον τῶν πρόσκόπων ὅπου ἐγένετο Ἐκθεσις προσκοπικῆς εἰκόνων μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς οἱ πρόσκοποι ἐπανῆλθον εἰς τὸ Μαράσειον.

Λόγω τῆς προσκοπικῆς ἐορτῆς ἐφωταγωγῆθη χθὲς ἡ πόλις.

Σήμερον τὴν θὴν πρωϊνὴν συγκροτεῖται εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν αἴθουσαν τὸ προσκοπικὸν συνέδριον τοῦ ὁποίου προεδρεύει ὁ κ. Σαρρηγγιάννης.

ΧΑΡΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Σ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ — Θ. ΒΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΗΝ Δ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΑΡΑΓῆ ΣΚΟΥΖῆ

(Πάροδος Καλαμιώτου) /

Δ Θ Η Ν Α Ι

Τὸ Κάντε ρατενκ ὅπου γίνεται τὸ παγκόσμιον Συνέδριον τῶν Προσκόπων

ΜΙΑ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΝ

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΡΟΥ κ. ΗΛΙΑΚΗ

Τὴν Δευτέραν ἡ 7ου λίου ὥρα 10 π.μ. εἰς τὸν πρὸ τοῦ Μαρασλείου χῶρον συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ Πρόσκοποι τοῦ Στρατοπέδου ὁμίλησεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν προφυλαίων ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων κ. Ἡλιάκης. Κατὰ τὴν τελευτὴν ταύτην παρήσαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Σαρηγιάννης, ὁ Διοικ. Ἀ. Σώματος Στρατοῦ κ. Μάρκου, ὁ κ. Ἰωάν. Βλαβιανὸς Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀ. Τ. Π. Σ. Ἀθηνῶν, ὁ Γ. Ἐφορὸς κ. Μπρισμιτζάνης, ὁ Τοπικὸς κ. Ἡσαΐας, ὁ Συνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ

κ. Μακοΐδης, οἱ κ.κ. Καββαδίας, Φέτσης, Γιαννακόπουλος, Φεσόπουλος, Δημοτάκης, Μίνδλερ, μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, Σ. Ε. Προσκόπων, ὁ κ. Χρυσάφης ἀντιπροσωπεύων τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ μέλος τοῦ Δ. Συμβουλίου Σ. Ε. Προσκόπων, ὁ κ. Πανταζίδης Ἐφορὸς Μακεδονίας, καὶ ἄλλοι Ἀρχηγοί, Ἀποστολῶν Ἐφοροί, ἀντιπρόσωποι.

Οἱ σαλπικταὶ τῆς παρατεταγμένης προσκοπικῆς φάλαγγος Καβάλλας ἐσάλπισαν—Προσοχή—μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος κ. Ἡλιάκης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἀγαπητοί μου Πρόσκοποι,

Σᾶς χαιρετῶ.

Μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου, ὅπου καὶ σεῖς εὐρίσκεσθε ἐκφράζω τὴ χαρὰ μου, γιατί σᾶς βλέπω νᾶσθε πρόσκοποι ἀληθινοί.

Τὸ νᾶνὲ κανεῖς πρόσκοπος εἶνε τιμὴ μεγάλη, γιατί σημαίνει, ὅτι τὸν ἔθεσεν ἡ πατρίδα μας μπροστὰ μπροστὰ σκοπό, ποῦ νὰ χαράσῃ πρέπει τὸ δρόμο ὅπου φέρνει ἔμπρὸς καὶ πάντα ἔμπρὸς ποῦναι τὸ σύνθημά μας.

Μὴ βλέπετε ὀπίσω σας, γιατί τὸ μαῦρο παρελθὸν ποῦ μόλις τώρα πέρασε, τὸν νοῦν σας τὸν σκοτίζει καὶ τὴν καρδιά πληγώνει καὶ ἐμποδίζει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σας νὰ βλέπουν καθαρὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδας ὅπου μαζὺ με σᾶς τῆς ἐτοιμάζομε λαμπρό.

Μὴ βλέπετε ὀπίσω σας ἢ μόνον γιὰ νὰ ξέρετε ποιούς ἔχετε προγόνους, νὰ τοὺς μιμῆσθε στὰ καλὰ καὶ νάχετε διδάγματα ἄπὸ τὰ παθήματά των.

Σεῖς εἰσθε τὸ καμάρι μας κι' ἔχομε τὰς ἐλπίδας μας, ὅτι μαζὺ με σᾶς μπροστὰ ἢ νέα γενεὰ

δὲ θὰ φανῆ κατώτερη ἀπὸ αὐτὴ ποῦ ἔφερε τὰ σύνορά μας πέραν ἐκεῖ ποῦ βρίσκονται κι' ἐκεῖ ἀπ' ὅπου φύγαμε, γιατί ἡ ἄτιμη διχόνοια ἐκλόνισε τὴν ἐθνικὴ ψυχὴ.

Ἀγαπητοὶ μου πρόσκοποι!

Σᾶς φέραμε ἐδῶ, διὰ νὰ γνωρισθῆτε καὶ γιὰ ν' ἀγαπηθῆτε, ἀφοῦ ὅλοι ἀνήκετε στὴν ἴδια οἰκογένεια ποῦ λέγετε προσκοπικὴ.

Σᾶς φέραμε ἐδῶ, στὴν δοξασμένη πόλη, ὅπου αἰῶνες στὰ παλῆὰ ἐφώτιζέ τὸν κόσμον, γιὰ νὰ τὸν ἐτοιμάσῃ νὰ νοήσῃ τὸ Χριστό, ὅπου τὰ θεῖα λόγια του εἰς τοὺς λαοὺς διέδωσε μὲ τὴ γλυκειὰ του γλῶσσα.

Ἀπ' ὅλα ὅπου εἶдете κι' ἀκούσετε ἀκόμη, θὰ ἐνοήσετε καλὰ ποιоὺς ἔχετε προγόνους.

Θὰ φύγετε μεθαύριον νὰ πᾶτε εἰς τὰ σπήτια σας καὶ πρέπει στὸ νοῦ καὶ στὴ καρδιά σας νὰ μείνουνε βαθεῖα ὅλα αὐτὰ ποῦ εἶдете καὶ νὰ γενῆτε πρέπει σεῖς κήρυκες λαμπροί, νὰ λέγετε ὅπου πᾶτε, πῶς ἡ γλυκειὰ πατρίδα μας, μὲ μιὰ στοργὴ μεγάλη, σᾶς ἔχει στὴν ἀγκάλῃ της, γιατί μὲ σᾶς ἐλπίζει ν' ἀναγεννηθῆ, καὶ θ' ἀναγεννηθῆ.

Ἀγαπητοὶ μου Πρόσκοποι!

Σᾶς δίδω τὴν καρδιά μου, τὸ μόνο ὅπου ἔχω καὶ πάρετε τὸν πόθο της γιὰ νὰ γενοῦμε ἓνα νὰ φέρωμε εἰς πέρας τὸ ἔργον μας τὸ ἱερόν.

Μ' ἀκράδαντον πεποίθησι, ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν μαζὺ μὲ σᾶς φωνάζω μ' ὅλη τὴ δύναμί μου.

Ζήτω ἡ Πρόσκοποι!

Ζήτω ἡ νέα γενεά!

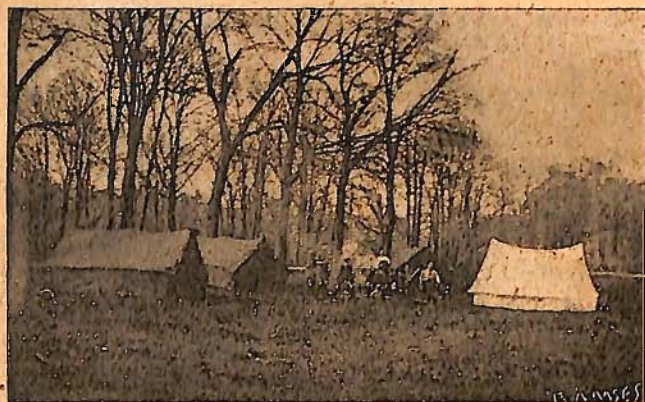
Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ κ. ΓΩ. ΚΡΥΣΑΦΗ

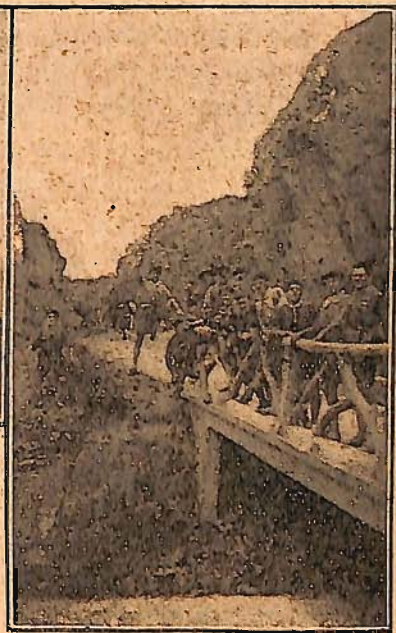
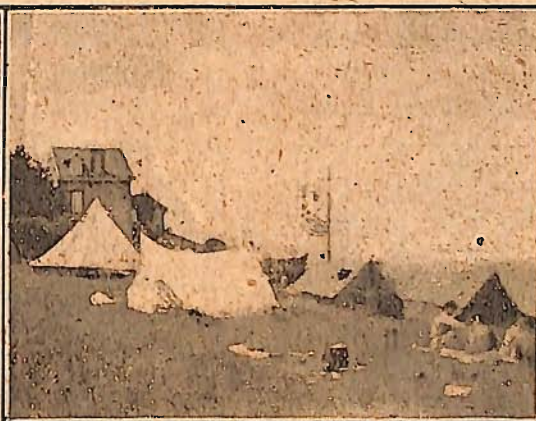
Πρόσκοποι

Ἀντιπροσωπεύων τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, τὸν ὁποῖον καθῆκον ὑπηρεσιακὸν ἐπίσης κρατεῖ ἀπὸ προχθὲς μακρὰν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, σᾶς ἀπευθύνω τὸν πιὸ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ σᾶς δηλώνω ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἡ ἀνωτάτη αὐτὴ ἀρχὴ καὶ τοῦ Προσκοπισμοῦ, εἶναι τελείως ἱκανοποιημένη ἀπὸ σᾶς, διότι ἀποδείξατε ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν ποῦ ἐφθάσατε στὰς Ἀθήνας, ὅτι καὶ τελείως ἀντελήφθητε καὶ βαθύτατα αἰσθανθήκατε τὸν προορισμὸν τοῦ Προσκοποῦ. Πιστοὶ καὶ πειθαρχικοὶ εἰς τὸ προσκοπικὸ σας καθῆκον, ἐφανήκατε ἀντάξιοι τῶν ἀρχηγῶν ποῦ σᾶς ἐγυμνασαν κι' ἐδικαιώσατε τὰς προσδοκίας τῆς Προσκοπικῆς ὀργανώσεως τῶν Ἀθηναίων ποῦ εἶχε τὴν εὐτυχεστάτην ἐμπνευσιν νὰ σᾶς συγκαλέσῃ ἐδῶ, στὴν ὠραία μας πρωτεύουσα, ἀπὸ ὅλες τὶς ἄκρες τὶς ἀγαπημένης μας Πατρίδος.

Ὅσον ὀλίγες καὶ μετρημένες κι' ἄν εἶναι ἡ ἡμέρες ποῦ θὰ χαρῆτε τὴν ἐμμορφιά τῶν Ἀθηναίων, γιὰ σᾶς τοὺς Πρόσκοπους θὰ εἶναι πάντα ἀρκετὲς γιὰ νὰ ξεχειλίσῃ ἡ ψυχὴ σας ἀπὸ τὴ βαθιὰ ἐκείνη συγκίνηση, ποῦ κάθε

Ἕλληνα αἰσθάνεται ὅταν πατήσῃ τὴν ἱερὴ γῆ τῆς Ἀττικῆς· τὴ συγκίνηση ποῦ δίνει σὲ κάθε Ἕλληνα ὁ ἱερός βράχος τῆς Ἀθηνᾶς μὲ τὰ τρισέβαστα μάρμαρά του, κι' ὁ ἁγιασμένος ἀντίκρου του βράχος ὅπου ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἀποστόλου πρωτακούστηκε τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ, τὴ συγκίνηση ποῦ δίνει σὲ κάθε Ἕλληνα ὁ Μαραθὼν καὶ ἡ Σαλαμίς κι' ὅλες οἱ ἄλλες μεγάλες ἐποποιεῖες, ποῦ ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια ἄρχισε νὰ γράφῃ μὲ τὸ αἷμα τῆς ἡ φυλῆ ἡ ἑλληνικὴ καὶ δὲ σταμάτησε κι' οὔτε θὰ σταματήσῃ, ὡς τὴν ἡμέρα ποῦ τὸ τρομερὸ σπαθὶ τῆς ἐλευθερίας θὰ δώσῃ ἀκέραιο στὴν Πατρίδα μας τὸ δίκιο της. Μέσα στὴν ὀλοδιάφανη αὐτὴ ἀτμοσφαιρὰ ποῦ ἀνεβάζει καὶ τὴν πιὸ δειλὴ κι' ἀφτέρουγη σκέψη ψηλότερα καὶ τὴν

Διάφοροι καταυλισμοί

κάνει κι' ἀθέλητά της ν' ἀντικρύση ἀπὸ κοντὰ τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν ἀλήθεια, φωτοπλημμυρισμένες ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τὸ αἰώνιο φῶς, μέσα στὴν ἴδια ἡλιοπλημμύρα ποὺ ἐχρύσωνε τὰ μέτωπα τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων, ἡ νεανικὴ σας ψυχὴ θ' ἀνασάνη ἀκόμα πιὸ ἀνάλαφρα κι' ὁ ἀγνὸς Ἑλληνικὸς ἐνθουσιασμὸς σας ποιοὺς ξέρει μὲ ποιούς παλιούς παῖνες στὴν ἀρετὴ καὶ στὴν ἐλευθερία, ἀκόμα χυμένους στὸν Ἀττικὸν αἰθέρα, θὰ σμίξη καὶ θὰ συνταιριαστῇ. Κι' ὅλα ὅσα σᾶς τριγυρίζουν, παλιὰ καὶ καινούρια, περασμένα καὶ τορινὰ, τρανὰ ἐρείπια καὶ γιόχιστα παλάτια, θὰ καλοδεχτοῦν τὸ χᾶδι τῆς ματιᾶς σας καὶ μὲ μύρια ἀόρατα χέρια θὰ σᾶς ἀγκαλιάσουν, ὦ πολύχυμα βλαστάρια Ἑλληνικά, γλυκὲς ἐλπίδες καὶ μοναχὴ παρηγοριὰ τῆς Μεγάλης Μάνας.

Τὸν ὄρκο καὶ τὴν ὑπόσχεση ποὺ ἔδωκατε, ὅταν ἐγινήκατε μέλη τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Προσκοπικῆς οἰκογενείας, ἔδωθ' ἂν τὰ αἰσθανθῆτε βαθύτερὰ καὶ πιὸ συνειδητὰ, κι' ὅλα γύρω σας θὰ σᾶς λένε ὅτι πρόσκοπος δὲν εἶναι τὸ κάθε παιδί ποὺ ἄλλαξε τὰ ρούχα του κι' ἐφόρεσε τὴν προσκοπικὴ στολή. Γιατὶ καμιὰ σωματικὴ ἢ ψυχικὴ ἀσκήμια, καμιὰ δειλία κι' ἀφιλοπατρία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκεπαστῇ ἀπὸ καμιὰ στολή. Στὸ γερὸ καὶ καλοφτιασμένο καὶ ψυχωμένο κορμί, ἐκεῖνο ποὺ μὲ τὸν τίμιον ἰδρώτα του καὶ μὲ τὸ ὀλοκάθαρο αἷμα του, ἴσιο καὶ ἀλύγιστο τραβάει τὸ δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τὰ κουρέλια γίνονται ἡ ὠραιότερη στολή, σωστὴ πορφύρα. Κουρέλια μὴ δὲ φοροῦσαν καὶ οἱ γιγαντομάχοι τοῦ εἰκοσιένα, κείνοι

ποὺ ἀπεφάσισαν μιὰ μέρα νὰ ἐλευθερώσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθέρωσαν, ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς ἐχάρισαν τὴν ἐλεύθερη ζωὴ ποὺ ζοῦμε, τὸν ἐλεῦθερον ἄερα ποὺ σήμερα ἀνασαίνομε ; "Ὁχι, πρόσκοπος δὲ θὰ εἰπῇ στολή, κι' οὔτε ἀκόμα τὰ λίγα ἐκεῖνα προσκοπικὰ ἔργα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν καθένα σας. Πρόσκοπος θὰ εἰπῇ ψυχὴ καὶ αἴσθημα προσκοπικὸ, σκέψη καὶ δράση προσκοπικὴ, κορμί γερὸ, εὐκίνητο, καλοδεμένο, ἀληθινὰ προσκοπικὸ. "Ὅλα αὐτὰ μαζί κάνουν τὸν ἀληθινὸ πρόσκοπο· γιατί ὅταν αὐτὰ λείπουν, ὁ πρόσκοπος δὲν εἶναι παρὰ μιὰ φορεσιὰ ποὺ ἄδικα ἐξευτελίζεται ἀπὸ ἓνα κοινότατο καὶ τυχαῖο παιδί, ποὺ ἔχει τρουπώση μέσα της καὶ μ' αὐτὴ θέλει νὰ σκεπᾶσῃ τὰ ἐλαττώματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κορμιοῦ του, τὴ σωματικὴ καὶ τὴν ψυχικὴ του ἀσκήμια.

Πρόσκοπος θὰ εἰπῇ πρῶτα πρῶτα ἓνω σωστό καὶ γυμσιὸ Ἑλληνόπουλο. Ἐνα ἀληθινὸ παιδί τῆς Ἑλλάδος μας, μὲ τὴν ἴδια ἀγάπη στὴν Πατρίδα, μὲ τὴν ἴδια πίστη στὰ μεγάλα ἰδανικά τοῦ ἔθνους μας, μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωση στὴν Ἐθνικὴ μας ἰδέα, ποὺ τὸ φῶς των, σὰν τίς λαμπάδες τῆς Ἀναστάσεως ἀπὸ τὴν ὠραία Πύλη τῆς φιλοπατρίας μεταδίδει, ἡ ἀληθινὴ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, κι' ἡ ἐκκλησιά ἡ Ἑλληνικὴ καὶ τὸ ὄχι τὸ Ἑλληνικὸ, ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ, αἰῶνες τώρα, καὶ στοὺς καλοὺς καιροὺς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξας καὶ στὶς μαῦρες ἡμέρες τῆς σκλαβιάς, ἄσπιλες κι' ἄχραντες κι' ἀμόλυντες, ἱερὰ σύμβολα κι' ἄϋλα Παλλάδια τῆς φυλῆς. Πρόσκοπος θὰ εἰπῇ τὸ παιδί ἐκεῖνο ποὺ τὸ λιβάνι τῆς εὐσε-

βείας θυμιάζει ταχτικά την ψυχή του και πού με δλοκάθαρες σκέψεις και χριστιανικές πράξεις πραγματοποιεί την πίστη του κι' ή αγάπη κι' ή αλήθεια του φέγγουν πάντα στοῦ Θεοῦ τὸ δρόμο.

Πρόσκοπος θὰ εἰπῆ ἓνα τίμιο και ὑπερήφανο παιδί, πού θέλει ν' ἀναδειχθῆ με τὴ δουλιὰ τὴ δική του, με τὴν ἰκανότητά τὴ δική του και ὄχι με ξένους κόπους και ξένον ἰδρωτὰ νὰ κουτσοπορεύεται κι' αὐτός. Ἐνα παιδί πού ἀπὸ μικρὸ ἀγωνίζεται νὰ φανῆ χρήσιμο στὴν οἰκογένειά του, νὰ ξελαφρώσῃ τὸ βάρος πού δίνει στοὺς γονεῖς του, νὰ μὴν τοὺς λυπήσῃ και τοὺς κακοκαρδίσῃ ποτὲ, και πάντα μ' εὐγνωμοσύνη και εὐλάβεια φέρνει στὴν ἐνθύμηση του, γονεῖς και προπάτορες και προγόνους, ὅλους ἐκείνους τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀνθρώπους πού σὲ καιροὺς πολὺ πιὸ δύσκολους, σὲ χρόνια ἀληθινὰ δίσεχτα και δυστυχημένα, ἔχαροπάλεψαν και ἐτράβηξαν ἀληθινὰ μαρτύρια γιὰ νὰ ξελακιάσουν και νὰ ὀργώσουν ἢ νὰ σπείρουν ἐκεῖ πού ἐμεῖς σήμερα πολὺ πιὸ ἄκοπα και ξεκούραστα θερίζομε και σοδιάζομε.

Πρόσκοπος θὰ εἰπῆ ἀκόμα ἓνα παιδί πού σέβεται τὸν ἑαυτό του και τὸ κορμί του και δὲν ἀφίνει καμιὰ ψυχικὴ ἢ σωματικὴ βρωμὰ νὰ βάλῃ χέρι ἀπάνω του. Γιατὶ μόνο σὲ γερό κι' ὀλοκάθαρο κορμί, ἀμόλυντο ἀπὸ κάθε κατάρηση και διαφθορά, μπορεῖ μιὰ γνήσια προσκοπικὴ ψυχὴ νὰ ἐνσαρκωθῆ και νὰ κατοικήσῃ. Μόνο σὲ γεροδεμένα και σιδερόφραστα κορμιά μποροῦν νὰ ζήσουν οἰμεγάλες ἐκείνες καρδιές πού θὰ κλείσουν και θὰ χωρέσουν μέσα τους ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα και τοὺς πόθους τῆς θὰ κάνουν παλμούς των και κρουφὸ καρδιοχτύπι των. Μόνον οἱ γεροὶ και οἱ δυνατοὶ μποροῦν ν' ἀγωνιστοῦν και στὸν εἰρηνικὸν ἀγῶνα και νὰ ὑπερασπιστοῦν και τὴν Πατρίδα σὲ κάθε κίνδυνο. Οἱ ἄλλοι, οἱ ἀνήμποροι, οἱ κακοφτιασμένοι, οἱ ἄρρωστοι, εἶναι πάντα νεκρὸ βάρος και στοὺς δικούς των και στὴν Πατρίδα, κι' ὄχι μόνο δὲν προσφέρουν κι' αὐτοὶ τίποτα, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἐξαντλοῦν ἐκείνους πού τοὺς συντηροῦν και στὸ τέλος παίρνουν στὸ λαϊμό τους και τὴν οἰκογένεια και τὸν τόπον ὀλόκληρο.

Πρόσκοπος τέλος θὰ εἰπῆ ἓνα ἐμπνευσμένο παιδί, πού θὰ νοιώθῃ βαθιὰ στὴν καρδιά του τὴ τιμὴ εἶναι νὰ εἶναι Ἑλληνας, γέννημα και θρόμμα τῆς Ἑλλάδος μας, τῆς χώρας πού ἐποχίτισε τὴν οἰκουμένη, τῆς χώρας πού ἔδῃ

μιούργησε τὴν Πατρίδα και τὴν Ἐλευθερία, τῆς χώρας πού στέκεται χιλιάδες τώρα χόνια, βράχος ὀλόρθος κι' ἀτράνταχτος, πού σπάζουν πάντα ἀπάνου του ὄλα τὰ κύματα τοῦ Βαρβαρισμοῦ, ἀπὸ ὅποια μεριά τῆς οἰκουμένης κι' ἀπὸ Ἀνατολὴ και Δύση και Νότο και Βορῖά κι' ἂν ξεκίνησαν. Τῆς χώρας πού κι' ὅταν ἀκόμα τὴν ἐσκέπασεν ἡ νύχτα τοῦ Ἀσιατισμοῦ, πάλι αὐτὴ παίρνωντας στὸ ματωμένο κι' ἄσαρκο τῆς χέρι τὴ λαμπάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ φωτός, ἐσκόρπισε στὴ Δύση ἥλιο τῆς Ἐπιστήμης και τῆς γνώσεως, τῆς τέχνης, και τῆς Ὁμορφιάς. Τῆς χώρας αὐτῆς γεννήματα και θρόματα και σεῖς, ὅσο κι' ἂν ἡ προσκοπικὴ ἰδέα γυρέβῃ νὰ ἀγκαλιάσῃ ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, μὴν ξεχνάτε ὅτι ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν οἰκογένεια και τὸ σχολεῖο, περνάει πάντα ἀπὸ τὸν στρατῶνα και κάνει μιὰ μεγάλη στάση στὴν Πατρίδα· κι' ὅπως ὁ κακὸς γιὸς κι' ὁ κακὸς μαθητὴς δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι κακὸς πρόσκοπος, κακὸς στρατιώτης και κακὸς πολίτης, ἔτσι κι' ἐκεῖνος πού δὲ χρησιμεύει στὴν Πατρίδα του εἶναι ἄχρηστος και στὴν ἀνθρωπότητα. Αὐτὴ ἡ πίστη ἄς ἀνθίσῃ κι' ἄς γιγαντωθῆ μέσα στὰ παιδικὰ σας στήθια κι' ἄς γένῃτε οἱ πιστοὶ κι' ἀφοσιωμένοι στρατιῶται αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ καθήκοντος. Κι' ὅταν καμιὰ φορὰ ὄχιές βαλτὲς συρθοῦν ὡς τὴν καρδιά σας γιὰ ν' ἀφήσουν ἐκεῖ τὸ φαρμάκι τῆς ἀμφιβολίας, νὰ μπορεῖτε γρήγοροι κι' ὀρθοὶ και δυνατοὶ νὰ στηλωθῆτε γιγαντόσωδα, ζωντανεμμένα κάστρα μπροστὰ τῶν ἀκάρδων, τῶν χιλιόψυχων, τῶν χαμοσυρμένων τ' ἄψυχα κουφάρια κι' ἀμπώχωντας του με τὸ εἰρηνικὸ σας κοντάρι νὰ φωνάξετε με πολεμὸκραχη φωνὴ! Πατρίδα, Ἑλλάδα, οἱ Πρόσκοποι σου εἴμαστ' ἐδῶ!

Μ' αὐτὴ τὴν εὐχήσας χαιρετίζω και φωνάζω μαζί σας: Ζήτω ἡ Πατρίδα μας, Ζήτω.

Ὁ ἐκ Ζακύνθου ποιητὴς κ. Ἄγγελος Σολούλουτσης ἀπήγγειλε τὸ κάτωθι ποίημα:

Ἄπ' τὴ στιγμή πού σ' ὕψωσε τοῦ Γερμανοῦ τὸ χέρι
και ἡ φωνὴ του ἔφτασε βροντοήραχη στὰ μέρη
ὀπού μᾶς τάχε ὁ ἄπιστος σφιχταλυσσοδεμένα
και τ' ἄγια μας τὰ χώματα βαρβαροπατημένα
Ὅσο μεγάλο ἐκάμαμε ἐμεῖς και τὰ παιδιά μας
ἐκδίκησι νὰ γράψωμε αἰώνια στὴ καρδιά μας
ἔως ὅτου ν᾿ἀλλθῆ ἡ στιγμή κ' ἡ εὐλογημένη ἡ ὥρα
νὰ δώσουμε τὴ λευθερία, στὴ κάθε σκλάβια χώρα!!
Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ δὲν ἔκλαψα τὰ περασμένα χρόνια
πού σὲ μαστίγωνε ἡ σκλαβιά κι' ἡ τόση καταφρόνια

Και όταν τὸ δρόμο ἔπερνες παντέρημη μονάχη
 δὲν δάκρυζα ποῦ σ' ἔβλεπα ποῦ ἐγύριζες μονάχη
 οὔτε μ' ἐλπίδες ψεύτικες ποῦ σ' ἔπαιξε ὁ Μεγάλος
 καὶ μ' ἓνα δίκικοπο σπαθὶ σὲ σπάραζε ὁ ἄλλος
 Στὸ Σούλι δὲν σὲ ἔκλαψα καὶ στῆς Γραβιάς τὸ χίνοι
 τοῦ Ἡρωϊκοῦ Μεσολογγιοῦ δὲν ἔπλεξα στεφάνι
 καὶ στὸ Ζαλόγγο ἐστάθηνκα καὶ εἶδα τὸ χορὸ σου
 μὰ δὲν ἐσυγκινήθηκα στὸ σκληροσκότομό σου
 Καὶ εἰς τὸ θρήνο τὸ σκληρὸ, στοῦ Μέτα Καρπενίση
 ποῦ πέτρα ἀπάνω σ' ἄλληγε τοῦρκος δὲν εἶχε ἀφήση
 τὸ μάτι μου δὲν θόλωσε, σὰν ἔβλεπα στοῦ Λάλα
 τὸ ἀδικοσκληρουφάξιμο, καὶ τὴ φοριχτὴ κρεμάλα
 Γιατ' ἤξερα τὴ νίκη σου στὰ στήθια σου κρυμμένη
 τὴν εἶχες καὶ θὰ φαίνεται μιὰ μέρα ἀνδρειωμένη
 Καὶ όταν σὲ εἶδα ἀγέρωχη τὰ δόντια σου νὰ τρίζης
 κι' ὅσοι σὲ φοβερίζανε ἐσὺ νὰ τοὺς φοβήζης
 καὶ ν' ἀψηφάς τὸ θάνατο, κανόνια καὶ τουφέκια
 καὶ τὲς ὀβίδες ποῦ ἔπεφταν σὰν τόσα ἀστροπελέκια
 τ' ἄλογα ποῦ ἔρχονται ἀπάνου σου ἀφορισμένα
 καὶ βρήσκανε τὰ στήθια κάστρα θεμελιωμένα
 Τὲς λαγκαδιὲς καὶ τὰ βουνὰ τοὺςκάρπους νὰ διαβανῆς
 στὰ σκλαβωμένα μέρη μας υρισένδοξα νὰ μπαίνης
 καὶ μὲς τὸ τόσο χαλασμό μέσα στὴν ἄγρια πάλη
 ὅσα παρμένα σου εἶχανε νὰ ξαναπέρνης πάλι
 Νὰ στηλιωθῆς περίφανη στὴ λύσσα τῶν πολέμων
 Στὴ Θράκη καὶ στὴν Ἠπειρὸ καὶ στὲς κορφὲς τοῦ Αἴμου
 Σοῦ φώναζα ἀπ' ἐνθουσιασμό μέσα ἀπὸ τὴ καρδιά μου
 Ζήτω καὶ πάλι Ζήτω σου Σημαία Ἑλληνικιά μου.....

Ζα! σήμερα ποῦ ἐμπρὸς σ' ἐσὲ δείνουνε τὰ παιδιὰ μας
 τὸν ὄρκο ποῦ σοῦ δώσαμε στὰ χρόνια τὰ δικὰ μας
 Ὅρκος ποῦ λένε ἄσβεστος θὰ μένη στὴ καρδιά μας

ἔως ὅτου ξαναπάρουνε ὅτι ἦτανε δικὰ τους
 Καὶ ἀπ' τὰ κόκολα βγαλμένη
 τῶν Ἑλλήνων τὰ ἴσρα
 ψάλλουν ὄλα . . . Ὡ! χαῖρε λευθεριά
 Περίφανος ὁ ψάλτης σου, σ' αὐτὰ σὲ παραδείνη
 μὲ μιὰν εὐχὴ ὀλόθερη ποῦ ἀπ' τὴ καρδιά του ἀφίνει
 Ἀτίμητα κι' ἀτέριαστα παιδιὰ μου τιμημένα
 καὶ σεῖς φανῆτε ὅπως καὶ μεῖς παιδιὰ τοῦ εἰκοσιένα
 ἐκδικηθῆτε τὸ αἷμα σας σὲ κάθε σκλάβο χώρα
 ὅπως τὸ ἐκδικηθῆκαμε καὶ μεῖς σὰν ἦλθε ἡ ὥρα
 Τρέχτε καὶ σεῖς ὅπως καὶ μεῖς παιδιὰ γεμάτα ἀνδρεία
 στὰ μνήματά τους δώσετε τὴ πρώτη ἐλευθερία
 νὰ παίζου τὰ παράτονα, νὰ παίζου νὰ βογγοῦνε
 ἀπ' τὸ βαριὸ τὸ χῶμα τους ποῦ ἀπ' τὴ σκλαβιά τ' ἀκοῦνε
 Καὶ πάρτε τὸ ἅγιο σύμβολο παιδιὰ μου στ' ἓνα χέρι
 καὶ στ' ἄλλο σας κρατήσετε τὸ δίκικοπο μαχαῖρι
 μαχαῖρι ἀνδρείας ἀνίκητο μαχαῖρι τιμημένο
 ν' ἀνοίγη δρόμο λευθεριάς, στὸ κάθε σκλαβωμένο
 Τὸ χῶμα της τὸ οὐράνιο θάρος σὲ σὰς νὰ δεινῆ
 στὰ ὄνειρα στοὺς πόθους μας ἐκτελεστῆς νὰ γίνῃ
 καὶ στοὺς ἐχθρούς μας τοὺς πολλοὺς νὰ σπέρῃ τὴ
 [τρομάρα

τὸ χαλασμό τὸ θάνατο τὴ φορὴ τὴ λαχτάρα !!
 Τὸ κάταστρο τὸ χῶμα της στὴ Νίκη νὰ σὰς σπρώχνῃ
 κι' ἀπ' τὰ δικὰ μας χῶματα τὸ βάροβαρο νὰ διώχνῃ
 νὰ σὰς ἀνάβῃ τὴ φωτιά μέσα στὴν ἄγρια πάλη
 κι' ὅσα δικὰ μας ἦτανε νὰ ξαναπάρτε πάλι
 Κι' ὁ τιμημένος ὁ Σταυρὸς φύλακας νὰ σὰς γίνῃ
 δύναμι θάρρος κι' ἀνδρεία παιδιὰ μου νὰ σὰς δεινῆ
 καὶ ν' ἀξιωθῶ νὰ σὰς εἰδῶ τσ' Ἀγίας Σοφιάς τὴ χώρα
 κι' ἄς εἶν' ἐκεῖνη κι' ὕστερη ἡμέρα μου καὶ ὥρα.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ

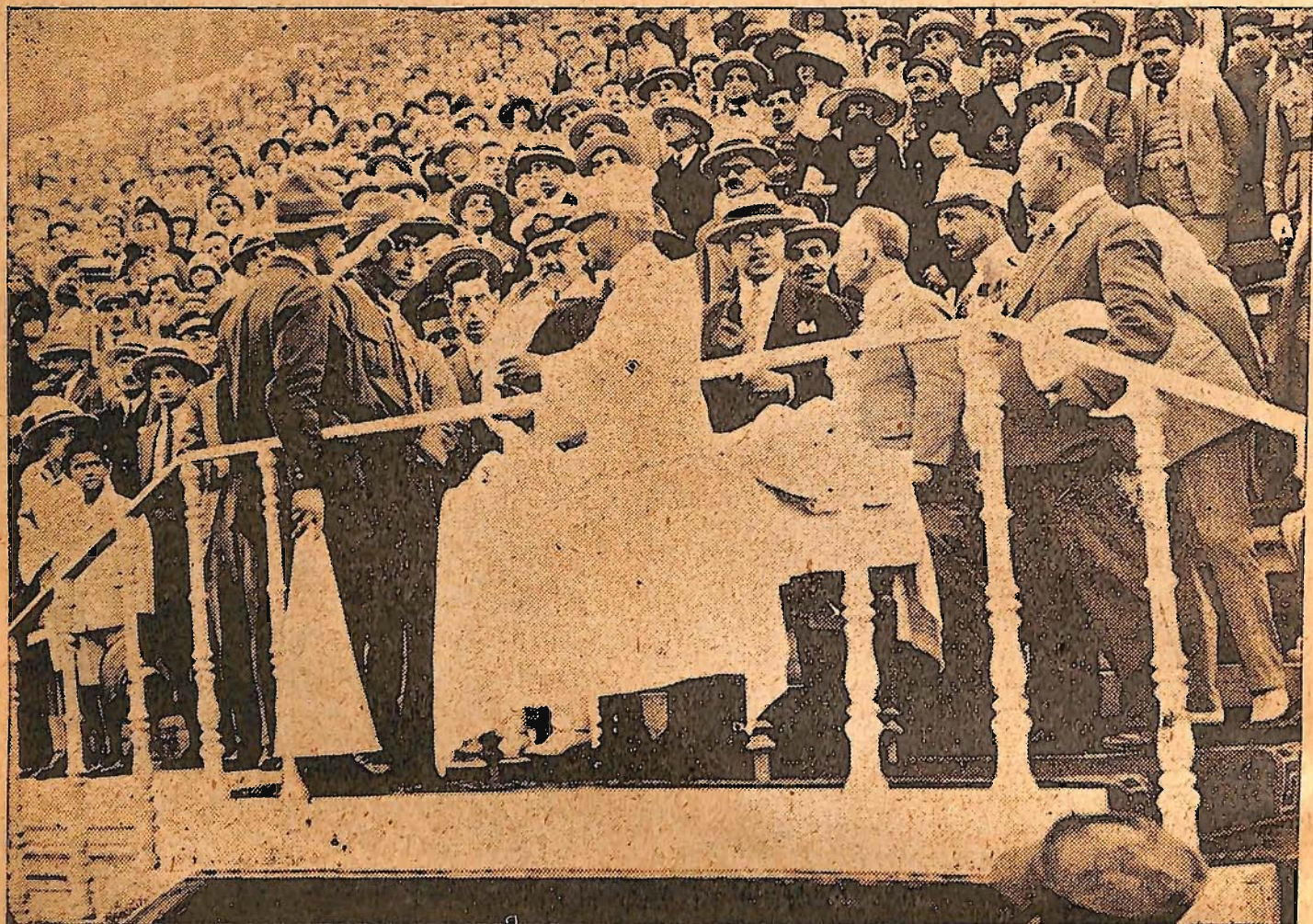
ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ. — Ο ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗΣ ΟΜΙΛΕΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ. — Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΑΚΗ.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολεγεικῆς Ἑταιρίας τὴν 11 1/2 π.μ. ὡραν τῆς Δευτέρας 5 Ἰουλίου ἐγένετο ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ συνεδρίασις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀπανταχῶν Προσκοπικῶν ὀργανώσεων, ἡ συνεδρίασις δὲ αὕτη, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τῆς πρώτης προσκοπικῆς συγκεντρώσεως, λόγῳ τοῦ κρατουόντος ἐνθουσιασμοῦ ἀπετέλεσεν ἀληθῆ ὕμνον πρὸς τὸν προσκοπισμόν.

Παρέστησαν: Ὁ κ. Σαρηνγιάννης ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, ὁ κ. Μάρκου διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, ὁ κ. Ἠλιάκης Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν Προσκόπων, τὰ μέλη αὐτοῦ κ.κ. Φεσσόπουλος, Μπασιμιτζάκης, Γιαννακόπουλος, Μίνδλερ, ὁ κ. Χρυσάφης, Φέτσης, Καββαδίας, Μπαμιέρος, ὁ κ. Δημοτάκης, οἱ κ.κ. Ἄντ, Μπενάκης καὶ Βλαβιάνος Πρόεδρος τοῦ Α' Τοπ. Π. Σ. Ἀθηνῶν, ὁ κ. Η. Ἠσαΐας Τοπικὸς Ἐφορός, Ε. Περδικέας, ἐκ τῶν Συμβούλων τοῦ Α' Τ. Π. Σ. Α., οἱ ἀντιπρόσωποι Δράμας Βαφειάδης (Μπόργιαννης), Κων(δης) Δημ., Ὁδυσσεὺς Μαντέλλος, Σιδηροκάστρου Δημ. Πλαταρίδης, Μακεδονίας Δημ. Πανταζίδης, Γεώρ. Νούσιος καὶ

Κων. Χατζηκωνσταντίνου, Καλαμῶν Βασ. Πετρούνας, Γεώρ. Κολιόπουλος, καὶ Βασ. Δεδούσης, Κυκλάδων Πατρ. Ἀλβανός, Πατρῶν Νικ. Νέκρης, Σύρου Ἐμ. Πελοποννήσης, Ζακύνθου Ἄγγ. Σαλούτσης, Πατρῶν Διον. Φωτόπουλος, Ἀλεξανδρείας Εὐάγ. Παυλίδης, Χαρ. Ὀλιβιέρης, Β. Μπακόπουλος Σωτ. Εὐσταθέγγου, Αἰγύπτου (Ραμλίου) Χρ. Ψαλτόγγου, Γρεβενῶν Σωτ. Ζούμης, Θεσ(ν)ίκης Ἰ. Κωνσταντινίδης, Ἐδέσσης Κ. Κολοκυθόπουλος, Ρωμίνης Στ. Τριανταφυλλίδης καὶ Γεώρ. Σμυρλῆς, Πτέρης Καῖρου, οἱ παλαιοὶ ἀρχηγοὶ κ. Φουφόπουλος, Γαλάνος, Λαμπαδίτης, Δημητριάδης, Σταμούλης, Αἰγυδόπουλος, Παναγέας, Οἰκονομόπουλος, οἱ ἀρχηγοὶ Γεωργόπουλος, Βλάχος, Θεοτόκης, Σταμίρης, Κλουβάτος, Ἀγγελομάτης, οἱ ἐκ Χίου ἀντιπρόσωποι κ.κ. Γανιάρης καὶ Ττάγγαρης, κλπ. κλπ.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ἠλιάκης πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος ὅστις λέγει περίπου τὰ ἑξῆς: Παρακαλῶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου κ. Σαρηνγιάννην ὅπως δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δώσω

Ο κ. Πάγκολος βραβεύει τούς νικητάς

μεν εις άλλον τήν τιμητικήν αὐτήν θέσιν διότι ὁ Προσκοπικός θεσμός εἶναι Ἑλληνικός. Ὡς γνωστόν οἱ Σπαρτιάται κατήρτιζον ἀγέλας ὑπὸ παιδονόμους λειτουργούσας ὡς αἱ σημεριναὶ ομάδες. Οἱ Σπαρτιάται ἀπέβλεπον κυρίως εἰς τὴν κατάρτισιν σωμάτων στερεῶν καὶ ὄχι πρὸς παραμελοῦντες τὴν ψυχικὴν ἀσκήσιν. Τούναντιον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέδιδοντο εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ψυχῆς. Ἡμεῖς θὰ κάμωμεν διγενῆ προσκοπισμὸν συνδυάζοντες τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. Κατὰ τὸ σημερινὸν ἐν τούτοις συνέδριον ἄς ἀκολουθήσωμεν τὸ Σπαρτιατικὸν δόγμα «σύντομοι καὶ σοφοί». (Χειροκροτήματα).

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Σαρηγιάννης λοβῶν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον διμλεῖ οὕτω:

Κύριοι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων. Λίαν συγκεκμημένος ἀποδέχομαι τὴν ἐπίτιμον ἦν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων εὐηρεστήθη νὰ μοι ἀπονεύμῃ εὐχαριστῶν θεομῶς διὰ τὴν τιμὴν, ἣτις μοι προσεγένετο.

Ἡ χαρὰ μου εἶναι μεγάλη ἀντικρούζων τοὺς ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς συγκεντρωθέντες Ἑλληνας Προσκόπους τὰς χουσὰς ταύτας ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος τῆς τόσον δοκιμασθείσης Πατρίδος.

Εἰς περίοδον καθ' ἣν τὰ Ἑυρωπαϊκὰ ἐν γένει Κράτη ἐγκλείουσι ἐν αὐτοῖς σπέρματα νόσων κοινωνικῶν, ἅτινα ἀναπτυσσόμενα δύνανται νὰ σαρώσωσι τὰ θεμέλια υγιειοῦς κοινωνικοῦ καθεστώτος, ὀργανισμοὶ τείνοντες εἰς τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνύψωσιν τῆς ὑπὸ τῶν δηλητηριοῦσθ ἀναθυμιάσεων τοῦ ἔκφυλισμοῦ ἀπειλουμένης νεολαίας, μεγίστας προορίζονται νὰ παρέξωσι εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσίας.

Μεταξὺ τῶν τοιούτων ὀργανώσεων ὁ Προσκοπισμὸς κατέχει τὴν πρώτην θέσιν.

Αἱ ὑγιεῖς διδασκαλαὶ καὶ ἀσκήσεις συνόλου νέων ὑποκειμένων εἰς κοινὸς νόμους πειθαρχείας μὲ κοινὰ ἰδανικὰ ἐνισχύουσι τὸ σῶμα, ἐξυψοῦσι τὸ φρόνημα χαλκδοῦσι τὴν ψυχὴν, ἀναπτύσσωσι τὸ πνεῦμα καὶ σφραγματοῦσιν ἀσρήκτους δεσμοὺς ἀλληλεγγύης καὶ συναδελφότητος. Οἱ νέοι οὗτοι ἀποτελοῦσιν τοὺς ἰκατοῦς, ἰσχυροὺς χρηστοὺς καὶ ἐναρέτους πολίτας τῆς αἰῶνι, οἵτινες διὰ τῶν στιβαρῶν τῶν βραχιόνων, ἐν ὀραστῇ συμπονοίᾳ ὑποστηρίζοντες καὶ ἀμυνόμενοι τῆς Πατρίδος αὐτῶν, τὴν εὐτυχίαν τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐστίας κατεργάζονται.

Ούδεμία ἀρφιβολία ὅτι ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὐτυχίαν ἀποτελεῖ. Δὲν ὑπάρχει εὐτυχία πολιτῶν ἐν χειμαζομένῃ Πατρίδι. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων δεινῶν περιπετειῶν θὰ ἐξείληψαν ἀναμφιβόλως τὰς τελευταίας ἀμφιβολίας τῶν μᾶλλον δυσπίστων.

Ἡ ἄμυνα τῆς ἐστίας ἐκάστου ἐπιβάλλει τὴν ἄμυναν τῆς Πατρίδος δι' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ τοσαύτας ἐποποιίας Γιγάντων ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀνέγραψε.

Ἡ ἄμυνα τῆς Πατρίδος κεῖται μεταξὺ τῶν χειρῶν τῶν πολιτῶν τῆς.

Εἰς τὸν παρελθόντα Μέγαν Πόλεμον παρὰ ταῖς μεγάλας Δυνάμεις τῆς Δύσεως καὶ εἰς τοὺς πολέμους τοῦ μέλλοντος, περὶ τῆς πιθανότητος τῶν ὁποίων μαρτυρεῖ ὁ ἀκουόμενος ἤδη κροταλισμὸς σιδηροφράκτων πανοπιῶν, δὲν ἠγωνίσθησαν μὴδὲ θ' ἀγωνισθῆ μερὶς μόνον τοῦ Ἔθνους. Ἄπασαι αἱ ὕλκαὶ καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις ἀπάντων τῶν τέκνων τῆς Πατρίδος, μὴδὲ τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν ἐξαιρουμένων, ἐν ὑψίστῃ ὑπερεντάσει ἐνεργητικότητος καὶ αὐτοθυσίας θὰ συνεργασθῶσι ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους τῶν.

Τὸ Ἔθνος πάνοπλον, ἰδοὺ τὸ μυστικὸν τῆς ἀσφαλείας τῆς Πατρίδος.

Ὁ ἐν εἰρήνῃ Στρατὸς τέκνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀποτελεῖ ἁπλῶς τὸ μέσον τῆς ὀργανώσεως καὶ προπαρασκευῆς τοῦ πολυπλόκου ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς καταστάσεως εἰρήνης εἰς τὴν ἐπὶ ποδὸς πολέμου μετάβασιν τοῦ Κράτους καὶ τὸ σχολεῖον εἰς ὃ οἱ πολῖται διδάσκονται καὶ προπαρασκευάζονται διὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Πατρίς θὰ τοὺς καλέσῃ νάμνηθῶσιν αὐτῆς. Στρατιῶται τῆς Πατρίδος εἶναι ἅπαντες οἱ Πολῖται αὐτῆς ἀδιάφορον ἂν διδάσκονται τὰ ὄπλα ἢ, ἐν ἐπιφυλακῇ, εἰς τὰ ἴδια ἀσχολούμενοι, εἶναι ἔτοιμοι νὰ προστρέξωσι ὅταν ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος τοὺς καλέσῃ.

Ὁ Προσκοπισμὸς παρασκευάζων τοὺς νέους ψυχικῶς καὶ σωματικῶς διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ δοθησομένην βραδύτερον στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, μεγίστας προωρίζεται καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς νὰ παράσχῃ τῷ Ἔθνει Ὑπηρεσίας.

Ἐν τῇ παιδικῇ καὶ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ καθ' ἣς τόσον τὸ σῶμα ὅσον καὶ ἡ ψυχὴ εἶναι εὐπλαστος εὐκολώτερον παρασκευάζονται σωματικῶς οἱ νέοι καὶ μονίμως χαράσσονται μὲ ἀνεξιτήλους χαρακτῆρας εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν αἱ ἠθικαὶ ἐκεῖναι ἀρχαί, αἵτινες ἀνέδειξαν ἐν τῇ ἀρχαιότητι τοὺς Μαραθωνομάχους.

Ὁ Προσκοπισμὸς ἵνα πράγματι ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμὸν ἀνάγκη νὰ τύχῃ τῆς ἀμερῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑποστηρίξεως ἀπάντων, ἀνεξαιρέτως ἀνεξαρητῶς πολιτικῶν ἢ προσωπικῶν φρονημάτων, καὶ νὰ μὴ ἐνέχη ἐν ἑαυτῷ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον σπέρμα οἰασθήποτε διαιρέσεως ἢ διχονοίας.

Οἱ Πρόσκοποι τῶν Ὁμάδων 4ης καὶ 11ης Ἀθηνῶν στέλνουν τοὺς χαιρετισμούς των πρὸς τοὺς ἀφιχθέντας ἀδελφούς των Προσκόπους.

Θὰ ἦτο ὄντως ἀποκαρδιωτικόν, ὀργανισμὸς ἔχων σύμβολον τὴν ἀλληλεγγύην καὶ συναδελφότητα, νὰ παρουσιάσῃ θέαμα διαιρέσεως.

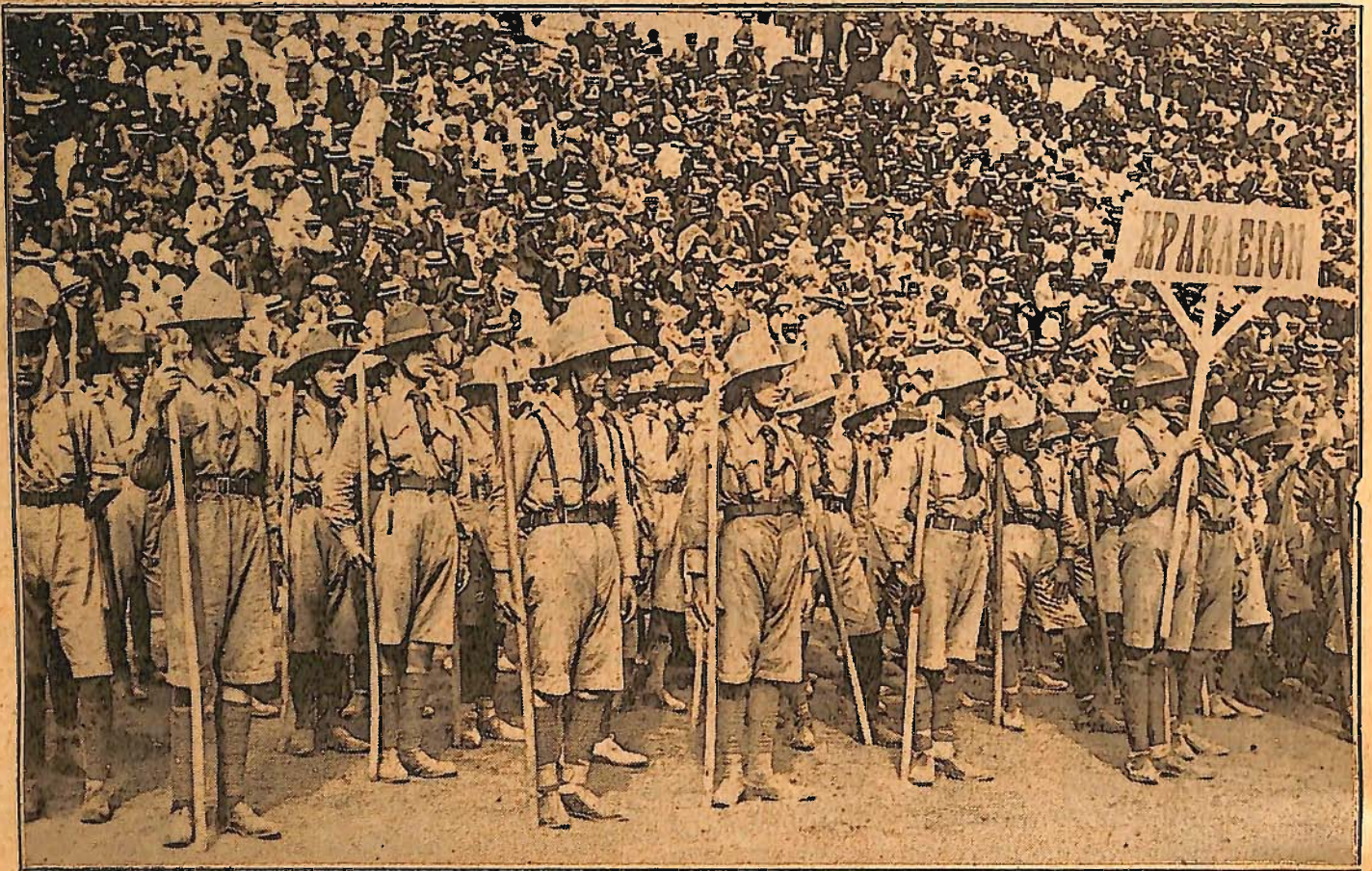
Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλληνικῇ Πατρίδι τοῦ πλείστου τῶν Ἑλλήνων ἐπιβάλλεται ἰδιαιτέρως ἢ διὰ παντὸς τρόπου ἐπίτευξις ὅσον ἔνεστι στενωτέρου συνδέσμου μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων. Ὅχι βέβαια διότι ὑπάρχει διαφορὰ πατριωτικῶν παλμῶν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ διότι πολλάκις διαφοραὶ ἔξεων, διαφοραὶ ἀντιλήψεων, ἐνίοτε, κακῶς ἐννοούμεναι φιλοδοξία δύνανται νὰ γεννήσωσιν παρεξηγήσεις καὶ διαιρέσεις ἐξ ὧν μόνον συμφοραὶ δύνανται νὰ προκύψωσι. Τὸ πρόσφατον δυστυχῶς παρελθὸν τυγχάνει ἀψευδῆς τούτου μάρτυς.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ Προσκοπισμὸς κέκληται νὰ προσφέρῃ μεγίστας Ὑπηρεσίας.

Τὸ χθὲς παρουσιασθὲν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Κόσμου λαμπρὸν θέαμα ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ πείθει καὶ τὸν μᾶλλον δύσπιστον πόσον ὁ Προσκοπισμὸς, διὰ τῶν χρυσῶν δεσμῶν τῆς νεότητος δύναται νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀδελφικὴν συνένωσιν καὶ στενὴν συνεργασίαν τῶν Πανελλήνων.

Τέκνα προσερχόμενα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, τέκνα Ἑλλήνων προσερχόμενα ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων κέκληνται ἐν τῷ Προσκοπισμῷ νὰ σφυρηλατήσωσι ἐν στενῇ συνεργασίᾳ, ἀλληλεγγύῃ καὶ συναδελφότητι τὸ σῶμα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ νὰ ἀναπτύξωσι τὰς ἀρετὰς ἐκεῖνας ἐξ ὧν θὰ ἐκπηγάσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἡ κοινωνικὴ εὐημερία καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς οἰκογενειακῆς Ἑστίας.

Ἀπερχόμενοι, Κύριοι ἀντιπρόσωποι τῶν Προσκοπικῶν ὀργανώσεων, εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ὑμῶν Πατρίδας διαβιβάσατε παρακαλῶ μετὰ τῶν ἀδελφικῶν ἡμῶν χαιρετισμῶν καὶ διακηρύξατε τὰς περὶ Προσκοπισμοῦ ὑγιεῖς ταύτας ἀρχὰς βέβαιοι ὄντες ὅτι προσφέρετε οὕτω μεγίστας πρὸς τὴν Πατρίδα Ὑπηρεσίας.

Ἀκολούθως ὁ ποιητὴς Ματσούκας ἀπήγγειλε τὸ κάτωθι ποίημα :

ὦ Σεῖς νηογέννητοι βλαστοί, τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἢ
[Ἐλπίδα

Ζυμῶστε τὴν ἀθῶα ψυχὴ, μὲ τὴ γλυκειᾷ Πατριδᾷ
Καὶ δεῖξετε στὴ μιὰ γενιᾷ, τρανῇ, καὶ ντροπιασμένῃ,
Δὲν ἔχει λόγῳ τὴν καλὴν, ζωὴν σας νὰ μαραίνῃ !
Κάτω τὸ ψέμμα τῆς ζωῆς, ποῦ ἑμᾶς μᾶς φαρμακώνει,
Σὲ Σᾶς καινούργιοι ἐλάμπανε κι' εὐτυχησμένοι χρόνοι,
Νὰ ἰδοῦνε τότες τὰ λαμπρὰ Παρθενικά σας νειᾶτα
Ἐκείνη ποῦ χαλάσαμεν ἑμεῖς μεγάλη στρατά,
Τὸ δρόμῳ ποῦ μιὰ λεβεντιὰ σιγὰ σιγὰ θὰ φέρῃ
Στὰ μέρη τ' ἀλησμόνητα παλῆὰ δικὰ μας μέρη.
Ἐξω τὸ ψέμμα τῆς ζωῆς, βυζᾶχτε τὴν ἀλήθεια
Καὶ νοιώστε ἀέρα δροσερὸ στὰ παιδικὰ σας στήθεια,
Γιατὶ χωρὶς ἐλεύθερη, πνοή, ἀγνὰ παιδιὰ μου,
Κόλαση γίνεται ἡ ζωὴ στὴν ἔρημιᾷ ἐδῶ χάμου.
Σὲ σᾶς παρθενικὰ παιδιά, ἄς γείνουν τοῦτ' οἱ στοῖχοι
Καλόβουλη μιὰ Μοῖρα σας καὶ μιὰ καλὴ σας τύχη,
Γιατὶ ὁ δρόμος εἶν' πολὺς, κι' εἶν' οἱ σκοποὶ σας

[τώρα

Νὰ λάμψετε μιὰ χαραυγὴ στὴν ἔρημη ἐτούτη χώρα.
Σὲ Σᾶς ξανοίγω τῆς γλυκειᾷς πατρίδας τὴν αὐγοῦλα,
Οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρα καὶ τὰ τραγούδια οὐλα
Τῆς λευτεριᾷς ποῦ χαίρεστε, νὰ μὴ λησμονηθοῦνε,

Κι' ἀπ' τὰ δικὰ σας στόματα πάλι ν' ἀγροικηθοῦνε
Σᾶλλα παιδιά, ποῦ δὲ θὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μας, ὦ-
[μένα !

Σὲ κείνα ποῦ ἀπ' τὰ σπλάγχνα σας θὲ νᾶνε γεννη-
[μένα.

Μονάχοι οἱ ὕμνοι τῆς ζωῆς δασκάλοι σας ἄς γένουν,
Καὶ μέσα στὴν καρδούλα σας ρόδ' ἀκριβὰ θὰ μένουν,
Τῆς ἀντρείας τὰ τρόπαια, τῆς λευτεριᾷς τὰ τόξα,
Γιὰ νᾶβγη πάλι ἀπ' αὐτὰ ἡ παλαιὰ μας Δόξα.

Σὲ Σᾶς, βλαστάρια, Ἑλληνικὰ κι' ἀθῶα παιδιά, οἱ
[σκοποὶ μου,

Μαζὶ μὲ τὰ υραγούδια μου γιὰ σᾶς ἀπαντοχὴ μου,
Ἐνα φιλιὸ στὰ μέτωπα σᾶς δίνω ἐγὼ, πὸ τώρα

Γιὰ Σᾶς γυρνῶ τραγουδιστὴς ἀπὸ χωριὸ σὲ χώρα.

*Ὁ κ. Χατζηκωνσταντίνου ἀντιπρόσωπος Θεσσαλονί-
κης λέγει περίπου: Οἱ πρόσκοποι Θεσσαλονίκης χαιρε-
τώσι δι' ἐμοῦ ὄλους καὶ διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Θεσσαλο-
νίκη καὶ ἡ Μακεδονία ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν μεγαλειτέ-
ραν ἀποστολὴν ἀπὸ τὰ ἄλλα κέντρα. Οἱ πρόσκοποι Θεσ-
σαλονίκης ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν περιλάμπρους πράξεις. Ἡ
πυρκαϊὰ καὶ οἱ πρόσφυγες παρουσιάζουν αὐτοὺς πραγ-
ματικὸς ἰεραποστόλους. Ἐὰν ὁ στρατός μας εἰς τὰ σύ-
νορα εἶναι προωρισμένος νὰ πολεμήσῃ τὰ ὄνειρα τῶν
ἐχθρῶν μας, ἡμεῖς ἔχομεν νὰ ἐξονδετερώσωμεν ἐχρούς
οἵτινες προσπαθοῦν νὰ μαράνουν τὸν πατριωτισμὸν μας.
Ὡς ἀντιπρόσωπος Θεσσαλονίκης διαβεβαίω τὸν Πρόε-
δρον καὶ ὄλους ὅτι οἱ Πρόσκοποι Θεσσαλονίκης ἔχουν*

δρμισθῆ νὰ διαπλάσουν τὰς ψυχὰς των ὡς φρουροὺς ἀκοιμήτους κατὰ πάσης ἐθνικῆς ἐπιβουλῆς.

(Χειροκροτήματα)

Ὁ κ. Π. Ἀλβανός, Ἀντιπρόσωπος Σύρου λέγει τὰ ἑξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὡς μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς μικρᾶς ἐκείνης νήσου τοῦ Ἑρμοῦ, τῆς προσφιλοῦς μοι πατρίδος Σύρου, τῆς μικρᾶς μὲν, ἀλλὰ μεγίστης εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν μεγαλοφυγὸν ἐν παντὶ δράσιν, τῆς νήσου ἐκείνης εἰς ἣν οἱ προπάτορές μας Χίοι, Κρητες, Ψαρραῖοι, Μικρασιᾶται καὶ λοιποὶ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἀσπόνδων καὶ πατροπαραδότων ἐχθρῶν μας, τῶν Τούρκων, κατέφευγον ἐκεῖ, καὶ ἀνέπτυξαν πρῶτοι αὐτοὶ εἰς τὴν νεκρὰν Ἑλλάδα τὸ μέγα διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν καὶ βραδύτερον τὴν καὶ σήμερον ἀκμάζουσαν βιομηχανίαν ἐκεῖ πού ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς δούλη καὶ ἐλευθέρη καὶ αὐτὴ ἡ πρωτεύουσα κατέφευγε ἵνα φωτισθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ ἐμπορικῶς καὶ κοινωνικῶς καὶ νὰ προμηθευθῆ ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματά της καὶ τὰ ἄλλα τῆς ζωῆς χρειῶδη, ἀπὸ τὴν νήσον λέγω ἐκείνην ἔχω ἐντολήν νὰ σᾶς χαιρετίσω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν καὶ αὕτη δοκιμάζει προσερχομένη εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο προσκοπικὸν συνέδριον τὸ ὁποῖον εὐχομαι νὰ γίνῃ ἡ ἀφορμὴ μεγίστης ἐπιτυχίας εἰς ὀλόκληρον τὸν προσκοπικὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς χάριν τῆς γλκκειᾶς μας Πατρίδος.

Ἦδη ἀνακαιφαλοῦντες τὰ τῆς ἠθικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων παρατηροῦμεν ὅτι αὕτη εὐρίσκεται ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει ἢ αἰτία δὲ κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν εἶνε :

- 1) Ἡ ἀσύγνωστος καὶ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία τῶν γονέων.
- 2) Ἡ ἑλλείψις ζήλου ἐκ μέρους πολλῶν διδασκάλων.
- 3) Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐκλυσις τῶν ἠθῶν.
- 4) Δυστυχῶς ἡ ἀδυναμία τῆς Ἐκκλησίας λόγῳ ἀνορηφώτου τοῦ κλήρου.
- 5) Ἡ ἀδιαφορία τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.
- 6) Καὶ ἡ φοίτησις εἰς τὰ αὐτὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων.

Πάσας τὰς ἐλλείψεις ταύτας πρέπει ἡμεῖς νὰ τὰς προλάβωμεν καὶ δι' ἐπιμόνων ἐνεργειῶν μας νὰ τὰς διορθώσωμεν.

Τελευτῶν θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως φέρετε τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς πάντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς προσκόπους ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἡμετέρων τοιούτων, ἐὰν δὲ μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εὐχαριστήσω μυχιαίτατα τοὺς Ἀξιότιμους ἐκείνους Κυρίους τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ εὐγενοῦς Συνεδρίου τούτου καὶ ν' ἀναφωνήσω τὸ Ζήτωσαν οἱ στυλοβάται τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Ὁ κ. Πτέρης (Καῖρου) προτείνω καὶ ἐπακολουθεῖ ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ διὰ τὸν πεσόντα πρόσκοπον Δράμας μεθ' ὃ ὑποβάλλει ὑπόμνημα.

Λέγει ὀλίγα τινὰ ὁ ἀντιπρόσωπος Καλαμῶν κ. Δεδούσης συνιστῶν ὅπως ὑπὸ κοινὸν πρόγραμμα ἐπιδιωχθῆ ἢ ἐξύψωσις τοῦ προσκοπισμοῦ εἰς τὸ ἰδεῶδες του. Ἐπιφυλάσσεται νὰ ὀμιλήσῃ σχετικῶς μετὰ τὴν ἐν τῷ σχολείῳ θέσιν τοῦ προσκόπου.

Ὁ κ. Μανδῆλος (Δράμας) ἀφοῦ χαιρετίζει ὅλους ἐξαιρεῖ τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ πεσόντος Δράμας Προσκόπου τονίζων ὅτι ὁ μὲν Ἰωακείμ ἔταξε τὸ στήθος του ὅπως σώσῃ καὶ ἄλλους προσκόπους, ὁ δὲ ἕτερος τραυματισθεὶς ἐζήτησεν ἀμέσως νὰ μὴν τιμωρηθῆ ὁ καραγωγεὺς. Αὐτὰ εἶναι δύο προσκοπικὰ παραδείγματα τὸ ἐν ἀλτροῦισμῷ καὶ τὸ ἄλλο καθήκοντος. Ἀναφέρει ἀκολούθως ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον Ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον οἱ πρόσκοποι Δράμας διὰ ποδηλάτων ἐβοήθησαν τὴν Ἐθνηραρχίαν.

(Χειροκροτήματα)

Ὁ κ. Πλαταρίδης (Σιδηροκάστρου) μετὰ γλαφυρωτάτου λόγου περιγράφει τὴν κατάπτωσιν τῆς νεολαίας ἢ ὅποια μέσῳ τοῦ προσκοπισμοῦ ἀναγεννᾷται οὕτως ἐκ τῆς τέφρας της ὡς ὁ φοῖνιξ. Ἀλλὰ δεόν νὰ ἀναγνωρισθῆ ἔχρησάντο σπινθῆρες οἱ σπινθῆρες δὲ αὐτῆς εἶναι οἱ Σαρηγιαννίδες, Ἡλιακίδες καὶ οἱ ἄλλοι τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προσκοπισμοῦ. Εἶναι ἡ πολιτεία ποῦ μᾶς νοιάθει. Ἐφρητοζωοῦμεν μέχρι τοῦδε διότι εἴχομεν ἀστοργίαν. Τώρα ἐδοξάσθη ὁ προσκοπισμὸς τώρα τὰ κόκκαλά μας θὰ γίνων γερὰ.

Γαλιάρης (Χίου)

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι, ἀντιπρόσωποι, τῶν προσκοπικῶν συνδέσμων

Ἐνας χαιρετισμὸς ἐκ μέρους μου ὡς προέδρου τοῦ Τοπικοῦ Συνδέσμου Χίου ἐπιβάλλεται πρὸς τοὺς ὀργανωτὰς τοῦ σημερινοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν χαιρετισμὸν αὐτὸν ἀπευθύνω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου πρὸς τοὺς προσκόπους τοῦ Πανελληνίου, τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ ἐκ μέρους τῶν Χίων Προσκόπων καὶ τῆς Χιακῆς Κοινωνίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὕτη προτείνω ὅπως τὸ Συνέδριον ἀποστείλῃ ἕνα χαιρετισμὸν πρὸς τὰς προσκοπικὰς ὀργανώσεις ὅλων τοῦ κόσμου καθόσον ἀμφότεροι καὶ ὁ διεθνῆς προσκοπισμὸς καὶ ὁ ἐθνικὸς τοιοῦτος ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκουν σκοπὸν τὴν εὐτυχίαν τῶν λαῶν διὰ τῆς ἀναπλάσεως τῆς νεολαίας μετὰ τὴν διαφορὰν, ὡς ἐτόνισεν ὀρθῶς ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι ὁ ἐθνικὸς προσκοπισμὸς προπαιδεύει τὴν νεολαίαν εἰς τὴν ἀμυναν καὶ τὴν περιφρουρήσιν τῆς εὐτυχίας τοῦ ἔθνους καὶ διὰ μέσων πολεμικῶν ἐφ' ὅσον διὰ τῆς εἰρήνης δὲν ἐπιτυγχάνεται αὕτη. Καθὼπιν τῶν προλαλησάντων τὸν σκοπὸν τοῦ προσκοπισμοῦ, θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐπανέλθω ἐφ' ὅσα εἶπον οἱ κύριοι οὔτοι, ἀναγνωρίζων δὲ τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ τὸ ὁποῖον λυμαίνεται τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν καὶ ἀπειλεῖ τὴν νεότητα, ὡς ἐξωγράφισε τοῦτο ὁ ἐξιότημος ἀντιπρόσωπος Σύρου, ἀλλὰ ἐκτιμῶν καὶ τὸ μέγα καὶ εὐέλπι κολόν, ὡς ἐχρωμάτισεν ὁ ἐνθουσιώδης ἀντιπρόσωπος Σιδηροκάστρου, μίαν παρακαλῶ ὅπως μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ διατυπώσω εὐχὴν πρὸς τὰ Κέντρα. Εὐχὴ λοιπὸν ὅλων μας καὶ ἀξίως θέλω νὰ εἶπω εἶναι ὅπως οἱ ἐν τῷ Κέντρῳ διευθύνοντες κατὰ τοιοῦτον τρόπον κανονίσωσιν τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ προσκοπισμοῦ ὥστε νὰ ὑπάρχῃ σύνδεσμος μετὰ τὸ Κέντρον καὶ τῶν ἐπαρχικῶν καὶ συντονισμοὶ κατευθύνσεων καὶ μεθόδων ἀσφαλίζον τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτελεσμα.

Χαίρετε.

Ο κ. Παγκαλός επιθεωρεί εις τὸ Στάδιον. Δεξιὰ τοῦ κ. Μπρισιμιτζάκης Γ. Ἐφορος, ἀριστερά το ὁ κ. Φεσόπουλος συνταγματάρχης καὶ ὁ κ. Χρυσάφης ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.υ

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Βλαβιανοῦ

Ακολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Α΄ Τοπικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου κ. Ἰω. Βλαβιανός, δικηγόρος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ἐπίτιμε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε τοῦ Σώματος μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, κύριοι ἀντιπρόσωποι τῶν προσκοπικῶν ὀργανώσεων, κύριοι ἀρχηγοὶ ὡς Πρόεδρος τοῦ Α΄ Τοπ. Προσκ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσω τὴν ἐκ μέρους ἐμοῦ καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰς ἀρχὰς αἰτινες διοικοῦν τὸν Ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν, πρὸς τὸν Ἐπιτελάρχην τοῦ δοξασμένου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον οἵτινες πάντες ὡς οἱ μεγαλείτεροι παράγοντες, συνετέλεσαν εἰς τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῆς μεγάλης ταύτης, τῆς πρώτης ἐν Ἀθήναις παμπροσκοπικῆς συγκεντρώσεως. Ἐάν, ὡς ἐκ τοῦ ἐσπευσμένου τῆς παρασκευῆς ἡμῶν, παρουσιάσθησαν ἀτέλειαι καὶ οἰαϊδήτινες αὐταὶ εἰς οὐδένα ἄλλον ὀφείλονται οὐδὲ πρέπει νὰ ἀποδοθῶσι εἰμὴ μόνον εἰς ἡμᾶς. Πάν δ' ὅτι καλὸν ἐγένετο δέον νὰ ἀποδοθῆ εἰς ὑμᾶς. Εἰς ὑμᾶς τοὺς συντελεστὰς καὶ παράγοντας

τῆς Ἐθνικῆς ταύτης συγκεντρώσεως.— Ἐχετε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τούτων ὁ Ἑλληνικὸς προσκοπισμὸς ἀνδροῦται καὶ θὰ γιγαντωθῆ, χάρις εἰς τὴν ἐνθεομον ὑποστήριξιν τῶν εὐγενῶν καὶ μεγάλων παραστατῶν αὐτοῦ οἵτινες σοβαρῶς πλέον ἀπεφάσισαν νὰ σκεφθῶσι καὶ νὰ κατευθύνωσι τὰς Ἑθνικὰς καὶ ἀνθρωπιστικὰς αὐτοῦ προσπαθείας. Καὶ οὕτω ἀποχωροῦντος τοῦ Συνεδρίου τούτου ἀποκομίσατε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ μέλλουσα συγκέντρωσις ὅλων ἡμῶν ἐνταῦθα θὰ ἔχη νὰ ἐμφανίσῃ μόνον προόδους καὶ οὐδεμίαν ἔλλειψιν. Αἱ μέλλουσαι συγκεντρώσεις καὶ ὁ προσκοπικὸς συναγεμὸς ἀνήκει πλέον καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, ὅπερ εἰς τὸ μέλλον συνέδριον, θὰ δυνηθῆ νὰ συναγείρῃ τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας προσκόπους καὶ νὰ παρουσιάσῃ πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς προσκοπικῆς οἰκογενείας καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀλκὴν τῆς ὀργώσεως πρὸς τὰ πρόσω Ἑλληνικῆς προσκοπικῆς νεολαίας. Τὸ ἔργον τοῦ ὑπ' ἐμὲ Συνδέσμου λήγει σήμερον. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπαναλαμβάνω νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ διὰ τὸ συντελεσθὲν προσκοπικὸν ἔργον τῇ εὐγενεῖ συμβολῇ πάντων ἡμῶν. Χαίρετε.

(Χειροκροτήματα)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄς εὐηθῶμεν ὀλοφύχως ὅτι θὰ εὖρη γενναίους μιμητὰς ἢ ἐν τῷ Σταδίῳ ἀγγελθεῖσα δωρεὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐξ 100 χιλ. δρχ. ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ.

* *

Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ σημασία καὶ ἡ συμβολὴ τῶν παρὰ τῷ Δ. Συμβουλίῳ τοῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων ἀντιπροσωπευόντων τὸν Στρατὸν καὶ τὸ Ναυτικὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως. Τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου κ. Σαρηγιάννη καὶ τοῦ τῆς Γενικῆς ἐσφαλείας τοῦ Κράτους κ. Φεσοπούλου ἐχόντων τὸ πρόσταγμα εἰς τὴν παροχὴν εὐκολιῶν πάσης φύσεως. ἀκολουθεῖ ὁ ἀκάματος κ. Γιαννακόπουλος, ὁ κ. Χασιώτης τοῦ Ναυτικοῦ ὁ κ. Δημοτάκης, ὁ κ. Στρίμπερ, ὁ κ. Λούντρας τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Μακρίδης τῆς ἰππευτικῆς σχολῆς ὁ κ. Μάρκου τοῦ Α'. Σώματος Στρατοῦ, καὶ ἄλλοι, ἄλλοι, ἄλλοι.

Ἵλοι ὁμοῦ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕκαστος χωριστὰ συνεισέφερον τὰ μέγιστα εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν

ὁποῖον ἀνέλαβον οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκεντρώσεως. Ἀνεξαρτήτως τῶν εὐχαριστιῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν προσκόπων, τῆς ὁποίας διερμηνεῖς ἐγένοντο οἱ ἐν τῷ συνεδρίῳ ὀμιληταί, θεωροῦμεν ἐπάναγκες νὰ ἐξάρωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὰς προσφερθείσας ὑπηρεσίας ἄνευ τῶν ὁποίων, ὅπως πανταχοῦ ἐτενίζετο, ἡ ἐπιτυχία τῆς συγκεντρώσεως ἦτο ἀληθῶς προβληματική.

* *

Ἐὸ Δῆμος Ἀθηναίων διὰ τοῦ Δημαρχέοντος κ. Ἀθανασιάδου, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ Προέδρου κ. Βλαβιανοῦ ἐξέπροσώπησαν λίαν ἐπαξίως καὶ ὡς ἐπεβάλετο τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν εἰς τὰς προσκοπικὰς ἐργασίας. Πλὴν τῆς παροχῆς ὕδατος, τῆς διαθέσεως τόσων βυτίων, διὰ τὸ Στάδιον, τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, τοῦ σημαιοστολισμοῦ τῶν κέντρων τῶν συμμετοχῶν εἰς πᾶσαν συγκέντρωσιν, ὁ Δῆμος προσέφερε τὴν γῆν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τάφος τοῦ ἐκ Δράμας θύματος Ἰωακείμ. Εἴμεθα εὐγνώμονες

ΣΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ἐκ ὀνόματος τῶν προσκόπων Φλωρίνης, τῶν προϋσταμένων τῆς προσκοπικῆς κινήσεως καὶ γενικῶς τῶν φίλων τοῦ προσκοπισμοῦ τῆς περιμαχίτου καὶ σπουδαιοτάτης ταύτης περιφερείας τῆς πατρίδος μας ἀπευθύνῃ θερμὸν χαιρετισμὸν.

Οἱ πρόσκοποι τῆς περιφερείας μας δοκιμάζουσι μυχαίαν συγκίνησιν βλέποντες σήμερον νὰ τίθεται ἐκ νέου ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ προσκοπικοῦ οἰκοδομήματος ἐπὶ σταθερωτέρων βάσεων καὶ οἱ χαρὰ τῶν εἶναι τοσοῦτον μεγαλυτέρα ὅταν ἀναπολήσωσι τὸ ἔνδοξον παρελθὸν καὶ μάλιστα τοῦ 1920, ὅτε χάρις εἰς τὴν μέριμναν μὲ τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ τότε Γεν. Διοικητοῦ Δυτ. Μακεδονίας καὶ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων ἀξιότιμου κ. Ἡ. Ἡλιάκη, ὅστις, δικαίως ὀνομάσθη «Πατὴρ τῶν Προσκόπων», καὶ χάρις εἰς τοὺς ἐμπνευσμένους ἀρχηγοὺς τῆς περιφερείας καὶ τὴν προθυμίαν τῶν προσκόπων καὶ τῆς κοινωνίας αὐτῆς, ἐγράψαν χρυσᾶς σελίδας εἰς τὴν προσκοπικὴν ἱστορίαν.

Λογίζομαι ἰδιαιτέρως εὐτυχῆς τὴν στιγμὴν αὐτήν, ποὺ εἶναι μία ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρων τῆς ζωῆς μου, διότι ὡς ἀντιπρόσωπος ξενοφώνου περιφερείας διερμηνεύων τοὺς πόθους τῶν προσκόπων δρώτωμαι τῆς ὑψίστης εὐκαιρίας νὰ τονίσω μερικὰς ἀληθείας καὶ γεγονότα, ἀγνωστα εἰς ὑμᾶς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς σας, διὰ τὰς πολυταράχους ξενοφώνους Περιφερείας, ποὺ πλαισιώνουν τὰ σύνορα τῆς πατρίδος μας.

Ἄς μὴ λησμονήσωμεν τὴν χώραν ἐκείνην, ποὺ βολιμοῦν νὰ σχίσουν τὶς σάρκες τῆς, οἱ προαιώνιοι ἐχθροὶ μας, τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ γεωργὸς καλλιέργων τὴν γῆν ἀνασκάπτει ἀγάλματα τοῦ ἑλληνι-

κοῦ πολιτισμοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς εὐκλείας, διὰ νὰ βροντοφωνήσωμεν διὰ μίαν ἐπὶ πλεον φορὰν ὅτι «ἡ Μακεδονία μας ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς σαρκὸς καὶ ὁστοῦν ἐκ τῶν ὁστέων τῆς».

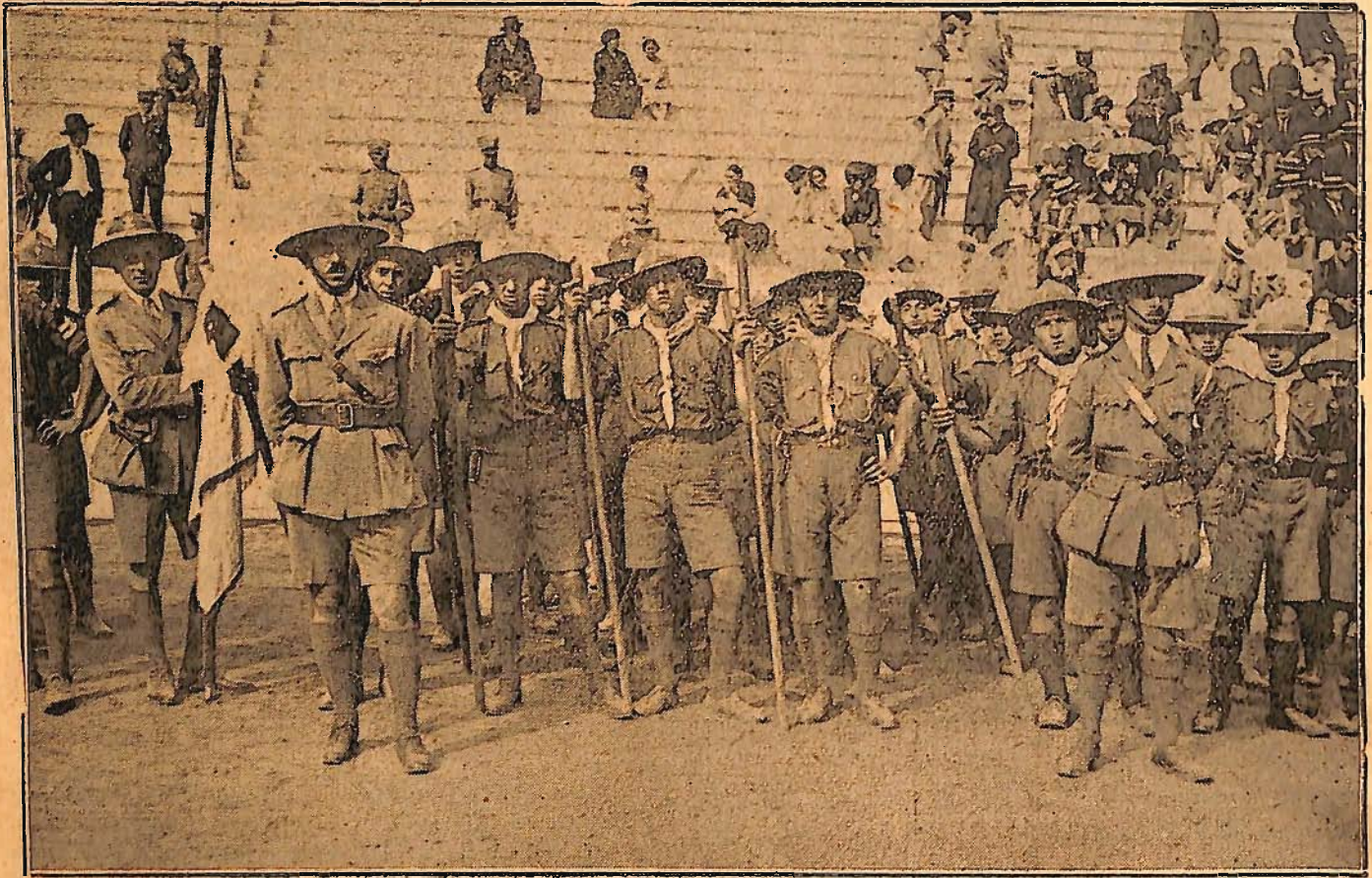
Ἐὸ κ. Χ. Μπρισιμιτζάκης Γενικὸς Ἐφορὸς Ἑλλήνων Προσκόπων λέγει τὰ ἐξῆς:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω εἰς τοὺς Ἐντίμους Ἀντιπροσώπους ὅτι ὁ Τοπικὸς Προσκοπικὸς Σύνδεσμος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του, ἐὰν δὲν ἤρχοντο ἀρωγοὶ χεῖρες στιβαραὶ αἱ ὁποῖαι ἔχομεν τὴν τὴν τιμὴν νὰ εἶναι πλησίον ἡμῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐταὶ εἶναι ὁ στρατός. Εἶναι γεγονός τοῦτο, κύριοι καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν. Δὲν εἶναι ἔργον ἰδικόν μας, κύριοι, ὅτι παρουσιάσθη. Εἶναι ἔργον τοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο χειροκροτήσατε ἐκ νέου τοὺς συνεργάτας μας τούτους. Ὁ Προσκοπισμὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ προκόψῃ ἐὰν δὲν πρωτοστατήσῃ ὁ στρατός. Ἐχομεν καθῆκον ὄχι μόνον νὰ συνεργάζωμεθα ὅπως καὶ εἰς τὸ πᾶν μᾶς συντρέξωσιν καὶ ἐκπληρώσωμεν τὸν σκοπὸν μας εἰς τρόπον ὥστε ὁ προσκοπισμὸς νὰ ἐξελιχθῇ εἰς νέαν Ἑλληνικὴν «Χειροκροτήματα».

Χατζηκωνσταντίνου Προτείνω ὅπως ἀποστείλωμεν εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν χαιρετιστήριον ψήφισμα δηλοῦντες ὅτι εἴμεθα οἱ μέλλοντες διάδοχοι τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων των.

Σαρηγιάννης δηλοῖ ὅτι ὡς ἐτόνισε καὶ προηγουμένως ἡ ἐπιτυχία τῆς προσκοπικῆς συγκεντρώσεως δὲν εἶναι ἔργον μόνον τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι ὁ στρατός ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ τοιαῦτα ἔργα ἐὰν εἰς τὸν λαὸν δὲν ὑπάρξῃ ἡ ὁρμὴ καὶ τὸ ἱερὸν πῦρ πρὸς τοιαύτας ὀργανώσεις. Ἡμεῖς διεθέσαμεν ὅτι ἠδυνάμεθα, τοῦτο δὲ θὰ πράξωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον, πρόθυμοι νὰ δώσωμεν μεγαλειότεραν ὠθησιν εἰς τοιαῦτα ἔργα. Ἐλπίζω ὅτι ἐκ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης θὰ ἀπέλθῃτε μὲ τὴν καρδίαν θερμὴν διὰ τὸ μέλλον τοῦ προσκοπισμοῦ. Κύριοι σᾶς χαιρετῶ.

Ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ἀπαντες ἀπῆλθον καὶ τὸ προσκοπικὸν συνέδριον ἔληξεν.

Οί πρόσκοποι 'Αλεξανδρείας

πρὸς τὸν Δῆμον διὰ τὰ νέα ταῦτα δείγματα τῆς πρὸς τὸν πρόσκοπισμὸν ἀγάπης του.

Ὁ κ. Τσιρογιάννης, ὁ ἐνδοξὸς Στρατηγός, μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Καβάλλας, ὡθῶν διὰ προσωπικῶν ἐνεργειῶν τὸν πρόσκοπισμὸν πρὸς πᾶσαν πρόοδον 150 βλαστοῦς δροσεροῦς τῆς Μακεδονικῆς γῆς. Ὁ Στρατηγός ἔχει χωνεύσει τὸν Πρόσκοπισμὸν καθ' ὅλας του ἰᾶς ἐκφάνσεις. Εἶναι ὁ πρόσκοπιστής, ὁ Πρόσκοπος τῶν Πρόσκοπων καὶ θὰ ἦτο ὑπέροχος εὐτυχία, εἰάν ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ Σωματάρχει ἐνεκολλοῦντο ὅμοια τὴν δροσερὰν ἰδέαν.

Θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐξάρωμεν καὶ τοῦ Δήμου Καβάλλας τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐορτάς μας. Ἐίμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐρυθριάσῃ ἀναγινώσκων ὅσα ἀνωτέρω γράφομεν περὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Ἐχομεν ὅμως τὴν γνώμην ὅτι δὲν γνωρίζει νὰ ἐρυθριά καὶ ἡ περιφερὸν ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀπάντησίν μας.

Ἐνας πατὴρ πρόσκοπου, Γιαννακόπουλος, ἀνθρωπος λατρεῦων τὸν πρόσκοπισμὸν ἐκτιμήσας τὰς πρὸς τὴν νεολαίαν ὑπηρεσίας του ἔκαμε δωρεὰν τὴν κηδείαν τοῦ ἐκ Δράμας ἀλησμόνητου Ἰωακείμ. Ὁ πρόσκοπισμὸς δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν εὐγενικὴν χειρονομίαν.

Ὁ κ. Ἀντ. Μπενάκης Γ. Ἐφορος τῶν πρόσκοπων Ἀλεξανδρείας ἐδώρησεν εἰς τὸ Σῶμα 5000 δραχ. ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶς ἐορτῶν.

Οἱ πρόσκοποι τῶν Παρισίων ἐπροκάλεσαν τὴν γενικὴν συμπάθειαν εἰς τὸ Στάδιον. Οἱ τῆς Ἀλεξανδρείας χειροκροτήματα, οἱ τῆς Καβάλλας ζητωκραυγὰς, οἱ τῆς

Θεσσαλονίκης ἐνθουσιῶδεις ἐπευφημίας καὶ ὅλοι μαζὺ πανζουρλισμὸν.

Θρηνοῦμεν τὸ εὐγενὲς θῦμα τοῦ καθήκοντος τὸν ἐκ Δράμας πρόσκοπον Ἰωακείμ, πεσόντα εἰς τὴν λεωφόρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Οἱ πρόσκοποι, γενναῖοι εἰς τὴν γνωρίζουν καὶ νὰ ἀποθνήσκουν γενναῖα. Ἐταί γενναῖα ἔπεσε καὶ ὁ Ἰωακείμ προτάξας τὸ στήθος του εἰς τὴν θανατηφόρον ἀφηγίαν. Ἡ Ἀττικὴ γῆ ἡ ὅποια τὸν σκεπάζει ἄς εἶναι ἐλαφρά, καὶ ἄς εἶναι δροσερὰ ἡ σκιὰ τῶν δένδρων ποῦ φύονται γύρω ἀπὸ τὸν τάφον του.

Ὁ κ. Χρυσάκης προσέφερε τέϊον ὑπὲρ τῶν ἀντιπροσώπων. Τὸν εὐχαριστοῦμεν.

Ὁ κ. Μπρισιμιτζάκης Γεν. Ἐφορος καὶ ὁ Τοπικὸς κ. Ἡσαίας ἀντιμετώπισαν με ἀληθῆ ἠρωϊσμὸν τὰ κολοσιαῖα ζητήματα τὰ ὅποια ἐδημιουργοῦντο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν διαρκούσης τῆς συγκεντρώσεως. Ὁ κ. Μπρισιμιτζάκης φανταζόμεθα ὅτι θὰ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του πολὺ εὐτυχῆ ὅτι εὐθύς μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γ. Ἐφόρου ὁ Πρόσκοπισμὸς ἐσημείωσε τὸν θρίαμβον, τὸν ὅποιον ἤρε, τόσον εἰς τὸ Στάδιον ὅσον καὶ εἰς τὸ Συνέδριον. Καὶ εὐχόμεθα ὀλοψύχως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του παρόμοιαι ἐπιτυχίαι καὶ θρίαμβοι νὰ λαμπρύνουν τὴν Πρόσκοπικὴν ζωὴν.

Θὰ ἐδεχόμεθα εὐχαρίστως νὰ ἠγηθῇ ὁ «Πρόσκοπικὸς Κήρυξ» μιᾶς κινήσεως πρὸς τοποθέτησιν μαρμαρίνης τινὸς πλακὸς εἰς τὸν τάφον τοῦ ἐκ Δράμας δροσανοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΗΛΙΑΚΗ

Ἡ ἱστορία τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ χρυσᾶ γράμματα θ' ἀναγράφῃ τὴν προσκοπικὴν δρᾶσιν τοῦ ἄλλοτε Γεν. Διοικητοῦ καὶ ἤδη Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ σώματος Ἑλλ. Προσκόπων ἀξιότιμου κ. Ἡλιάκη, τοῦ φανατικοῦ αὐτοῦ ὁπαδοῦ καὶ ὑποστηρικτοῦ τῆς ὑψηλῆς προσκοπικῆς ἰδεολογίας.

Ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Κοζάνῃ ἐκλήθη ὡς ὁ ἐνδεδειγ μένος ἄνθρωπος τῶν κρισίμων τότε ἐθνικῶν περιστάσεων νὰ διοικήσῃ τὴν Δυτ. Μακεδονίαν, ἣτις ὡς ἐκ τῆς θέσεώς εἶναι ἀπὸ τὰ προπύργια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀναδειχθεὶς ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους διαλεχτοὺς πολιτικοὺς ἄρχοντας τῆς Πατρίδος μας καὶ ἀφήσας ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τῆς χρηστῆς διοικήσεώς του εἰς τὴν σημαντικὴν ἐκείνην περιφέρειαν, ποῦ εὐγνωμόνως πάντοτε θὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

Ἐνα δὲ ἀπὸ τὰυτέρωχα ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα ἀπῆλαυνεν ὁ τόπος μας εἶναι καὶ ἡ ἀναβλάστησις καὶ πρῶτος τοῦ ὑπερόχου προσκοπικοῦ θεσμοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, γεγονὸς ἱστορικὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Μακεδονίας, μὲ τὴν ἀμέριστον ἠθικὴν καὶ κολοσσιαίαν ὕλικὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. I. Ἡλιάκης ὡς Γεν. Διοικητὴς ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ποῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Πατρίδα μας δὲν ἦτο ὁ ἄν-θρωπος τῶν τύπων ἀλλὰ τῆς οὐσίας ἔχων διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου ἐκείνου τὰ προσόντα τοῦ ἐθνικιστοῦ διοικητοῦ καὶ ὡς τοιοῦτος διησθάνθη βαθιὰ στὴν ψυχὴ του ὅτι ὁ προσκοπισμὸς εἶναι ἡ ἰδεολογία ἐκείνη, ἣτις σύμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν πατριωτικὴν καὶ ἀλτροῦστικὴν ἰδεολογίαν θὰ ἠδύνατο νὰ μορφώσῃ πολιτὰς ἀξίους τῶν προσδοκιῶν τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ἀφομοιώσῃ ἰδιαιτέρως γλωσσικῶς καὶ αἰσθηματικῶς καθ' ὅλην τῆς γραμμῆν—ἂν ὑπῆρχον ἔστω καὶ ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς πλανηθέντας κατὰ τὸ παρελθὸν ἀδελφοί μας—τοὺς ξενοφώνους πληθυσμούς.

Διὰ τοῦτο ἐροῖσθαι ἀκάνθηκτος εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ τοὺς ὄραιοις καὶ εὐγενεῖς παλμοὺς τῆς πατριωτικῆς ψυχῆς του, τὸ τέκνον αὐτὸ τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου καὶ ἔγινε τὸ μεγάλο παιδί τῶν παιδιῶν χάριν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ, τοῦ σκοποῦ ὅστις ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἱστορικὴν χρηστὴν διοίκησιν θὰ ἔφερε καὶ μεγάλα διὰ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἀποτελέσματα.

Γέννησις καὶ ἐξάπλωσις τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Ἐνας λαμπρὸς καὶ ἀπαραμίλλος ἐθνικιστὴς, ὡς ὁ κ. Ἡλιάκης, δὲν εἰμποροῦσε παρὰ νὰ ἀποβλέψῃ περισσότερον πρὸς τὴν νεολαίαν, ἰδίᾳ τὴν ξενόφωνον, νὰ τὴν βαπτίσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κολυμβήθραν τοῦ προσκοπισμοῦ, νὰ τὴν ἐξαγνίσῃ καὶ νὰ τὴν χαλυβδῆσῃ εἰς τὴν πίστιν τῆς ἐθνικῆς ἐθνολογίας, εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς ἀθανάτου φυλῆς μας. Ἀφῆνων ἐν ἀνάγκῃ τοὺς γηρασμένους κορμούς τῶν δένδρων νὰ ὑποστοῦν καὶ αὐτοὶ ὅσον θὰ ἦτο δυνατὸν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, ἐνηγκαλίσθη πε-

ρισσότερον τὴν νεολαίαν τοῦ σχολείου καὶ κατὰ πολὺ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου γιὰ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸ τέρας τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ.

Διὰ τοῦτο ἀνέλαβεν ὡς πρωτεργάτης τῆς προσκοπικῆς ἰδέας νὰ ἐξαπλώσῃ αὐτὴν, νὰ τὴν κατευθύνῃ καὶ νὰ τὴν ἐδραιώσῃ. Ὑπῆρχον βέβαια μικρὰ τινα σπέρματα προσκοπισμοῦ εἰς τὴν Δυτ. Μακεδονίαν, ἀλλ' ἦσαν ταῦτα τόσον ἀδύνατα ὥστε δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ ὑποκύβουν εἰς ἀτροφίαν, μαρασμὸν καὶ ἀποσύνθεσιν ἂν δὲν ὑφίσταντο τὴν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν τοῦ κ. Ἡλιάκη, ὅστις ἐμφανίζεται τότε ὡς πραγματικὸς πρωτεργάτης τῆς ἰδέας, εἰς μεγαλειτέραν ἔκτασιν τοῦ προσκοπικοῦ περιβάλλοντος.

Ὅσον ἀφορᾷ λοιπὸν τὴν ἴδρυσιν προσκοπικῶν ὁμάδων ἐν τῇ Δυτ. Μακεδονίᾳ καὶ δὴ ἐν τῇ περιφερείᾳ Φλωρίνης θὰ χαράξω τὰς κάτωθι γραμμὰς γνωρίζων τὰ γεγονότα ὡς εἰς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀρχηγῶν τῆς Περιφερείας Φλωρίνης, ἰδρύσας τὴν πρώτην προσκοπικὴν ὁμάδα ἐκτὸς τῆς πόλεως Φλωρίνης εἰς τὰ χωριὰ τῆς Περιφερείας—τὴν 5ην ὁμάδα τῆς ἱστορικῆς Νεγοβάνης.

Ἡ μεγαλυτέρα λοιπὸν ὄθησις εἰς τὸν προσκοπισμὸν ἐγένετο τῷ 1919, ὁπότε τὸ φιλοπροσκοπικὸν κύμα ἦτο ἀκατάσχετον χάρις εἰς τὴν ὀρθοῦσαν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Ἡλιάκη.

Ἰδρῦθησαν τότε ἐν Φλωρίνῃ ἑπτὰ προσκοπικαὶ ὁμάδες καὶ ἄλλαι εἰς τὰ σπουδαιότερα κέντρα καὶ μικρὰ ἀκόμη χωριὰ τὰς περιφερείας. Πρῶτον εἰς Νεγοβάνην καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ εἰς τὰ ἄλλα κέντρα. Ἐξήσου, Σόροβιτς, Μπούφιον, Πισοδέριον, Νέβεσκαν, Ζέλενιτς, Πάτελα, Μπάνιτσαν, Βοστεράνην, Ζέλοβον, Κουσκοβαίνην καὶ ἄλλαχού. Ἐπίσης εἰς τὴν πόλιν Καστορίας καὶ τὰ σπουδαιότερα αὐτῆς κέντρα, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Κοζάνης, Ἀνασελίτσαν, Γρεβενὰ Σέρβια, Κοζάνην, Καϊλάρια εἰς τὰ μεγαλύτερα χωριὰ καὶ Περιφερειῶν αὐτῶν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ τονίσω εἶναι τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ἡλιάκη διὰ τὰς ξενοφώνους περιφερείας, εἰς ἃς περισσότερον ἐξηπλώθη ὁ προσκοπισμὸς.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φλωρίνης ἀνῆρχοντο οἱ πρόσκοποι εἰς δύο χιλιάδας σχεδὸν καὶ εἰς τὴν τῆς Καστορίας ἐπίσης εἰς ἀρκετὰ σεβαστὸν ἀριθμὸν.

Προσθέσατε τώρα τοὺς ἄλλους προσκόπους τῆς Δυτ. Μακεδονίας καὶ θὰ σχηματίσῃτε τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι τότε ὀλόκληρος ἡ Δυτ. Μακεδονία ἦτο ἓνα ἀπέραντον προσκοπικὸν στρατόπεδον.

Θὰ ὑπομνήσω ἐνταῦθα ὅτι μέσα εἰς τοὺς πρόσκοπους μας ἤχαμε τοιοῦτους καὶ ἰσραηλίτας καὶ τούρκους διότι βλέπετε ὅ Ἕλλην ὡς ἀπόστολος κατ' ἐκείνην ἰδέαν ἐπιθυμεῖ νὰ μεταδίδῃ τὰ καλά τῆς εἰς ὅλους, σύμφωνα μὲ τὴν προγονικὴν ἀποστολὴν ποῦ διέδωκε τὸ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μετὴν γλώσσαν του καὶ τὸν ἀνώτερον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν.

— Τί μέτρα ἔλαβε.

Ὁ κ. Ἡλιάκης διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐμψύχωσιν τοῦ προσκοπισμοῦ προσέφερε τότε δυὸ καὶ τρεῖς στολάς δι' ἕκαστον πρόσκοπον καὶ θὰ ὁμάδος καὶ ὅλα τὰ χρειώδη προσκοπικὰ εἶδη.

Ἐπισκεπτόμενος τὰ κέντρα γιὰ νὰ ἰδῆ τοὺς προσκόπους δὲν μετέβαινε μὲ ἀδειανὰ χέρια τὸ αὐτοκίνητον οὕτινος ἐπέβαινε, ἠκολούθει ἕτερον κατάμεστον ἀπὸ προσκοπικὰ εἶδη γιὰ νὰ τὰ μοιράσῃ εἰς τὰ ἑλληνοπούλα πού με λαχτάρα χαρᾶς περιμένουν τὴν ἀφιξίν τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ λαοφιλήτου Γεν. Διοικητοῦ τῶν.

Διένειμεν ἐπίσης καὶ βιβλία εἰς τοὺς προσκόπους κατὰ ἐπιθεωρήσεις. Μὲ βιβλία δὲ κατάλληλα γιὰ παιδιὰ, ὧν ὑπῆρξεν ὁ συγγραφεὺς, ὡς «οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ Χριστὸς» ἐπέδρασε σημαντικῶς εἰς τὸν φρονηματισμὸν τῆς ἀπαλῆς ψυχῆς τῆς νεολαίας, διαφωτίζων δὲ καὶ τοὺς μεγάλους ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ ἰδιαιτέρον ὄργανον τοῦ «πολιτικῆ ἐπιθεωρήσεως» πού ἐξεδίδετο ἐν Κοζάνῃ.

— Διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς προσκοπικῆς ἰδέας ὠργανώθησαν τότε μεγαλειώδεις γυμναστικοὶ καὶ προσκοπικοὶ ἀγῶνες καὶ ἐπιδείξεις εἰς τὴν Φλωρίνην καὶ τὰς μεγάλας Κοινότητας, Νεγοβάνην, Πάτελη καὶ Ἐξῆσον, καθ' ἃς ἐβραβεύοντο αἱ προσπάθειαι καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς νεολαίας.

Ἡ σπουδαιότερα τῶν πανηγύρεων καὶ συναγερωμῶν τούτων εἶναι ἡ μεγάλη προσκοπικὴ συγκέντρωσις ἐν Ἐξῆ-σοῦ τὴν 14 Ἰουνίου 1920 καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ἡ ἀπογομῆ τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῶν γυμνασίων τῆς Δυτ. Μακεδονίας μετ' ἐπάθλων.

Κατὰ τὴν ἰσόροικὴν διὰ τὸν προσκοπισμὸν τῆς περιφερείας μας ταύτην ἡμέραν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συγκέντρωσιν περὶ τοὺς 5 χιλιάδας προσκόπους ὄλων τῶν ὁμάδων τῆς Δυτ. Μακεδονίας. Ἐγένετο ἡ ἐορτὴ αὕτη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κ. Ἡλιάκη παρίστατο κατ' αὐτὴν ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Δίγκας καὶ ὅλαι αἱ ἀσχαὶ Φλωρίνης, Κοζάνης καὶ ἐν μέρει τῆς Ἐδέσσης, χιλιάδες δὲ κόσμου συρρέουσιν ἐκεῖ.

Ἦτο μοναδικὴ ἡ ἐορτὴ αὕτη, ἥτις δικαίως ὠνομάσθη «τὸ βάπτισμα τοῦ Ἐξῆ-σοῦ».

Ἐβραβεύθησαν τότε μὲ πρῶτον βραβεῖον αἱ ὁμάδες, ἡ δ' τῆς Νεγοβάνης, ἥτις εἶχε δώσει καὶ τὴν παροράσασιν «Ἡ ἡρωὶς τῆς Μακεδονίας» ἡ πρώτη Φλωρίνης, τοῦ Ἐξῆσοῦ καὶ Ζελόβου, ἔλαβον δὲ ἄλλα βραβεῖα αἱ ἄλλαι ὁμάδες.

Μὲ τὴν τακτικὴν λοιπὸν αὐτὴν εὐωδοῦτο καὶ κατέκτα καρδίας εἰς τὴν περιφέρειαν ὁ προσκοπισμὸς, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου ἀπένευμε τὸν δίκαιον τίτλον εἰς τὸν κ. Ἡλιάκην «ὁ πατὴρ τῶν προσκόπων».

Ἡ Φλώρινα καὶ τὰ κέντρα αὐτῆς εἶναι γεωνοὶ ὅτι ἔκτοτε οὐδέποτε ἐγνώρισαν τοιαύτας μεγαλειώδεις ἐθνικὰς ἐορτὰς πού ἐξασκοῦν τόσην αἰσθητικὴν ἐπίδρασιν διὰ τὰς ὁποίας ἀξίζει νὰ λέμε τὸν στίχον τοῦ ποιητοῦ «περασμένα μεγαλεῖα πού διηγώντας τα νὰ κλαῖς».

Δυστυχῶς ὁμως ἐπέπρωτο μὲ τὰς ἐκλογὰς τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 ἡ προσκοπικὴ ἐκείνη πρόοδος νὰ σταματήσῃ ἀφοῦ ἔλειψεν ἡ ἐνίσχυσις καὶ νὰ ζήσῃ μὲ μικρὰς ἀκόμη ἀναλαμπὰς εἰς γνωστὰ κέντρα ὅπου ἐμπνευσμένοι ἀρχηγοὶ ἀγωνιζόμενοι τὸν καλὸν ἀγῶνα προσπαθοῦσαν νὰ τονώσουν μὲ δυναμιτικὰς ἐνέσεις τὴν ψυχορραγοῦσαν προσκοπικὴν ἰδεολογίαν, ἥτις

ὑποκύψασα τότε ὄχι εἰς τὸ μοιραῖον, ἀφοῦ εἶχε ἀπλώσει τὰς ρίζας τῆς εἰς τὰς ψυχὰς τῆς νεολαίας, ἀλλὰ εἰς μίαν παροδικὴν ὑποχώρησιν ἐστάθμισεν εἰς τὰς καρδίας τῆς νεολαίας καὶ εἰς τὴν ἱερὰν παράδοσιν τοῦ προσκοπισμοῦ, διὰ νὰ ξεκινήσῃ ἐκείθεν καὶ ἀναβίωσῃ πάλιν σήμερον ὡς ὁ ἐκ τῆς τέφρας μυθολογούμενος φοῖνιξ, πού εἶναι καὶ τὸ σύμβολον τοῦ προσκοπισμοῦ, ἀρχίζουσα τὴν νέαν πρωτοπορίαν τῆς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοτροφείου Φλωρίνης ὑπὸ τὸν κ. Γ. Σμυρνῆν, Δ)τὴν αὐτοῦ.

Δὲν θὰ παραλείψω ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐκ παραλλήλου τοὺς ἀγῶνας τοῦ κ. Ἡλιάκη ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ ἦσαν τότε τύχη ἀγαθῆ ἄξιοι αὐτοῦ παραστάται καὶ φανατικοὶ ὁπαδοὶ τῆς ἰδέας οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων ὁμάδων πού ἐφάνησαν ἐμψυχωταὶ τοῦ καλοῦ καὶ ὠραίου τῆς ἰδέας.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὁμάδων Φλωρίνης, Ἄλ. Παπανγεωργίου, ἀπὸ τοὺς πρῶτους στὴν πόλιν ἐκείνη στὴν διάδοσιν τῆς ἰδέας, Π. Καρνάρας, Π. Μήτσας, Γ. Μύδης, Μ. Παυλίδης Ἄ. Σπύρου, Τάντσης, Ἐ. Παράσχης καὶ ἄλλοι ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἔχω πρόχειρα εἰς τὴν μνήμην εἰργάσθησαν κατὰ δύναμιν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ὁμάδων Φλωρίνης, ἐξαιρετικὴν ἐσημείωσεν σταδιοδρομίαν ἡ δὴ ὁμὰς τῆς ἱστορικῆς Νεγοβάνης, τῆς ὁποίας ἡ νεολαία πρώτη ἠσπασθη τὸν προσκοπισμὸν ἀπὸ τὰς ἄλλας Κοινότητας, συντελέσασα εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἰδεολογίας καὶ βραβευθεῖσα διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς, καὶ ἡ ὁμὰς Ζελόβου καλὴ καθ' ὅλα, ἥς προῖστατο ὁ δημοδιδάσκαλος Χ. Παπαχριστόπουλος. Ἐπίσης ἡ ὁμὰς τοῦ Ἐξῆ-σοῦ ἦτο μία ἀπὸ τὰς καλὰς καὶ γενικῶς ὅλαι αἱ ὁμάδες τῶν κέντρων τῆς Περιφερείας, ὧν προῖσταντο οἱ διδῆλοι τότε ἐφάνησαν ἀληθινοὶ ἥρωες τοῦ καθήκοντος εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὸν προσκοπισμὸν ὅπως πάντοτε.

Θεωρῶ καθῆκον μου πρὸς τούτοις νὰ ἐξάρω καὶ τὴν γενναίαν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῶν ἄλλων προῖσταμένων τῆς κινήσεως ἥτοι τοῦ Νομάρχου κ. Στ. Γρηγορίου, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Ν. Γύπαρη ὡς Ἐφόρου τῆς περιφερείας, καὶ τοῦ κ. Θαλασσινοῦ ἡ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ προσκόπων, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν προθυμίαν τῆς κοινωνίας τῆς περιφερείας διὰ τὴν ἐγκόλπωσιν τοῦ προσκοπισμοῦ.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Ι. Ἡλιάκη ἐν ὀλίγοις καὶ ἡ ἱστορία τοῦ προσκοπισμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ Φλωρίνης.

Ἀναμένομεν ἤδη νέαν ἐντατικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ οὐριοδρομίαν τοῦ προσκοπισμοῦ ἀπὸ τὸν κ. Ι. Ἡλιάκην, καὶ Πρόεδρον τοῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων διαβεβαίουντες ὅτι πάντοτε ὡς καὶ ἄλλοτε, εὐγνώμονες πρὸς αὐτόν, ἐκτιμηταὶ καὶ φίλοι θὰ τὸν συντρέξωμεν ὡς γενναῖοι συμπολεμισταὶ εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἐκ νέου τώρα μὲ τὴν πρώτην ἐθνικὴν συγκέντρωσιν τῶν προσκόπων.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
Ἄρχηγὸς προσκόπων Φλωρίνης καὶ Διευθυντῆς
τοῦ σχολείου καὶ τῆς ὁμάδος προσκόπων
Νεγοβάνης Φλωρίνης.

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας θὰ δημοσιεύσωμεν ὅλας τὰς εὐγενεῖς κρίσεις τοῦ τύπου περὶ τοῦ ὠραίου ἔργου τῶν προσκόπων.

— Ἐυχαριστοῦμεν τὴν «Προσκοπικὴν Ἠχώ Καίρου», ἣν καὶ συγκαίρομεν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς ἐμφάνισιν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΩΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Ευθὺς μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐπάθλων ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Πάγκαλος ἐγερθεὶς τῆς θέσεώς του προσεφώνησεν τοὺς προσκόπους, τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου Κ. Ἡσαΐα διατάξαντος «προσοχή».

Ἡ προσφώνησις ἔχει οὕτω :

Ἐἶμαι ἐνθουσιασμένως παιδιὰ διὰ τὸ θαυμάσιον θέαμα τὸ ὅποιον εἶδα σήμερον. Ἐγὼ ὁ ὅποιος εἶδα πολλὰς ωραίας ἡμέρας εἰς τὸν βίον μου σὰς βεβαιῶ ὅτι ἡ σημερινὴ εἶναι ἡ ωραιότερα ἡμέρα τῆς ζωῆς μου. Διότι εἶδα εἰς τὸ βλέμμα σας ὅτι ἡ ζωντανὴ ἢ ζωηρὰ νεότης αὕτη, ποῦ συγκεντρώνει τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους, εἶναι ἀνταξία ἐκείνης ἣτις πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἐτραγουδοῦσε «Ἄμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρωνες». Εὐχομαι ὀλοψύχως νὰ συνεχίσετε μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν καὶ προθυμίαν τὰς ἀνδρικὰς σας ἀσχολίας. Σὰς χαιρετῶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι εἰς ἄλλας ἡμέρας θὰ σὰς δώσω καὶ ἄλλα ἔπαθλα καὶ στεφάνους νίκης.

Τὸ Στάδιον ἀπέραντον ἐργαστήριον

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Μετά πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ παρηκολούθησα τὴν ἐορτὴν τοῦ Σταδίου τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, καὶ εἶμαι ὀλοψύχως ἀποφασισμένος νὰ συντελέσω μὲ πάντα τρόπον εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἐθνικοτάτου τούτου ἔργου.

Τῷ 1914 ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης παραδίδων τὴν σημαίαν εἰς τὸ Α' Σῶμα Προσκόπων, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη, ὠμίλησα ἐν ἐορτῇ τονίζων τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ Προσκοπισμοῦ τὸν ὁποῖον ἐκήρυξα ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν Κρήτην διότι μετὰ τὸ τέρμα τῶν μεγάλων αὐτῆς ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον διαπλάσῃ μὲ τὸν ἀέρα τοῦ βουνοῦ καὶ τὸ ντουφέκι τὴν θαυμάσιαν Κρητικὴν ράτσαν, θὰ ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ αὕτη εἰς τὴν μαλθακότητα τοῦ βίου τῶν πόλεων, ἢ ὁποῖα ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν τεμπελιά τῆς σκέψεως καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν χαρακτήρων.

Ταύτην τὴν γνώμην ἔχω περὶ τῆς ἀνάγκης ἐνισχύσεως τῆς Προσκοπικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι ἐὰν θέλωμεν νὰ μὴ ὑποδουλωθῶμεν ἐν μέλλοντι κατ' ἀναπότρεπτον ἱστορικὴν ἀνάγκην ἀπὸ λαοὺς σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ἰσχυροτέρους ἡμῶν,

ΛΟΥΚΑΣ ΡΟΥΦΟΣ

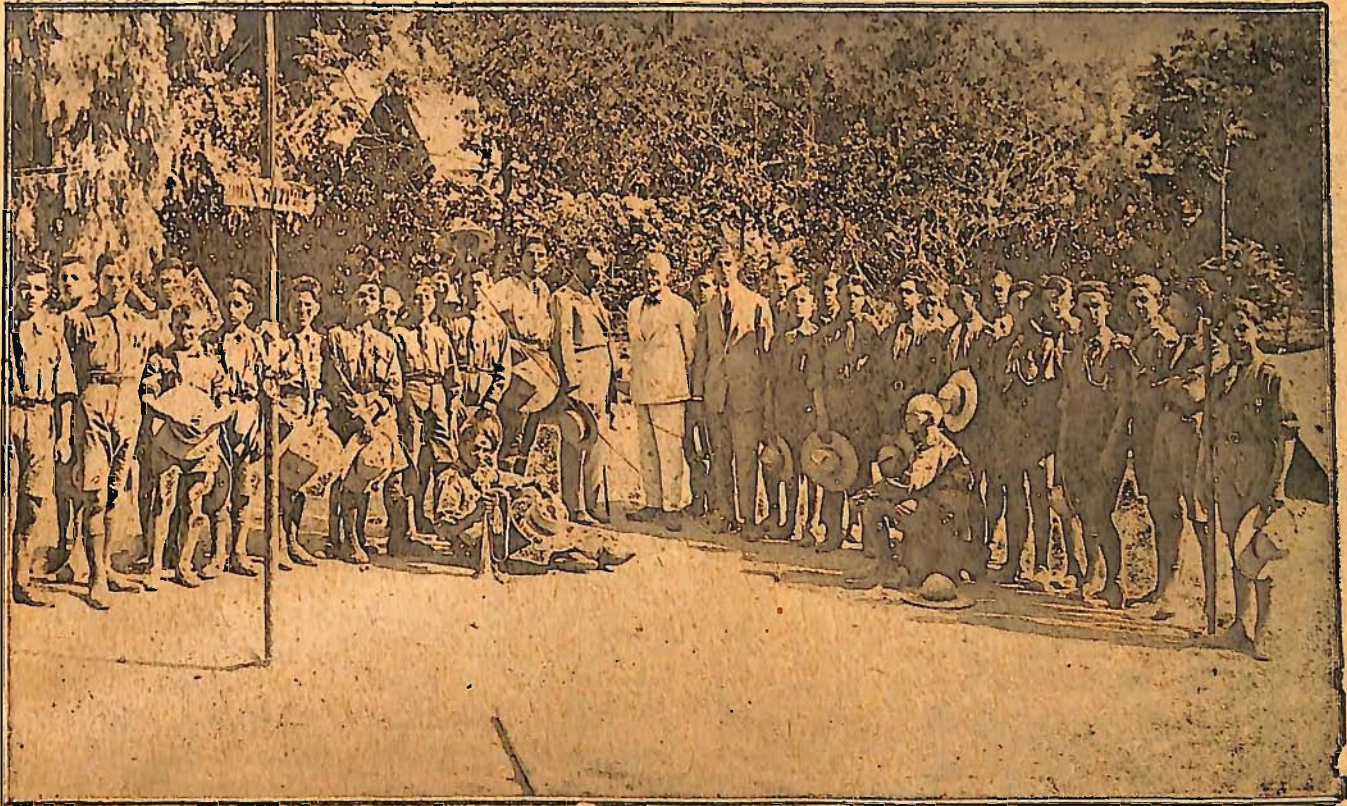
ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΤΡΟΥΙΣΜΟΝ ΙΔΟΥ ΠΩΣ ΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κ. Ἡλιάκης, λατρεύων τὸν προσκοπισμὸν, ὡς κατέδειξεν ἐν Μακεδονία ὁπουήτοίμασε τελείως 15000 προσκόπους ὁμιλῶν πρὸ δημέρου μετὰ τοῦ Λιευθυντοῦ τῆς παρούσης Προσκοπικῆς ἐκδόσεως ἐτόνισε τὰ ἐξῆς:

— Ἀγνότητα ψυχῆς, ἀγαθότητα ἰδοῦ πῶς ἐννοῶ τὸν Ἕλληνα πρόσκοπον. Καὶ ταυτοχρόνως σωματικῶς ἔτοιμον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν. Ἀξιῶ οἱ πρόσκοποι νὰ ἔχουν τὸν πρόσκοπον Δράμας Χατζηαντωνίου, ὡς πρότυπον πρόσκοπον. Καὶ νὰ τὸν μιμηθῶν καὶ νὰ παραδειγματισθῶν ἐξ αὐτοῦ κοὶ νὰ ζήσουν ὡσὰν αὐτός. Ὅταν μετὰ τὸν τραυματισμὸν του εἰς τὸ θλιβερὸν δυστύχημα τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας τὸν εἶδα τραυματίαν εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ τὸν ἐνεψύχασα μοῦ εἶπε: «Τὸν κακομοίρη τὸν καρροτσέρη, τὸν λυποῦμαι, δὲν πταίει, ἄς μὴ τιμωρηθῇ.»

Ἴδου εὐγενὲς παράδειγμα ἀλτρουισμοῦ καὶ ὑψηλοφροσύνης. Θὰ ἦτο τὸ ἄριστον τῶν ἀποτελεσμάτων ἐὰν κατώρθώναμεν νὰ διαπλάσωμεν τὴν ψυχὴν ὅλων τῶν προσκόπων εἰς τρόπον ὥστε εἰς στιγμὰς παρομονας νὰ δύναται αὕτη νὰ ἐξαρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς ψυχῆς τοῦ πρόσκοπου Χατζηαντωνίου. Ἐκεῖ πρέπει νὰ στραφοῦν αἱ προσπάθειαι ὅλων μας.

Εἶδα τὸν κ. Πάγκαλον, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Ἡλιάκης, καὶ τοῦ συνέστησα ὀλοψύχως νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας. Διότι ἡ νεολαία ἡ ἐλληνικὴ εἶναι οἱ πολῖται καὶ οἱ στρατιῶται τῆς αὔριον καὶ οἱ πολῖται οὗτοι καὶ οἱ στρατιῶται οὗτοι ἐξεληθῶντες τῶν τάξεων τοῦ Προσκοπισμοῦ θὰ εἶναι τέλειοι, θὰ εἶναι ὅτι χρειάζεται.

Ο Γεν. Έφορος κ. Μπρισιμιτζάκης, ο κ. Νέρης (Πατρών), ο κ. Μαυρέλλος Νομάρχης και πρόσκοποι Πατρών

Α Τ Τ Ι Κ Α Α Ν Θ Η ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ

Εἰς τὰς 5 μ. μ. ἐκ τοῦ ναΐδριου τοῦ Εὐεγγελισμοῦ ἐκηδεύθη εἰς τὸ Α΄ Νεκροταφεῖον ὁ ἐκ Δράμας πρόσκοπος Ἰωάννης Ἰωακείμ. Πολυάριθμοι στέφανοι ἐξ ἀνθέων τῆς Ἀττικῆς γῆς κατετέθησαν ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων διὰ τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου κ. Μπρισιμιτζάκη συνοδεύσαντος τὴν κατάθεσιν μετὰ συγκινητικότητας λέξεις, τῶν Μακεδονίας, Ἡρακλείου Κρήτης τῆς 3ης ὀμάδος Ἀθηνῶν, τῶν προσκόπων Δράμας, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἐθνικοῦ οἰκοτροφείου, τῆς 6ης ὀμάδος Ἀθηνῶν. Ἄπαντες οἱ καταθέσαντες στεφάνους συνόδευσαν τὴν κατάθεσιν μετὰ πολὺ συγκινητικῆς φράσεως.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων ὁ Τ. Έφορος Σιδηροκάστρου Δ. Πλαταρίδης ἀντιπροσωπεύων ὀλόκληρον τὸν προσκοπισμὸν Μακεδονίας ἐξεφώνησε τὸν ἐπικηρίδιον τοῦ μεταστάντος, ὅστις στενογραφηθεὶς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Γιὰ ἰδέεσ καιρὸ πού διάλεξεν ὁ χάρος νὰ σὲ πάρῃ, πολὺκλαυστο παιδί! Τώρα π' ἀρχίζουν νὰ μπουμπουκιάζουν τὰ προσκοπικὰ λουλούδια καὶ νὰ φουντώνῃ ὁ τριφυλλὸς κρῖνος, τώρα ποῦ ἡ Ἀθήνα ντύθητε τὰ νυφιάτικα τῆς στολίδια διὰ νὰ μᾶς ἰδῇ καὶ νὰ μᾶς καμαρώσῃ, τώρα ποῦ ἤλθαμε ἐδῶ γιὰ νὰ ἀτσαλώσουμε τὴν ψυχὴ μας κάτω ἀπὸ τὰς στοὰς τῶν Προπυλαίων, νὰ γονατίσωμεν μπροστὰ στὸν Παρθενῶνα, κι' ἔτσι τρισδυναμωμένοι νὰ γυρῶμε πίσω στὰς

ἐπάλξεις μας, στὴ Μακεδονία μας καὶ νὰ ξαναπαύομε τὰς θέσεις μας εἰς τὸ τραχὺ ἔργον ποῦ ἀναλάβαμε.

Ξ. Ἔτσι τὸ θέλησεν ἡ ἀτεγκτος Κλοθὴ ἐδῶ νὰ κόψῃ τὸ νῆμα τῆς μόλις ἀρχισμένης ζωῆς σου, νὰ ἀνατρέψῃ τὰ παιδικὰ σου ὄνειρα καὶ τὰ σχέδια σου, ἐπάνω στὸν δέκατον ἑβδομον Ἰουλίον σου. Ὀλλοφύρονται οἱ συνάδελφοί σου, ὀδύρονται οἱ παραστάται σου θρηνεὶ τὸ Σῶμα τῶν Μακεδόνων προσκόπων τὸ χαμό σου, τὰ νειάτα σου, τὴν λεβεντιά σου καὶ τὸν ἀγουρο θάνατό σου! τὸ θάνατο, γιὰ σταθῆτε, ὑπάρχει θάνατος καὶ θάνατος, ὅς ἰδοῦμε περὶ τί εἶδους θανάτου πρόκειται:

Ξ. Ἔνα ἀπαισίον κάρρο, στὸ ὁποῖο ἐπιβαίνει ὁ σύγχρονος ἀτομισμὸς ἐπειγόμενος νὰ κερδίσῃ, νὰ κερδίσῃ, κάποιος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ὁποίου ὁ σατανᾶς ἐκάθησεν ὑπὸ μορφὴν χιλιάρικων, σὲ τίποτε δὲν λογαριάζε, νὰς θυσίας, τοὺς κόπους, τὸν ἀλυρουϊστικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν τῆς σφριγηλῆς αὐτῆς νεότητος· αὐτὸς βιάζεται καὶ πᾶν ὅτι τὸν ἐμποδίζει εἰς τὴν ὕλιστικὴν πρόοδόν του ἐννοεῖ νὰ τὸ ἀνατρέψῃ· εἶναι ἔτοιμος νὰ περάσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὰ τρυφερὰ κορμιά τῶν προσκόπων, τῶν συντροφῶν σου! Καὶ σὺ τί κάνεις τότε ἀγγελέ μου, καλὸ μου παληκαράκι; ἀπλούστατα, θυσιάζεις τὸν ἑαυτὸ σου γιὰ νὰ σώσῃς τοὺς ἄλλους. Μὰ τὸ ἴδιο ἔκαμε κι' ὁ Χριστὸς ὁ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θύσας

Ἡ ἵππικὴ ὁμάς εἰς τὸ Στάδιον

ὑπὲρ τῶν φίλων τοῦ. Βάζεις τὸν τιμημένο σου κοντὸ ἀνάμεσα στὰ σκέλια τοῦ ἀφηνιασμένου ἀλόγου καὶ πέρνεις ἀπάνω στὸ βλασταρένιο σου κορμὶ ὀλάκρη τὴν μπόρα τῆς ἀφηνιασμένης ὕλης καὶ πεθαίνεις, ἀλλὰ σώζεις τοὺς ἄλλους.

Ἴδε ὁ πρόσκοπος! Πρόσκοποι γονατίσατε τὴν ψυχὴ σας μπροστὰ στὴν ὑπέροχο αὐτὴ αὐτοθυσία.

Καὶ ὅμως καιμένο μου παιδί δὲν ἔχεις μάνα καὶ πατέρα νὰ σὲ κλάψουν· μὰ σὲ κλαίμε ὅλοι ἡμεῖς μὲ συντριβή. Ἡ γενέτειρά σου Μάδυτος, ποὺ δὲν πρόφθασες νὰ τὴν ἐλευθερώσῃς ἀνδρούμενος, ἀπ' τὰ νύχια τοῦ βαρβάρου δὲν θὰ σκεπάσῃ τὸ τρουφερό σου κορμὶ, θὰ τὸ δεχθῇ ὅμως ἡ Ἑλλὰς ὀλόκληρος.

Ἄρετὰ πολύμοχθε γέννη βροτείω
θῆραμα κάλλιστον βίω
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι κόσμος
καὶ πόνους τλήνε
μαλεροὺς ἀκάμαντας

εἶπε ὁ μέγας τῆς Μακεδονίας φιλόσοφος ὁ Ἀριστοτέλης, ἐξυμνῶν τὴν Ἄρετήν, καὶ οἱ στοίχοι του αὐτοὶ πλήρως ἐφαρμόζονται σὲ σένα, ποὺ θὰ ἔχῃς αἰῶνια γιὰ σκέπασμα τὸν ἀνέφελο τῆς Ἀττικῆς οὐρανό. Ἡ ὑπέροχος πράξις σου θὰ μείνῃ μνημειώδες παράδειγμα αὐτοθυσίας προσκοπικῆς καὶ θὰ ἀποτελέσῃ ἐν προσκοπικῶν σύνθημα. Ὁ τιμημένος σου κοντὸς θὰ χρυσοθῇ ἀπὸ τὸ Σῶμα τῶν Μακεδόνων Προσκόπων εἰς τὴν λαβὴν του καὶ θὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Προσκοπικὸν τοῦ Μουσεῖου, ὡς νέον προσκοπικόν.

σύμβολον ἐντελῶς ἑλληνικῆς προελεύσεως.

Γιαννάκη Ἰωακείμ.

Ὀλόκληρος ὁ προσκοπισμὸς Μακεδονίας, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὁποίου ἀνήκεις σὲ μὲ ἀνέθεσε τὸ ὀδυνηρὸν καθήκον νὰ σοὶ ἀπευθύνω τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν καταθέτων καὶ τὸν στέφανον τοῦτον.

Σὲ κλαίω σὺν πατέρας ποὺ νοιώθει τὸν πόνο τῆς ἀπωλείας ἑνὸς τέτοιου παιδιοῦ, μὰ σὲ θαυμάζω ὡς πρόσκοπος καὶ στέκομαι προσοχῇ μπροστὰ στὴν ὑπέροχὴ σου αὐτοθυσία.

Καὶ τώρα σὲ ἀσπάζομαι τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν (ἐνταῦθα ἀσπάζεται τὸν νεκρὸν ὁ ρήτωρ) ἐκ μέρους ὅλων καὶ σοὶ εὐχομαι τὴν γῆν ἐλαφράν.»

Καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνωτέρω προσφωνήσεως τὸ ἐκκλησίασμα κατασυγκεκινημένον ἀνελύετο εἰς δάκρυα.

—Εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Μεθ' ὃ ὑπὸ τοὺς πενθίμους ἤχους τῆς μουσικῆς τῶν προσκόπων Ἐδέσσης ὁ νεκρὸς τοῦ Ἰωακείμ ἀκολουθουσῶν τῶν Προσκοπικῶν ἀρχῶν μεταφέρθη εἰς τὸ Α. Νεκροταφεῖον διὰ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ Ἀμαλίας.

Πρὶν ἀποτεθῇ εἰς τὸν τάφον ὁ Δημαρχεὺς κ. Ἀθανασιάδης εἶπε :

«Εἰς σέ, τὸ θῦμα τοῦ καθήκοντος, ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, τὴν γῆν ταύτην τῆς τελευταίας σου κατοικίας τιμῆς ἔνεκεν, προσφέρει ψήφω τοῦ δημοτικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου. Ἔστω σοὶ ἐλαφρὰ ἡ Ἀττικὴ γῆ».

Μεθ' ὃ ἀπήθνηε συγκινητικώτατον ἀποχαιρετισμὸν

ὁ ἐκ Δράμας ἀρχηγὸς κ. Κωνσταντινίδης ἐν μέσῳ δὲ λυγμῶν καὶ ὁ ἔφορος Ἀττικῆς κ. Ἡσαΐας μὲ φωνὴν πάλλουσαν ἐκ συγκινήσεως τονίζει: «ὅτι τὴν περιλαμπρὸν προσκοπικὴν ἑορτὴν ἐπεσκίωσε κατὰ τι τὸ θλιβερὸν δυστύχημα τὸ ὁποῖον ὁμῶς ἐξουδετέρωσεν ἢ σκέψις ὅτι ὁ ἀπερχόμενος πρόσκοπος ἔπεσε θῦμα τοῦ καθήκοντος καὶ καταλήγει: «Πρόσκοποι τῆς Δράμας τώρα ποῦ θὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὴν Δράμα ἐὰν ἐρωτηθῆτε ποῦ εἶναι ὁ Ἰωάννης Ἰωακείμ νὰ εἴπετε ὅτι τὸν ἀφήσαμε εἰς τὰς

Ἀθήνας θῦμα ἱερᾶς αὐτοθυσίας καὶ προσκοπικοῦ καθήκοντος, ἡμεῖς δὲ οἱ Ἀθηναῖοι Πρόσκοποι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὸν Ἰωάννην Ἰωακείμ.»

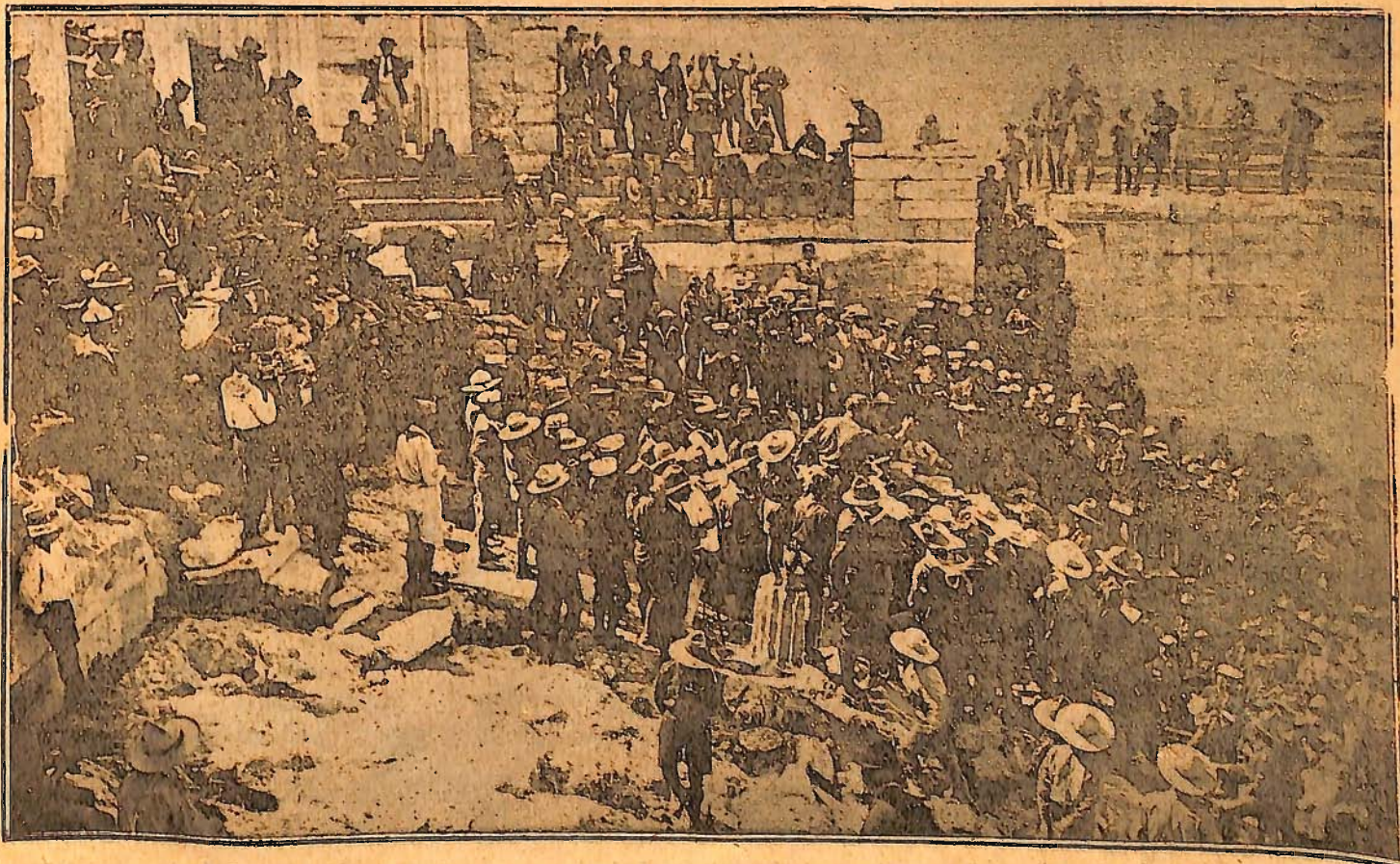
Τὴν στιγμὴν ταύτην ὅλοι κλαίουσιν, ὁ ἥλιος τῆς Ἀττικῆς μόλις χρυσίζει τὴν δύσιν, τὰ πανύψηλα κυπαρίσσια σκιαζοῦν βαρεῖα τὸν δροσερὸν τάφον καὶ ἀπὸ ψηλὰ—ψηλὰ εἰς τὴν κορυφὴν μνημείου πανυψηλοῦ νεαρὸς πρόσκοπος ἀναφωνεῖ: Ἀδέλφια πρόσκοποι αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἀδελφοῦ μας

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

6 Ἰουλίου 1926

Εἰς τὴν τσράτσαν τοῦ «Παραδείσου» τῆς Δεξομενῆς τὴν 9 μ. μ. παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐν σχήματι Π. παρεκάθισαν ὁ στρατηγὸς Μάρκου ἔχον ἀπέναντί του τὸν Πρόεδρον κ. Ἡλιάκην, ἐκ δεξιῶν του τὸν κ. Βλαβιανὸν Πρόεδρον τοῦ Α. Τ. Π. Σ καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὸν κ. Μπρισημιτζάκην Γεν. Ἐφορον. Τὸ γεῦμα ἐτίμησεν ὁ Δημαρχεὺς κ. Ἀθανασιάδης. ὁ κ. Ἀντ. Μπενάκης ὅλοι οἱ Σύμβουλοι τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Σώματος, ἤτοι οἱ κ. κ. Φεσόπουλος, Χρυσάφης,

Γιαννακόπουλος, Στριμπερ, Δημοτάκης, Φέτσης Χασιώτης ὁ Νομάρχης Πατρῶν κ. Μάρκελλος ὁ Τοπικὸς Ἐφορος κ. Ἡσαΐας ὁ ποιητὴς Μισσοῦκος ὅστις ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων ἀπήγγειλε σειρὰ ποιημάτων, ὅλοι αἱ Ἀρχηγοὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων περιφερειῶν καὶ δημοσιογράφοι. Ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς ἐπαιάνιζε χαρμόσυνα ἐμβατήρια. Τὸ γεῦμα διεξήχθη ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ. Κατὰ δὲ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Πρόεδρος κ. Ἡλιάκης ἤγειρε τὴν ἐξῆς πρόποσιν.

Οἱ πρόσκοποι εἰς τοὺς βράχους τῆς Ἀκροπόλεως

Ἡ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

— Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Ἡλιάκη

Ἀγαπητοὶ μου συνεργάται καὶ φίλοι πρόσκοποι,

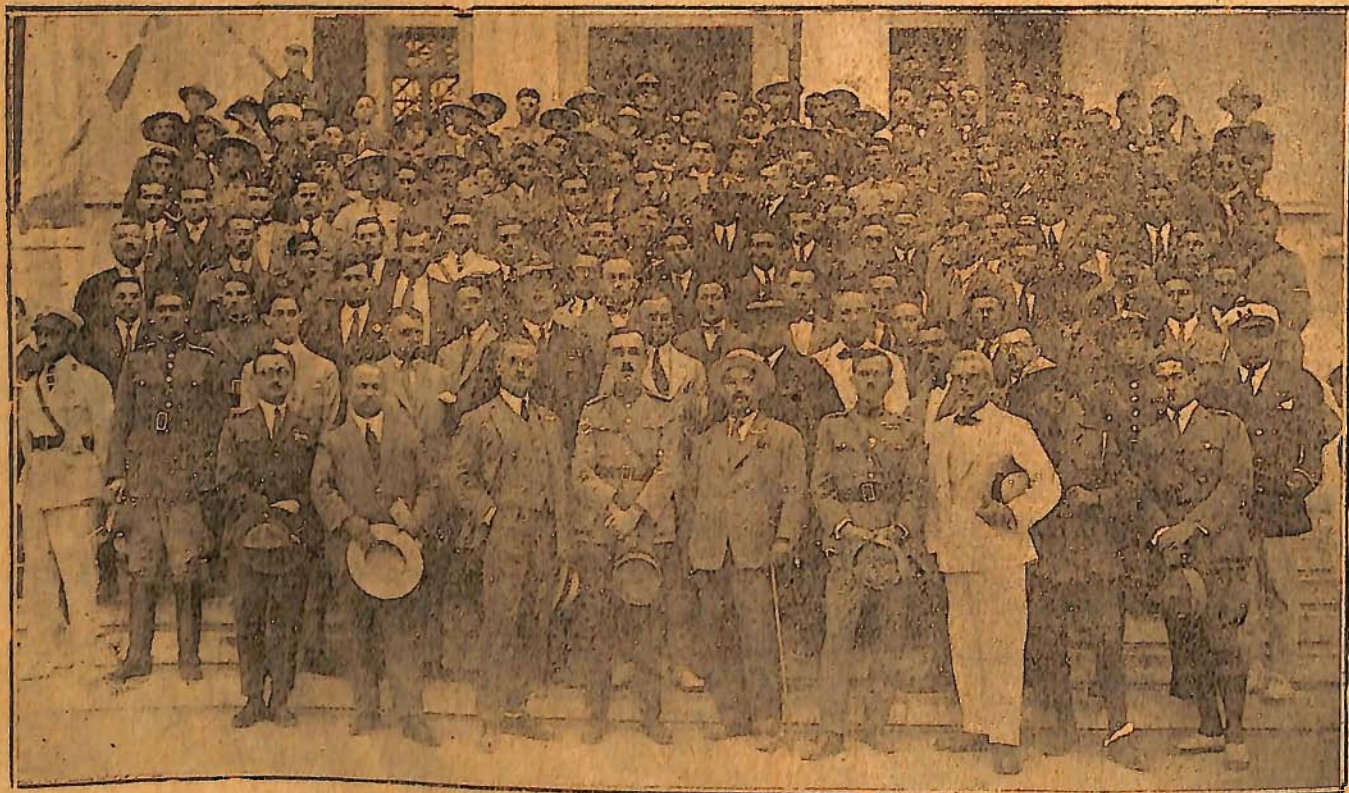
«Με μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐγείρω τὸ ποτήριόν μου, ὅπως προπῶ ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ εὐημερίας τῶν βαθμοφόρων τοῦ σώματος, εἰς τὴν αὐθόρμητον προσπάθειαν τῶν ὁποίων πρὸ πάντων ὀφείλεται ἡ σημερινὴ ἀνάπτυξις τοῦ προσκοπισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ στοργῆς προσβλέπει ἡ πατρίς ὡς πρὸς ἓνα ἀκμαῖον ὄργανισμὸν, ὁ ὁποῖος θ' ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, εἰς τὴν πρωτοπορευομένην τῆς ὁποίας οἱ πρόσκοποι ἐτάχθημεν. Φέρομεν διὰ τοῦτο βαρείας εὐθύνας ἀπέναντι τῆς πατρίδος, καὶ πρέπει νὰ καταβάλλωμεν κάθε προσπάθειαν, ὅπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τῆς κοινῆς, ἡ ὁποία περιμένει, ὅτι θὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθημεν. Ἐὰς καταστήσωμεν διὰ τοῦτο τὸν προσκοπισμὸν ὄργανον προόδου καὶ πολιτισμοῦ, ἐργαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σφυρηλατοῦνται αἱ ψυχὰ καὶ τὰ σώματα τῆς νέας γενεᾶς, διὰ νὰ παραδίδωμεν τοὺς ἐν αὐτῷ ἐκπαιδευομένους ἡμῶν κάρωνας. Ἐὰς ἐργασθῶμεν ἰδίᾳ εἰς τὴν μόρφωσιν ἀνδροπρεποῦς ἡθους, διότι χαρακτηριστὸν πρὸ πάντων ἔχει ἀνάγκη ἡ Πατρίς, ὅπως ὀρθοποδήσῃ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐν ἀνατολῇ ἀποστολήν της. Ἐὰς συντελέσωμεν ν' ἀνακοπῇ τὸ κύμα τῆς διαφθορᾶς, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸν πόλεμον ἀπειλεῖ νὰ κατακλύσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ τὸ ὁποῖον ὁσημέραι βλέπομεν νὰ ὀγκουτᾷ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μαῖ σύρον ὀπίσω τοῦ τῆς πατρίδος τὸν ὄλεθρον. Ἐὰς διατηρῶμεν ἱερὰν τὴν μετῆμιν τῶν τετιμημένων νεκρῶν

μας, τοὺς ὁποίους τὸ κύμα τοῦτο μᾶς ᾄθει, ὅπως λησμονήσωμεν καὶ ἄς ἐνθυμώμεθα τὴν θυσίαν των διὰ νὰ μὴ πικραίνωμεν τὰς ἀγίας ψυχὰς των. Ἐὰς διδαχθῶμεν ἀπὸ τὰ παθήματα τοῦ προσφάτου λυπηροῦ παρελθόντος καὶ ἀπορρίπτοντες τὴν δυσθυμίαν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν ἄς ἀνακτήσωμεν τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν, ἡ ὁποία μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν μας. Ἐὰς λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ ἀντλήσωμεν ἐξ αὐτοῦ διδάγματα, καὶ ἔχοντες ὡς σύνθημα τὸ προσκοπικὸν πρόσταγμα ἄς προσπαθῶμεν διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν προσκοπικῶν ἀρετῶν νὰ ἐπουλώσωμεν τοῦ παρελθόντος τὰς πληγὰς. Ἐὰς οὐ εἴχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδωμεν μειομένης τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις κατὰ ποσότητα ἄς προσπαθῶμεν νὰ ἀναπληρώσωμεν ποιοτικῶς ὅ,τι ποσοτικῶς ἀπωλέσαμεν.

Μὲ τὰς ἰδέας αὐτὰς καὶ τὰς ἐλπίδας αὐτὰς σᾶς ἀποχαιρετοῦμεν σήμερον καὶ μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ γίνετε διαπύρσοι κήρυκες τῶν ἰδεῶν μας καὶ τῶν ἐλπίδων μας τούτων, προπῶ εἰς υγείαν σας καὶ εἰς υγείαν τῶν ἀγαπητῶν μας προσκόπων, καὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς δόξης τῆς ἀγαπητῆς μας πατρίδος.

Ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ ζητοκραυγαὶ τῶν ἡ Μουσικῆ παιανίζει τὸ «Μαῦρη εἶναι ἡ νύχτα στὰ βουνά».

Ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι προπόσεις, τὰς ὁποίας ἐλλείπει χώρον θὰ παραθέσωμεν εἰς τὴν προσεχῆς. Οἱ συνδαιτημόνες ἔμειναν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου ἐν ἀδιαπτῶτῳ εὐθυμίᾳ.

Ἐ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά κάτω: οἱ κ. Ἡσαΐας Τοπ. Ἐφορος Π. Ἀλβανὸς (Σύρου) Φέτσης, Στρίμπερ, Ἰ. Ἡλιάκης, Γιαννακόπουλος τοῦ Δ. Συμβουλίου, Χ. Μπρισιμιντζάκης Γενικὸς Ἐφορος. Ὅπισθεν τοῦ κ. Ἡλιάκη κελλὸς Νομάρχης Πατρῶν, Νέρος (Πατρῶν) Κουκουδέας λοχαγὸς (Καβάλλας).

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΞΑΙΡΩΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΝ

Ἄρθρα, — κρίσεις, — περιγραφαι, — συνεντεύξεις, —
ἔξαρσις τοῦ σκοποῦ μας

Ἦ ὁ Προσκοπισμὸς ἀφείλει εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον ὃχι μόνον διὰ τὴν θερμὴν ὑποστηρίξειν ἣν τῷ παρέσχε κατὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς συγκεντρώσεως τῶν Προσκόπων, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῶν ἑορτῶν εὐηρεστήθη νὰ γράφῃ εὐνοϊκὰ καὶ ἐπαινετικὰ ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ. Τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημεριδῶν, εὐρεῖαν περίληψιν τῶν ὁποίων δίδομεν κα-

νοῦ, εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς κρατούσης παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ πεποιθήσεως ὅτι ὁ ρόλος τοῦ προσκοπισμοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶναι εὐρύτατος, ὁ σκοπὸς τοῦ ὃχι μόνον κοινωνικὸς ἀλλὰ καὶ Ἐθνικὸς καὶ ὅτι διὰ μέσου τῆς ὀργανώσεως μας, δρώσης μακρὰν πάσης κομματικῆς διαπάλης καὶ με ἀρχὰς ὑγιεῖς, διὰ μέσου, λέγομεν, τῆς ὀργανώσεώς μας, ἡ Πατρίς δύνатаι πολλὰ νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ πολλὰ νὰ ἐπιτύχῃ. Χεῖρα κροτοῦμεν με ἐνθουσιασμὸν τὴν ἀρθρογραφίαν καὶ τὴν κριτικὴν τῶν ἐφημεριδῶν, ἐκφράζομεν τὴν

Οἱ πρόσκοποι Κερκύρας

τωτέρω, ἀποτελοῦσιν ἀληθεῖς διθυράμβους πρὸς τὴν προσκοπικὴν ἰδεολογίαν καὶ τὴν θετικωτέραν ἐνίσχυσιν τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τὸν ἀγῶνα, ὃν ὅλοι ἡμεῖς οἱ πρόσκοποι διεξάγομεν.

Εἶναι δὲ ἀναμφισβητήτως ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐν τῷ τύπῳ ἔξαρσις τῆς ἀποστολῆς καὶ σκοπιμότητος τοῦ Προσκοπισμοῦ, ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, οὐδέποτε καὶ δι' οὐδεμίαν ἄλλην ἐκ τῶν νεανικῶν ὀργανώσεων ἐγένετο, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο, συνδυαζόμενον καὶ μετὰ τὴν ἀπειροπληθῆ συγκεντρώσιν ἐν τῷ Σταδίῳ καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ κοι-

εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν καὶ τὴν πεποιθήσιν συναμα ὅτι αἱ ὑποδείξεις αἱ πρὸς τοὺς Ἀρμοδίους γενόμεναι διὰ τοῦ τύπου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκεντρώσεώς μας θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν καὶ θὰ συντελέσωσιν ὥστε ὁ Προσκοπισμὸς νὰ ὤθηθῇ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης του ἀποστολῆς).

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Προσκ. Κήρυκος»

«**ΕΘΝΟΥΣ**»

4 Ἰουλίου 1926

Ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης θὰ καμαρώσῃ σήμερον

εἰς τὸ Στάδιον τοὺς προσκόπους ὅλης τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς ὥραίας ἑορτῆς ἀλκῆς καὶ ψυχικῆς τονώσεως. Πράγματι μετὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν οἱ προσκοποὶ χαρίζον κάτι μέγα καὶ πολύτιμον: τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὴν καλλιτέραν αὔριον τοῦ ἔθνους, διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ ὁποίου τὴν ἀρίστην ἐγγύησιν παρέχει ἡ ὁλόνεν ἑξαπλουμένη καὶ γιγαντουμένη καὶ διαλύουσα πεπαλαιωμένας ἀντιλήψεις προσκοπικὴ ἰδέα.

«ΒΡΑΔΥΝΗΣ»

3 Ἰουλίου 1925

Κυριολεκτικῶς προσκοποκρατεῖται ἡ πρωτεύουσα αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Παντοῦ βλέπετε παρέες προσκόπων. Οἱ ξένοι προσκοποὶ, οἱ ὁποιοὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἐπισκέπτονται τὰς Ἀθήνας, φαίνονται ἀμέσως ἀπὸ τὸν τρόπον καὶ τὴν περιέργειαν μετὰ τὴν ὁποίαν σταματοῦν καὶ κυττάζουν ἕνα ξεχωριστὸ κτίριο, ἕνα ἄγαλμα, μιὰ ἀρχαιότητα. Εἶνε ὅλοι ζωηροί, γεμάτοι ζωῆ, συμπαθητικώτατοι. Ὁ κόσμος εὐλόγως καμαρώνει τὴ νέα γενεά.

«ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ»

5 Ἰουλίου 1926

Σέμνη, ὥραία, ἐλπιδοφόρος ἡ χθεσινὴ ἐπίδειξις τῶν ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς Ἑλλάδος, συγκεντρωθέντων ἀντιπροσώπων τῆς ἑλληνικῆς νεότητος. Οἱ Ἕλληνες προσκοποὶ, μετὰ τὴν ὥραϊαν καὶ μεστήν ζωῆς ἀνθησίν των, οἱ ἡλιοκαεῖς νέοι, ἔδωκαν εἰς

ἐκείνους ὅσοι εὐτύχησαν μετὰ κάποιαν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν νὰ τοὺς θαυμάσουν τὸ εὐχάριστον συναίσθημα ὅτι ἡ αὔριον θὰ εἶνε εὐτυχεστέρα, πλέον ἑλληνικὴ. Ὅτι ἡ αὔριον μετὰ τοὺς νέους πολίτας θὰ κάμῃ τὸ σημερινὸν παρὸν μετὰ τὰ μίση του, τὰ πάθη του, τὰς μικρότητάς του, τὴν ψυχικὴν κόπωσιν τῶν πολιτῶν τὴν ἐκδηλωμένην εἰς τὴν δημοσίαν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ τόπου νὰ φαίνεται ὡς ἕνα τρομακτικὸν ὄνειρον, τὸ ὁποῖον ἐλησμονήθη μετὰ τὴν ἀνατολὴν μιᾶς ἀνοιξιάτικης πρωΐας. Ἐδωκεν τὴν ὥραϊαν ἐλπίδα ἐνὸς μέλλοντος εὐτυχεστέρου, ἐθνικωτέρου καὶ πλέον πολιτισμένου.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ»

5 Ἰουλίου 1926

Ἄνω τῶν τρισεχιλίων προσκόπων κατέκλυσαν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὴν πόλιν μας. Εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους εἰς κάθε βῆμα ἀπαντᾶ κανεὶς ομάδας τῶν μελλόντων τούτων στρατιωτῶν μας οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰς προσκοπικὰς περιφερείας Ἀττικῆς Μακεδονίας Θράκης καὶ Νήσων.

Ἐπίσης μᾶς ἦλθαν καὶ προσκοποὶ τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν Παρισίων καὶ Ἀλεξανδρείας ἀποτελέσαντες ἐνταῦθα μαζὺ μετὰ τοὺς ἄλλους συναδέλφους τῶν μίαν Πανελληνίον προσκοπικὴν συγκέντρωσιν. Αἱ σημεριναὶ ὁμαδικαὶ ἐπιδείξεις τῶν προσκόπων μας εἰς τὸ παναθηναϊκὸν στάδιον προμηνύονται ἐκτάκτως μεγαλοπρεπεῖς καὶ θεαματικώταται.

ΧΑΡΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. Ἀδανασούρα καὶ Ν. Βικοσούρου

ΠΡΩΗΝ Δ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΟΥΖΕ

(Πάροδος Καλαμιώτου)

ΑΘΗΝΑΙ

Τὸ ἐργοστάσιόν μας τελείως ἀνακαινισθὲν περιλαμβάνει τελείας ἐγκαταστάσεις ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΑΣ, ΚΑΤΑΣΤΙΧΟΠΟΙΕΙΑΣ, ΚΥΤΟΠΟΙΕΙΑΣ, ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΥ κ.τ.λ.

Ἀναλαμβάνομεν τὸν ἐφοδιασμὸν ἐντύπων ἐργασιῶν εἰς Ὑπουργεῖα, Τραπεζάς, Ἄνων. Ἐταιρεῖας, Ἐκδοτικοὺς Οἴκους κ.λ.π. εἰς τιμὰς χονδρικὰς.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 7